
ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አውነተኛ ታሪክ

ከ

ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ

አርተር

ዲያቆን ዳንኤል ከብረት

2001 ዓ.ም.

© ዲያቆን ዳንኤል ክብረት

አዲስ አበባ፣ 2001 ዓም

የመጀመርያ እትም ገጻር 2001 ዓ.ም.
ሁለተኛ እትም ጥር 2001 ዓ.ም.
ሦስተኛ እትም የካቲት 2006 ዓ.ም.

አባታሚና አከፋፋይ

አግዮስ ኅትመትና ጠቅላላ ንግድ ሥራ ሐላ/የተ/የግል ማኅበር

አድራሻ፡- አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

መገናኛ ሰሌዳ ሆቴል አጠገብ፣ ማትያስ ሕንፃ፣ ቢሮ ቁ. 404

ስቁ፡- 251 911 098254/ 011- 663 9902

ኢሜይል፡- danielk@gmail.com

ገጹ ድር፡- www.agyos.com

መታሰቢያነቱ

ለቅኑ ሰው

ለአሥራት ከበደ

ይሁን

የተርጓሚው ማስታወሻ

ቤካ መገርሳ የሚባል አንድ ወንድም አለኝ። የሚኖረው በአሜሪካ ሚንያፖሊስ ከተማ ነው። እኔ ሚንያፖሊስ በገባሁ ቁጥር እርሱ ወደ አንዱ የኢትዮጵያውያን ምግብ ቤት አይደለም ለገብኩ የሚወስደኝ። Light and life Publishing ወደ ተባለው ክርስቲያናዊ መጻሕፍትን ወደሚያሳትመው ድርጅት ነው ይዞኝ የሚያመራው።

በ1999 ዓም በሄድኩ ጊዜ ከገዛላኝ መጻሕፍት አንዱ Islam encounters Christ የሚል ነበር። አንዲት አክራሪ የነበረች ሙሴሊም እንታችን ተለምራዊ በሆነ ራእይ አማካኝነት እንዴት ክርስቲያን እንደ ሆነች ይተርካል። ይህንን መጽሐፍ እዚያው ሀገሪ ስገባ ተረጋግጦ አነበብኩለሁ ብዬ ቆጠብኩት። በልዩ ልዩ የአሜሪካ ከተሞች ስዘዋወር ዕድል ገጥሞኝ ወደ ግብጽ ቤተ ክርስቲያን ጎራ ካልኩ እዚያ የማገኛቸውን ካህናት ስለ ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ ሳልጠይቃቸው አልቀርም ነበር። በዚህ አጋጣሚም ሴትዮዎን በእካል የሚያውቋት ሁለት ካህናት አግኝቻለሁ።

የናህድ የምስክርነት መጽሐፍ መጀመርያ የታተመው ሲሆን «ክርስቶስን አገኘሁት» በሚል ርእስ በዐረብኛ ነበር የታተመው። ይህ መጽሐፍ ወደ ፈረንሳይኛ፣ ጀርመንኛ ደች እና ሮማንያኛ ተተርጉሟል። እነሆ ዛሬ ደግሞ አግርኛ ዕድል ደረሰው ማለት ነው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የአንዳንድ ሰዎች ስሞች ቀርተዋል፣ የሌሎች ስሞች ደግሞ ተለውጠዋል። ይህም የሆነው ለሰዎቹ ደኅንነት ሲባል መሆኑን የመጀመርያዎቹ ተርጓሚዎች ገልጠዋል። ታሪኩ በእውነት የተፈጸመ መሆኑን እኔም ካገኛኋቸው ግብጻውያን እበው እንዲሁም በኢንተርኔት አማካኝነት ከሚገኙት መረጃዎች ለግሪ ጋገጥ ተሞክሯል።

ናህድ በአሁኑ ጊዜ ዋና መኖርያዋ ሆላንድ ሲሆን በተለያዩ የዓለም ክፍሎች በመዘዋወር ስለ እምነቷ ምስክርነት ትሰጣለች። ከሆላንድ በምታዘጋጀው የቴሌቪዥን ፕሮግራምም ብዙዎችን ለውጣለች። በሰሜን በጉግል መጎልጎያ ብታስቡ አያሌ መጻሕፍቷንና የቪዲዮ ፕሮግራሞቿን ማግኘት ይቻላል።

የባለ ታሪክ ማስታወሻ

በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፣ አሜን።

ስቃወመው እና ሳሳድደው የነበረውን እምነት ዛሬ በጽናት እንድመስክርለት ጸጋውን የሰጠኝ ጌታ በእግዚአብሔርን አመሰግንኩለሁ። ለእግዚአብሔር አብ እና በመከራችን ወቅት ረድኤቱ ለማይለየን ፣ እኔን ትኩቱ ባርያውን ለእናንተ መጽናኛ እሆን ዘንድ ለፈቀደ ለመድጋኒታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምስጋና ይገባል።

ይህንን ሁሉ ያደረገላኝ ስለ በጎ ሥራዬ አይደለም፤ ለእናንተ ድኅነት ሲባል በእኔ ላይ ባደረገው በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት እንጂ። ዘወትር እግዚአብሔርን አክብራት፣ በእኔ ያደረገውን ድንቅ ሥራውንም አስቡ፣ እኔን ሰው ሰብኮ አልመለሰኝም። እምነቴን ያገኘሁት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ክራሱ ነው። ዛሬም ዘወትርም ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁን፣ አሜን።

ይህንን ምስክርነት የምጽፈው በእግዚአብሔር ፊት ነው። እንደ ማልዋሽ እርሱ ያውቃል። የእግዚአብሔር ሥራው እንዴት ድንቅ እንደ ሆነ፣ በእኔም ላይ ያደረገውን ድንቅ ሥራ እመስክራለሁ።

ጌታ ሆይ ስምህን ለመስደብ አንደበቴ ፈጣን እና ያልታረመ ነበር። አንተ ግን ያንተ በግ አደረግከኝ። ከአሁን በኋላ ራሴን ለአንተ አሳልፈ ሰጥቻለሁ። አንተን ለዓለም እሰብካለሁ። ከአሁን በኋላ የእኔ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ይሁን። ሁለመናዬ ያንተ ነው። ይህ መሆኑ ብቻ ለእኔ በቂዬ ነው። ሌላ ተጨማሪ ነገር አልጠይቅህም። ከፈቃድህ ውጭ አንዳች ነገር አደርግ ዘንድ አሳልፈህ አትሰጠኝ። እባክህን በልቡናዬ ያለው ፍቅርህ ይምራኝ።

መስማትንሰ በጆርዬ ሰምቼ ነበር፣ አሁን ግን ዓይኔ አየችህ፤
(ኢዮብ. 42፥25)

የዘመናችን ገድል

ከዲያቆን ብርሃኑ አድማሲ

የኔታ ከሚመለሱልኝ መልሶች ውስጥ እየጸነነኝ /እውነትነቱን እየተጠራጠርኩ/ የተቀበልኩት አንድ ነገር ነበር። «አንዳንድ በቁርዓት የበቁ እስላሞች መጨረሻ ላይ ጠፍተው ገዳም እየገቡ ተጠምቀው ያርፋሉ፤ በእኛ ሀገርም እንደ ዋልድባ ባሉት ገዳማት የተፈጸመበት ጊዜ አለ» ያሉኝን።

ነገሩ እንዲህ ነው። እንደ ዲማ ጊዮርጊስ ሁሉ በዘመነ መሳፍንት ቅባቶችና ጸጉች ያልረገጡት ሌላው ቦታ ደብረ ሃይማኖት መካከ ሊየሱስ ነው። ታዲያ አሥራ አንደኛ ክፍል ከሆንኩበት ጊዜ አንሥቶ ለሦስት ዓመታት ያህል በዚህ ታላቅ ደብር የመጸሕፍት ትርጓሜ ከሚያስተምሩት ከየኔታ ኃይለ ሚካኤል ዘንድ እየሔድኩ አንዳንድ ትምህርቶችን እማር ነበር። እኔ የምግረው መጽሐፍ ባይኖርም፤ በጉባኤ ተቀምጠን እንሰማለን፤ ጥያቄም እንጠይቅና እንረዳለን።

በየኔታ ቤት እጅግ ብዙ መጻሕፍት ስላሉ ከእነርሱ አንዱን አቀበልና አነባለሁ። የመጻሕፍት ተማሪዎችም በወንበር ያሔዱትን /የተማሩትን/ ሲቀጽሉ /ሲያጠኑ/ ይውላሉ። ቦታው የመጻሕፍት ትርጓሜ ቤት በመሆኑ ነው መሰል የማታው ጸሎት የሚካሄደው በዜማ ሳይሆን በቁጥር /እየተዞረ እየታደለ/ ነው። ታዲያ እንደ ጉባኤ ቤቱ ሥርዓት ውጭ ማርያም፤ መልክአ ማርያም፤ መልክአ ኢየሱስ፤ መልክአ ጊዮርጊስ እና መልክአ ሚካኤል ከተጸለዩ በኋላ ጻዊትና ነቢያት ይታደላሉ። ይህ ካለቀ በኋላ እዚያው ጉባኤ ቤቱ በር እንደተቀመጠን ሲቀጽል የዋለ ተማሪም እኔም ካነበብሁትና ካዳመጥሁት ጥያቄ እናቀርባለን። ይህ ሰዓት ከወንበሩ /ከመደበኛው የመጻሕፍት ትርጓሜ ሰዓት/ ውጭ ስለሆነና ለጥያቄ የተጋለጠ በመሆኑ እንወደዋለን።

በአንድ ወቅት ከየኔታ መጻሕፍትን ወሰጀ ለማንበብ ሳማርጥ ቁርዓን አገኘሁ፤ እናም ትንሽ አነብኩለት። በሁኔታው ተገርሜ ነበርና ማታ በተለመደው ሰዓት ጊዜ ጥያቄዬን አቀረብኩ። ያን ጊዜ የጠየቅሁትን ቃል በቃል ባላስታውሰውም እንዴት ቁርዓን ሊያነብቡ እንደቻሉ መጠየቄ ትዝ ይለኛል። የኔታም በቁርዓን ውስጥ ስላለው በተለይም የቁርዓኑን «ሱረቱ አል መርያም» እና የመሳሰሉትን ገልጸው ነገሩኝ። እኔም ደግሜ ጠየቅሁ። ታዲያ በቁርዓን ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እና ስለ እመቤታችን ከተጻፈ በመጽሐፍ ቅዱስ ግን ስለ ቁርዓንም ስለ መሐመድም ካልተጻፈ ተራው ሰው እንኳ ቢቀር እንዴት የተማሩት መስሊሞች በክርስትና አያምኑም አልኩኝ። በዚህ ጊዜ ነበር የኔታ «በመንፈሳዊነት እና በእውነት ቁርዓኑን የሚመረምሩት እኮ የኋላ የኋላ ወደ እውነቱ እየደረሱ ተደብቀውም ቢሆን ይጠመቃሉ። እንዲያውም አንዳንዶቹ እንደ ዋልድባ

ባሉት ገዳማት እየገቡ በዚያው ቶሎ ለብቃት ይደርሳሉ፤» ብለው ተንትነው ያሰረዱኝ።

ለጊዜው አልተዋጠልኝም። እርሳቸው ግን «ያልተረዱትን ነገር «መንክር መንክር» ብሎ አድንቆ ጸልዮ ሲያልፉት የተሰወረውን በኋላ እግዚአብሔር ይገልጠዋል» የሚለውን ምክራቸውን እና ትምህርታቸው ለገሡኝ። እኔም ምክራቸውን ተቀብዬ «መንክር ወዕፁብ» ብልም ለብዙ ዓመታት ያህል ግን ትምህርታቸውን ልረዳው አልቻልኩም ነበር።

ይህን ነገር በልቤ ይገጠው በምኖርበት ጊዜ «ኢትዮጵያ የዓለሙ መፋረጃ» የሚለው የንብረ ዕድ ኤርምያስ መጽሐፍ ታትሞ ወጣና አነበብኩት። በዚህ መጽሐፍ ከገጽ 297-299 አንድ ታሪክ አገኘሁ። ታሪኩ ቀድሞ ሼኸ ከክርያ የሚባሉ አንድ መስሊም ወንድማችን ቁርዓንን በጥብዓት ሲመረምሩ እንደ አብርሃም ያለ ገሊና ይመጣቸዋል።

አብርሃም ከአባቱ ተቀብሎ የተሸከመውን ጣዖት መርምሮ ደካማ ነቱን ዐውቆ ወደ እግዚአብሔር እንደ ደረሰው ሁሉ፤ እርሳቸውም ከአባቶቻቸው የወረሱትን ቁርዓን ሲጠይቁት የአምላክነት መልስ አልሰጣቸው ይላል። በዚህ ምክንያት ተቀነጫጭቦ የተጠላቀሰውን የጌታንና የእመቤታችንን የታሪክ ጭራ ይዘው ወደ እውነተኛው ብርሃን ወደ ወንጌል ብቅ ይላሉ። ተጠምቀው ቁርዓንን በማስረጃነት እየጠቀሱ፤ ወንጌልን ለመስበክ እንደበቁ የንብረ እድ መጽሐፍ ይተርካል። በዚህ ጊዜ የኔታ ያሉኝ ነገር እውነት መሆኑን በመረጃ ደረስኩት። መጻሕፍትን በማንበቤ እንደዚያ ቀን የተደሰትኩበትን ቀን አላስታውሰውም። ይህም ሆኖ ግን አንድ ፍላጎት በውስጤ ነበር። «ምን አለ በእኛ ዘመን ተፈጽሞ ብናየው» የሚል።

በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ የጅማና የኢሊባቦር ጭፍጨፋዎች ሲከሰቱ እንደገና አለቃ ዘካርያስን ተመኝኋቸው። እርሳቸውንም በሥራዎቻችን እያስታወስናቸው እያለን ዲ/ን ዳንኤል ክብረት የዚህን መጽሐፍ ረቂቅ እንዳነብላት ሰጠኝ። መጽሐፉን እንደ ልብ ወለድ ቶሎ ጨረስኩት። በርግጥም የኔታ «በጊዜው ጥያቄህን ይመልስልሃል» ያሉኝ ደረሰ። አንድ ሌላ ሰው ከቁርዓን ተነሥቶ ወደ ወንጌል ብርሃን ሲገባ በዘመናችን ለማየት በቃሁ። በዚህም «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለሙም ያው ነው» ያለው ቃል መጽሐፍ መተግበሩን አረጋግጥኩ። «ትናንት» በሕገ ልቡና እነ አብርሃምን እንደጠራ እንደለየ፤ በዘመነ ሥጋዌውም እነ ማቴዎስን ራሱን ቅዱስ ጳውሎስን እንደጠራ እንደለየ፤ ከዚያም ወዲህ «ዛሬ» እነ ናሕድን ሲጠራና ሲመልስ በዘመናችን አየን፤ ሰማን። በዚህም ራሱ ጌታ «አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል፤ እኔም ደግሞ እሠራለሁ» በማለት ለአይሁድ የመለሰላቸውን መልስ እናስታውሳለን ዮሐ. 5፡-17። ከኖሎኖ ሙሐመድ ልዩ ግለ ታሪክ /Special auto Biography/ የምናየውም ይኸንኑ ድንቅ የእግዚአብሔር ሥራ ነው።

በዚህ መጽሐፍ የተገለጸው የናሕድ ታሪክ እጅግ ብዙ ነገሮችን የሚያስተምር ነው። የመጀመሪያውን ደረጃ የሚይዘው እንደ ጥንቱ ዘመን ክርስትና የዘመናችንንና ተጨባጩን የግብጽ ሁኔታ የሚያሳይ ተጋድሎ /ወይም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

የዘመናችንን ገድል/ ለማየት ዕድል ይሰጣል። ልብን በሚማርክ አተራረክ በቀረበው በዚህ መጽሐፍ አዲስ የክፍለ ዘመናችንን ገድል ቁልፍ አድርገን እናያለን። ምክንያቱም የመጽሐፉ አተራረክ በጊዜ ቅደም ተከተል የሚፈጸም ድርጊትን ተከትሎ በየተጋድሎው ያለውን የጌታችን የመድኃኒታችን የእየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ያሳያል። ከዚህም በላይ በዘመናችን ቴክኖሎጂው ስለሚሰጠውና ውስብስብ ማህበረሰብ ባለበት ካይሮን በመሰለ ቅልጥ ያለ ከተማ፣ የሰላላ፣ የደገንነትና የቀጥጥር ሥርዓቱም ሆነ የመረጃ መሰብሰቢያው ዘዴ እንዲህ በረቀቀበትና በዚህም በማይታገው የግብጽ እስላማዊ መንግሥት አስተዳደር ውስጥ ያንን ሁሉ የሚያሳልፈውን የእግዚአብሔርን ርዳታ፣ ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግን የቃል በቃል ንግግር ስለሚያሳይ ለእኔ ከዚህ የተለየ የገድል መጽሐፍ የለም። ይህም ልቡና ላለው ሰው የትናንቱን ገድል በገቢር የሚያሳይ ትልቅ የመፍትሔ ደወል ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ የዘመናችን ቤተ ክርስቲያን በዚህች ልውጥ ክርስቲያን የሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ፍንትው ብላ ትታየናለች። ቤተ ክርስቲያን ከክርስቶስ ዛሬም እንደ ሐዋርያት ኃላፊነታቸውን ያልዘነገ፣ መከራውን ሁሉ ተቋቁመው በጎቻቸውን የሚጠብቁ፣ የሚመገቡም ካህናት አሏት። በዚያው መጠን ደግሞ ከሺሕ ዘመን በኋላ «ዲያብሎስ ከእሥራኤ ይፈታል» የተባለውን ቃለ መጽሐፍ የሚያረጋግጡ፣ ስማቸው ከግብራቸው ያልተቀረጸ፣ ገዳም ገብተው የሚሰሉ፣ ልክ እንደ ፈረሳውያን መንፈሳዊ ሹመታቸውን ለሥጋ ፍላጎታቸው መጠቀሚያ የሚያደርጉ፣ ምንኩስናን እንደ ዲግሪ የግል ተልእኮአቸውን ለመፈጸም መሸሸጊያ ዋሻ የሚያደርጉትን ሁሉ ያሳያል።

መጽሐፉን ተወዳጅ የሚያደርገው ደግሞ እነዚህን አካላት በማሳየቱ ሳይሆን እውነተኛቸን ከሐሰተኞቹ እንድንለይ በማስቻሉ ነው። በርግጥም በአንዱ ይሁዳ ሌሎቹ ሐዋርያት እንደሚይነቀቁት ምንኩስናን ዋሻ ጥግ አድርገው ተመሳሰለው የሚሠሩትን በመለየት ከማሳየቱም አልፎ የቤተ ክርስቲያን ጸጋ የገዳማቱም ቅድስና እነዚህን በመሰሉ ሰዎች የማይረከስ መሆኑንም በገቢር የሚመሰክር ነው። ይህ ደግሞ ለተራውያን እንደ ማሰረጃ /ቆሱን፣ መነኩሲውን.../ እያቀረቡ ለሚያሰደነብሩት ወጣት ፍቱን መፍትሔ ይመስለኛል።

እንደ እኔ ያሉ አንባቢዎች ልውጣ ክርስቲያን ናሕድ የሚገጥሟትን ደካማ ካህናትና መነኩሳት ሲያዩ እርሷ ወደ ኋላ እንዳትል በማሰብ ሊፈሩ ይችላሉ። ነገር ግን ክርስቶስን በማመን ለጸኑትና ናሕድን ለመሰሉት «በፃ ለት ላይ የተሠራውን ቤት» በፃይን ስለሚያሳይ ጉርፋም፣ ዝናቡም ነፋሱም ሲገፋቸው እንጂ ሲያናውጁት እንኳን እናያቸውም። መሠረቱ ጽኑው ዐለት ክርስቶስ ነውና። ማቴ.7+28፣ 1ኛ ቆሮ.10+5 ናሕድ ትዝ የሚሏትም «ቆስ ቡትሮስን» /ኢጥርብ/ የመሰሉት የመከራዎ ተላታፊዎች ካህናት እንጂ ይሁዳዎችንና ደማሶችን ለትጸልይላቸው ካልሆነ በሌላ አትመልከታቸውም። በዚህም መጽሐፉ ተግባራዊ ወንጌል /Applied Gospel/ መሆኑን እናረጋግጥበታለን።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እገታችን ናሕድ በጥንት ሕይወቷ እንደ ቅዱስ ጳውሎስ አላጻጅ እንደ አይሁድ ቀናተኛ፣ በክርስቲያኖቹ ላይ ግፍ ስትፈጸምና ስትጨክንም «እግዚአብሔርን» የምታገለግል የሚመስላት ቤት ነበረች። ይሁን እንጂ ይህን ሁሉ የሰይጣን አጥር አልፎ እንደ ቅዱስ ጳውሎስ ጠራት። እነ ሔሮድስ፣ ፈርአንና ኔሮን የመሳሰሉት ጭካኔ የሚፈጽሙት ለራሳቸው ክብርና ገናንነት ስለሆነ እንደ እነርሱ ያሉት ሲመለሱና ሲድኑ የሚያሳይ መጽሐፍ አላነበብኩም። ቅዱስ ጳውሎስን የመሰሉት ግን ቅንጋታቸው «እግዚአብሔራቸው» ጥፋታቸውም እውነት መሰሉ ለታያቸው ሃይማኖታቸው በመሆኑ ብቻ ሳይሆን ልባቸውም እውነትን ከመፈለግ ስለማይቦዝን እንደየዘመኑ ሁኔታ የወንጌልን ብርሃን እግዚአብሔር ያበራሳቸዋል። ናሕድ የዚህ ሁኔታ ዐቢይ አስረጂ ናት።

የናሕድን ሕይወትና ይህን የመሰሉትን ታሪኮች የሚመረምር ሰው ዐቢይ የሆነውን የእግዚአብሔር አሠራር ሳይረዳ የሚቀር አይመስለኝም። ናሕድ ታላቋድ በነበረበት ሀገር መልሳ ተሳጻጅ በሆነች ጊዜ በእርሷ ላይ የተነሡት እጅግ ብዙዎች ነበሩ። እክራሪ እስላሞች ብቻ ሳይሆኑ የግብጽ መንግሥት በተለይም ደገንነቱ፣ ልጆቿ፣ ዘመዶቿ፣ ፈሪና አድርባይ ክርስቲያኖች፣..... እነዚህ ሁሉ መንገዳንና ሀገሩን ሞልተውት ናሕድ በታክሲ እና በአውቶብስ ትንቀሳቀሳለች፣ ሥራ ትሠራለች። በየመንገዱ ዜላ ተዘግቶ እየተፈተሽ ሳያይዋት በመካከላቸው ታልፋለች፣ ይህ ነው ትልቁን አሠራር የሚያሳየኝ። ምክንያቱም የአብርሃምን ሕይወት ጭምር የሚያሳይ በመሆኑ።

በአብርሃም ትውፊታዊ ታሪክ እንደምናውቀው ሰይጣን በአራቱም ማዕዘን ራሱን ገምሶ ተቀምጦ ሐሰትን በመናገር ይዋጋው ነበር። እግዚአብሔር ግን አብርሃምን ጉበኝ እንጂ ሰይጣንን አላባረረውም። እርሱ ወጥመዱ አልይዝ ሲል ራሱ ይሸሻልና። የእግዚአብሔር አሠራር ያልኩት ይህንን ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ወደ ቤተ ክርስቲያን /የአብርሃም ድንኳን/ ለመድረስ ሰይጣንን ማባረር አያስፈልገውም። እርሱ እንዳለ፣ አዋሩን አጥሮ እንደ ዘጋ፣ እግዚአብሔር ወደ ድንኳኑ ይመጣል። ዛሬም ይኸው ነው።

የአብርሃም ድንኳን የተባለችውን ቤተ ክርስቲያንን ሰይጣን በአራቱም ማዕዘን ተጉልቶባታል። በርግጥ በዝና የመጡትን እንደዚያ ዘመን እንግዶች አስደንብሯቸው ይሆናል። አብርሃም የተለወጠ እንደመሰላቸው ቤተ ክርስቲያንም የተለወጠች የሚመስላቸውም አይጠፋምና። እውነታው ግን ያው እንደ ነበረ ነው።

አብርሃምም የተራበውና ደጅ የጠናው ለጊዜው ነው። ናሕድም ይህን ታላቅናለችና። መንገድ ላይ በምትሐቱ እንደ ተመለሱት እኛም የዛሬዎቹ ወጣቶች ደንብረን በሌላ ጉዳይ እንዳንሔድ ትነግረናለች።

እንደ አብርሃም «ውስጥ ነን፣ ከድንኳኑ አልፎትንም» ለምንለው ደግሞ ምትሐተኛውን ለማባረር እንዳንደክም፣ እርሱ የሚነሙት የራሱ ጊዜ እንዳለና እንግዶቹ ሁሉ እንደሚሰባሰቡ ትነግረናለች። በርግጥም ሳይሆን አይቀርም። ስለዚህም ወጣቶች ሁሉ ሰይጣን የመሰላቸውን ለማባረር መታ ገል አያስፈልጋቸውም። እርሱ እስከ ጊዜው ይቀመጥ። እኛ እንደ አብርሃም

በተጋድሎው ስንጸና እግዚአብሔር ወደ እኛ በሰዓቱ ይመጣል፤ ያን ጊዜም ሰይጣን ራሱ ይሸገል ስትል ናሕድ ትሰማኛለች። በርግጥም ሰይጣንን ሊዋጋ የዘመተ አላየንም። ቢዘምትም ሊያሸንፈው አይችልም። እንኳን ዕሩቅ በእሲ ጥንት የተዋጉት መላእክት መጀመሪያ አላሸነፉትም። ያሸነፉት የእግዚአብሔርን ደምፅ ሰምተው ትዕምርተ ኃይላቸውን መስቀልን ሲይዙ ነበር። ይህ መጽሐፍ እንደ በአንድ በሕይወት ተርጉሞ የሚያቀርብልን፤ አጉልቶም የሚያሳዩን ይህን የመሰሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ነው።

ከእኛ ሀገር ወቅታዊና ተጨባጭ ሁኔታ አንጻር ሲታይ ደግሞ የመጽሐፍ መታተም ትልቅ ቦታ የሚሰጠው ነው። ለአክራሪዎቹ እንደገና ላቸው ናሕድን ለመመለስ ታላቅ ተጋድሎ እንደረጸመችው እንደ ሳሚያ በያለንበት ሥራ እንድንሠራ ይጠራናል። የሳሚያ ታማኝነት የክርስትናዋ ጽናት፤ ትሕትናዋ እና አይበገሬነቷ በርግጥ በየትኛው መንገድ ይጓዙ ዘንድ ለሚያመነኩ ቁልጭ እድርጎ የሚያሳይ መስተዋት ነው።

በአጠቃላይ የዚህ መጽሐፍ መተርጎም ለሀገራችን ክርስቲያኖች አንድ ተጨማሪ ዕድል ነው። ስለዚህም ተርጓሚውን ወንድማችን ዲ/ን ዳንኤል ክብረትን ማመስገን ይገባኛል። በመጀመሪያ ደረጃ ቅዱስ ጳውሎስ «ውጊያችን ከሥጋና ከደም ጋር አይደለም፤...» ሲል የገለጸልንን በገቢር በማሳየት የዘመናችንን የብርዕ ተጋድሎ በመወጣት እንድንከተላቸው ከሚጠሩን አባቶችና ወንድሞች አንዱ በመሆኑ ነው። ሁለተኛው ደግሞ በታሪኪ ቅዱሳት መጻሕፍትን በየዘመኑ እየተረጉመች ታመጣ ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን ከታሪካዊ ኃላፊነቷ ተሳታፊ በመሆን ይህን የመሰለውን የዘመናችን ገድል እንድናገኝ ስላደረገን ምስጋና ቢያንሰው እንጂ አይበዛበትም።

«እየሰሰ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለምም ያው ነው» እንደ ተባለው ሳውልን በደማስቆ መንገድ ላይ እንደ ጠራው አላማ ቢንላደንን የመሰሉትንን እየጠራ ይሔድ እንደ ሆነ ማን ያውቃል? መጽሐፉን አንብቤ ስጨርስ ጎሊናዬ ያቀረበው ጥያቄ ነበር። እንደ ሄሮድስ ለክብራቸው እና ለጥቅማቸው ሲሉ ከክርስትና ጋር የሚታገሉ እንደ ሔሮድስ ይጠፋሉ፤ ስለ«እግዚአብሔራቸው»ክብር የሚቀኑ ካሉ ግን እውነተኛውን እግዚአብሔር ማግኘታቸው አይቀርም። ስለ እነርሱም የሚጻልዩ ከእኛ ወገን ብዙዎች መኖራቸውን አልጠራጠርም። እንኳን ከእኛ ከኤልያስም የተሰወሩ ነበሩና። ሐዋርያው እንዳለው «ዓለምን የሚያሸንፈው እምነታችን ነውና» እንደ ሳሚያ ባለ የእምነት ጽናት እንደ ናሕድ ያሉትን ለመመለስ ጊዜው ዛሬ ነው።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር
ዲ/ን ብርሃኑ አድማስ
የሐመር መጽሔት ዋና አዘጋጅ

ምዕራፍ አንድ ማን ነበርኩ?

ናህድ ማሕሙድ መትዋሊ እባላለሁ። ሴቶችን ብቻ የሚያስተምረው የሄልሜት ኤል ዘይቱን ትምህርት ቤት ዲን ነበርኩ። በካይሮ የታወቀ እና ትልቁ ትምህርት ቤት ነው። 4000 ልጃገረዶችን ያስተምራል። ከተማሪዎቹ ብዛት የተነሣ ት/ቤቱ የሚያስተምረው በጠዋት እና በከሰዓት ፈረቃ ነበር። የት/ቤቱ ዲን እንደመሆኔ መጠን ሁለቱንም ፈረቃዎች መከታተል ነበረብኝ። ምንም እንኳን ከሁሉም ዲኖች በዕድሜ ታናሿ እና በቅርብ ከከሌጅ የተመረቅኩ ብሆንም ይህንን ወንበር እንዳገኝ ግን ሁለት ነገሮች ረድተውኛል።

እግዚአብሔር ብሰለትን፤ በራስ መተማመንን፤ እንዲሁም ኃላፊ ነቴን በሚገባ የመወጣት ችሎታን አድሎኝ ነበር። የማንም ርዳታ ሳያስፈልገኝ የሚሰጠኝን ሥራ ሁሉ በአፋጣኝ የማከናወን ልምድ አለኝ። ሰዎች አንድን ነገር ሲሠሩ መመልከት ብቻ ለእኔ በቂዬ ነበር። ያንኑ ነገር ወዲያውኑ ልምድ እንዳለው ሰው አድርጌ ማከናወን እችላለሁ።

በዚህ ችሎታዬ የተነሣ ይህንን ቦታ ያገኘሁት ቦታውን ላገኘው ከሚገባኝ ዐሥር ዓመታት ቀድሜ ነበር። ከዚህ ችሎታዬ ጋር ተጨምሮ በት/ቤቱ የነበሩትን የሁለቱን ረዳት ዳይሬክተሮች ተግባር የማወቅ ዕድልም ገጥሞኛል። የተማሪዎችን ስሞች በምሥጢራዊ ከድ መመዝገብ እና ፈተና ማዘጋጀት፤ እንዲሁም ፈተናዎችን ማተም ካገኘኋቸው ዋና ዋና ልምዶች መካከል የሚጠቀሱት ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ተግባራት ደግሞ በት/ቤታችን ውስጥ ዋነኞቹ ሥራዎች ናቸው። ምክንያቱም ሁለቱም ፍጹም የሆነ ምሥጢር ጠባቂነትን የሚጠይቁ ናቸውና።

አንደኛው ረዳት ዳይሬክተር በ60 ዓመቱ ጡረታ ወጣ፤ ሌላው ደግሞ ወደ ሌላ የዓረብ ሀገር ለሥራ ሄደ። ይህንን አጋጣሚ በመጠቀምም እነዚህን ሁለቱን ኃላፊነቶች ጠቀለልኳቸው። ይህም የት/ቤቱን ቁልፍ ቁልፍ አስተዳደራዊ ኃላፊነቶች እንድቆጣጠር ዕድል ከፈተልኝ።

እነዚህን ኃላፊነቶች ከጠቀለልኩ በኋላ ልክ የት/ቤቱ ንግሥት የሆንኩ ያህል ይሰማኝ ነበር። በእነዚህ ነገሮች ሙሉ ሥልጣን እና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ፍጹም የሆነ ኃላፊነት ነበረኝ። ሌላው ቀርቶ የእኔ የበላይ የሆነችው የት/ቤቱ ዳይሬክተር እንኳን በጣም ትቀርበኝ፤ የምትሠራውንም ነገር ሁሉ ታማክረኝ ነበር። የምፈራ፣ ኃይለኛ፣ አድራጊ ፈጣሪ ሆንኩ።

ለምኞቴ ወሰን አልነበረውም። ለዝቅተኛ ተማሪዎች የሚሰጠውን የትምህርት እገዛ እኔ ራሴ እንድከታተለው ኃላፊነቱ እንዲሰጠኝ አስተዳደሩን ጠይቄ ተፈቀደልኝ። በዚህ የተነሣም በየወሩ ከእነዚህ ክፍሎች ለሚሰበሰቡ ከ12ሺ - 15ሺ ለሚጠጋው ገንዘብ ኃላፊ ሆንኩ። ለዚህ ኃላፊነቱ እንዲሁም ፈተና ለማዘጋጀት እና ለማባዛት ተግባራዊ የሚከፈለኝ ገንዘብ ወርኃዊ ገቢዬን በሦስት እጥፍ አሳደገው።

ወደዚህ የሥልጣን እርከን ያሸጋገረኝ ሌላው ነገር ደግሞ የቤተ ሰቦቹ ታዋቂነት እና በመንግሥታዊ ቦታዎች ያላቸው ሥልጣን ነበር። ወንድሜ በማዕከላዊው የአስተዳደር እና የአመራር ሥርዓት ቢሮ ውስጥ ሥራ አስኪያጅ ነበር። አንደኛው ዋርሳዬ ደግሞ የማዘጋጃ ቤቱ ረዳት ጸሐፊ እና የት/ቤቱ የወላጆች እና መምህራን ማኅበር ፕሬዚዳንት ነው። የእርሱ ሁለቱ ሴቶች ልጆቹም የት/ቤቱ ተማሪዎች ነበሩ።

ሌላው ዋርሳዬ ደግሞ የቤተ መንግሥቱ ፓይለት ነው። እጎቴ የሄልፕሮሊብ አካባቢ የት/ቤቶች አስተዳደር የሕዝብ ግንኙነት ሥራ አስኪያጅ ናት። ባልሞም በማዕከላዊው የመረጃ አገልግሎት ሹም ነበር። እነዚህ ሁሉ ከእኔ ሰብእና እና በት/ቤቱ ከተፈጠረው ክፍተት ጋር ተደማምረው ከሥልጣን ወደ ሥልጣን አሸጋገሩኝ።

ይህ ሁሉ በሀብት እና በሥልጣን ይጥቅመኝ እንጂ ውስጤን ግን ትዕቢተኛ፣ ዕብራተኛ እና ግብዝ አድርጎኛል።

በሌላ በኩል ልቡናዬን ለሚያይ ደግሞ የተለየሁ ፍጥረት ነበርኩ። አምላኬን እወድዳለሁ የምል ቆዳ ስሱ ሰው ነኝ። አዎን ጌታዬ ሆይ ምንም እንኳን ከአንተ ርቄ ብኛርም በፍጹም ልቤ እወድድህ እና እፈራህ ነበርኩ። እግዚአብሔርን ሰፊልገው ፍሬያለሁ፤ እነዚያ የሕይወቴ የተበላሹ ገጽታዎች ግን እርሱን እንዳላገኘው የመከለያ ግንብ ሆነውኝ ፍረዋል። ይህንን ግንብ እንዴት አድርጌ እንደምሻገረው አላውቅም ነበር። አብዝኛ እጸልያለሁ፤ ቁርዕንም አዘውትራ አነባለሁ፤ ይሁን እንጂ በውስጤ አንዳች የጎደለ ነገር መኖሩ ይለማኝ ነበር። ክርስቲያኖች እኔ የምወደውን አምላክ አይወዱትም ብዬ ስለማስብ አብዝኛ እጠላቸው ነበር። እግዚአብሔርን እኔ በማመልከት መንገድ ለምን አያመልኩትም? እነርሱ ከእግዚአብሔር የኮበለሱ ናቸው አያልኩ እጅግ አጠላቸው ነበር።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ክርስቲያኖችን ከመጥላቴ የተነሣ እነርሱን ለማዋረድ፣ ለመጎዳት እና በእነርሱ ላይ አንዳች ችግር ለመፍጠር ዘወትር እጥር ነበር። ይህንን የማደርገው ግን በውስጤ ለሰው ክፋት ስላለኝ ሳይሆን የምወደውን እና የማመልከውን አምላክ ለምን አያመልኩም፤ ለምንስ አይወዱም? ብዬ ነበር። በርግጥ ሁልጊዜ የሚገርመኝና የሚያሳስበኝ አንድ ነገር አለ። እኔ ላገኘው የምንጓለትን ውሳጣዊ ሰላም ክርስቲያኖች ገንዘብ አድርገውታል። እንዴት?

ከክርስቲያኖቹ የተሻለ ሀብት አለኝ። እጅግ ወድ የሆኑትን ልብሶችም አለብላለሁ። የሚጎድልብኝ ምንም ነገር አልነበረም። ይሁን እንጂ እኔ ያላገኘሁት አንድ ጠንካራ ነገር እነርሱ ጋ አለ። በማንኛውም ክርስቲያን ዓይን ላይ በራስ የመተማመን፣ መረጋጋት እና ሰላማዊነት ይነበባል። ያንን ውሳጣዊ ሰላማቸውን ለማሳጣት እነርሱን ማበሳጨት ለምን እንደሚያስደስተኝ ዛሬ ሳስብው ይገርመኛል።

አንድ ቀን አንድ ካህን ወደ ቢሮዬ መጣ። ቀሚሱን ለብሶ ከቢሮዬ በር ላይ ሳየው አንዳች የሚያንቀጠቅጥ ነገር ጠራርጎ የወሰደኝ መሰለኝ። ወዲያው እንደምንም ተረጋግኜ ራሴን እንዲህ አልኩት «ይህ ካህን ዛሬ በእኔ እጅ ላይ ወድቋል!» እናም ከነመኖሩ ረሳሁትና ሥራዬን መሥራት ቀጠልኩ። ወደ ውስጥ ዘልቆ ገባና ፊት ለፊቴ ቆመ። እኔም ዶክመንቶቼን እያገለበጥኩ በሥራ የተጠመድኩ መሰልኩ። ለጥቂት ደቂቃዎች ያህል ከጠበቀኝ በኋላ ቀስ ብሎ «ወ/ሮ ናህድ ሙትዋሊ ማለት እርስዎ ነዎት?» ሲል ጠየቀኝ። እኔም ቀና ብዬ እንደዋዛ አየሁት።

ዓይኖቼን በዓይኖቹ ሳያቸው ፍርሃት ተሰማኝ። ረጋ ያለኝ ትጉት እና ቁጥብ ሰው ነው። እኔም በንቀት «አዎን» ብዬ መለስኩለት። ሴት ልጄን በሳዕላይ ግብጽ ካለው ት/ቤት ወደ ሄልጂት ኤል ዘይቱን ለማዛወር የተጻፈ ማመልከቻ ሰጠኝ። ረጋ ባለ ሁኔታ ጥያቄውን እንድቀበለው ለመነኝ። በመሐል አቋረጥኩትና ድምጹን ከፍ አድርጌ «ከሳዕላይ ግብጽ ወደ ሄልጂት ኤል ዘይቱን በአንድ ጊዜ፣ ለምን?» ስል መሆኩባት። እርሱ ግን በትጎትና «እባክዎን ከዕቆሜ በላይ በሆነ ችግር ምክንያት ነው» ሲል መለሰልኝ። ቀጠል አድርጎም «ት/ቤቱ ባለቤት አካባቢ ለመኖሪያ ማስረጃው ይሄው፣ እንቶቿ በአካባቢው ወደሚገኘው የሕዝብ ት/ቤት እና መለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የተዛወሩበት ማስረጃም እነሆ» ሲል አቀረበ።

ጥያቄውን ሳለመቀበል የሚያስችለኝ አንዳች ምክንያት ባገኝ ብዬ ዶክመንቶቼን መረመርካቸው። ነገር ግን ምንም ላገኝ አልቻልኩም። ከዚያም ቀና ብዬ አየሁት። ፊት ለፊቴ ቆሞ በሚገርም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሁኔታ ያስተውላኛል። ሰላማዊ፣ ጸጥተኛ፣ በራሱ የሚተማመን ዓይነት የተረጋጋ ሰው ነው። «አስቀድመን ለት/ቤታችን ስጦታ እንፈልጋለን» ብዬ ላበሳጩው ፈለግኩ። እርሱም «ከእኔ ነው» ሲል መለሰልኝ። «አንድ መቶ ፓውንድ! የሚያወጣ ቁሳቁስ ገዝተህ ለት/ቤቱ ማምጣት አለብህ» አልኩት። «አስማማለሁ» ሲል ወዲያው መለሰልኝ። ከዚያም «እባክዎ ዝውውሩን ግን አሁኑኑ ያጽድቁልኝ፤ ምክንያቱም ላዕላይ ግብጽ ወዳለው ት/ቤት ከጥቂት ሰዓታት በኋላ በሚሄደው ጓደኛዬ በኩል መላክ አለብኝና። ከዚያ በኋላ የፈለጉትን ነገር እገዛለሁ» ሲል ተማጸነኝ።

በርግጥ ልጄ ለዝውውሩ ብቁ ናት። ግን የማቀርብለትን ነገር ላይቀበለው ይችላል ብዬ ላበሳጩው ነበር የፈለግኩት። እርሱ ግን ተሰማማ። እናም ይህ እንዳልተሳካልኝ ሳወቅ ጮክ ብዬ «መጀመርያ የተጠየቅከውን መፈጸም አለብህ» አልኩት። በተረጋጋ ሁኔታ እያየኝ «ይመኑኝ!» ሲል ተማጸነኝ። ያንን ትኑት የሆነ ልመናውን መቃወም አልቻልኩም። እናም በዝውውሩ ወረቀት ላይ ፈርሜ ማኅተም አሳሪ ፍኩበት። ከዚያ በፊት እንዲህ አድርጌ አላውቅም። የጠየቀውን እንዳደርግለት የሚገፋፋ እንዳች ኃይል ሳይኖረው አይቀርም። በውስጤ «ርዳታውን እንፈልገውም፤ በዚህ መልኩ ስላስተናገድኩህም ይቅር በለኝ» ልለውም አስቤ ነበር። ነገር ግን እንዳች ቃል ከአፈ አልወጣም። ከሄደ ከአንድ ሰዓት በኋላ አንድ መቶ ፓውንድ የሠፈረበት የገንዘብ ማዘዣ ይዘልኝ ሲመጣ ተደነቅኩ። የመማርያ ጠረጴዛውን ለማምጣት በፈለግኩት ጊዜ አንድ ሰው ብቻ መላክ እንደሚበቃኝ ነገረኝ።

በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ የጥፋተኛነት ስሜት በውስጤ ተሰማኝ።

ካሁኑ አመስግኖኝ እጆን ጨብጦ ተመለሰ። እርሱ በውስጤ የፈጠረውን እንግዳ ስሜት ያወቀ አይመስለኝም። ገዝን ተሰማኝ። ደግሞም አንድ ጥያቄ ይረብሽኝ ነበር። «በዚህ ሰውዬ ውስጥ ምን አለ? እንዴትስ እንዲህ እያመናጨቅኩት በትግትና ሊመለስልኝ ቻለ? እርሱ እኔ ያጣሁትን ነገር አግኝቶታል ማለት ነው? እኔኮ ዘወትር የምፈልገው ይህንን ነበር።- የማይናወጥ ውሳጣዊ ሰላም።»

አጋጣሚውን ለመርሳት ደጋግሜ ሞክርኩ። ነገር ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ የካሁኑ አስተያየት ዓይኔ ላይ መጥቶ ድቅን ይላል። በጥልቀት የሚያዩት ሰላማውያን ዓይኖቹ በዓይነ ገሊፍዬ ይመጡብኛል። ብዙ

1. የግብጽ ገንዘብ ፓውንድ ነው የሚባለው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ጊዜ ከታገልኩ በኋላ ያንን ስሜት ረስቼ ወደ ቀደመው ጠባዬ ተመለስኩ።

በ1986/87² የትምህርት ዘመን የትምህርት አስተዳደር ቢሮው ክርስቲያን ዳይሬክተር ለት/ቤታችን መደበ። ዜናውን ሰሰማ እጅግ ደነገጥኩ። እንዴት ተደርጎ ክርስቲያን አለቃ ሊኖረኝ ይችላል? በጭራሽ ልቀብለው የምችለው ነገር አይደለም። እርሷን እንዳች ነገር አድርጌ ከት/ቤቱ ለማባረር የምችልበትን ተንኮል ማውጠንጠን ጀመርኩ። በትምህርት ቤቱ ውስጥ ተመቻቻት ረዥም ጊዜ እንዳትቆይ የሚያበላጩትን ነገሮች ማድረግ አለብኝ። ብቸኝነት እንዲሰማት ማድረግ አለብኝ። እኔ በቃሌ የሽመደድኳቸውን የት/ቤቱን ደንበኞች እና መመሪያዎች አታውቃቸውም። ስለዚህም አንድ ሃሳብ ስታመጣ እነርሱን እየጠቀስኩ ማጣጣል እችላለሁ። ልትሠራቸው የምትችላቸውን ጥቃቅን ስሕተቶች ሁሉ እየነቀስኩ አወጣቸዋለሁ። ለእርሷ እንዳች ክብር የሌለኝ መሆኑን በየአጋጣሚው ማሳየት አለብኝ።

አዲሷ ዳይሬክተር እንደመጣች የወጠንኳቸውን ተንኮሎች ሁሉ በመፈጸም ማበላጩት እና ሰላም መንሳት ቀጠልኩ። በመጨረሻም አንድ ወርቃማ አጋጣሚ ተፈጠረልኝ። በሳይንስ ዲፓርትመንት የዐሥረኛ ክፍል አብዛኞቹ ተማሪዎች ክርስቲያኖች ነበሩ። በተሰጣቸው ፕሮጀክት መሠረት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ያሉበት የግድግዳ መጽሔት አዘጋጁ። ሁኔታውን የጠቆመኝ አንድ ሙስሊም መምህር ነው። እንደ ሰማሁ በቁጣ እና በፍጥነት ወደ ክፍሉ በማምራት መጽሔቱን ቀዳድጀ ጣልኩት።

ስጠብቀው የቆየሁትን አጋጣሚ አሁን አገኘሁት። ለምሥራቅ ካይር ወረዳ የት/ቤቶች ተቆጣጣሪ መሥሪያ ቤት «ከባድ ምሥጢር» የሚል ማኅተም ያረፈበት ደብዳቤ ጻፍኩ። በዚያ ደብዳቤ ላይ ተማሪዎቹ ይህንን ጥፋት እንዲሠሩ ያበረታታቸው ዳይሬክተር መሆን ሞን ገለጥኩ። ከዚህም በተጨማሪ የዳይሬክተር ሃላፊ በትምህርት ቤቱ የሃይማኖት ውዝግብ እንዲፈጠር ማድረግ መሆኑን አስረዳሁ። ሁኔታው በአፋጣኝ ተጣርቶ ርምጃ መወሰድ እንዳለበትም አሳስብኩ። ለአስቸኳይነቱም በተላካኪ በኩል ወዲያውኑ ላኩት።

በኋላው የሥራዬን ውጤት ለማየት ስለ ጓጉሁ በጠየቅኩ ነበር ወደ ት/ቤት ያመራሁት። የት/ቤቶች ተቆጣጣሪ ባለሥልጣን እንዲት ኃይለኛ ሙስሊም ሁኔታውን አጣርታ ሪፖርት እንድታደርግ ላኩ። አጣሪ ሆኖ የመጣቸው ሰው ሂጃብ ከፊቷ አውልቃ የማታወቅ እና ለክርስቲያኖች ቅንጣት ታህል ትዕግሥት የሌላት መሆንምን ዐውቃ

2. የዘመን አቆጣጠር እንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር ነው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለሁ:: አጣሪዎ በጉዳዩ እጃቸው አለበት የተባሉትን አራት ተማሪዎች በመመርመር ሥራዎን ጀመረች:: ሁሉም በየተራ ከምርመራው ክፍል ሲወጡ ከደረሰባቸው ማስፈራራት የተነሣ እያለቀቡ ነበር:: እያንዳንዳቸው አንድ አንድ ሰዓት የፈጀ ምርመራ ተካሂዶባቸዋል::

የዚያች ክርስቲያን መምህርት ተራ ደረሰ:: የርሷ ምርመራ ከተማሪዎች የበለጠ ጊዜ ፈጀ:: ከምርመራው ክፍል ስትወጣ ከግል ቀሷ የተነሣ ዓይኖቿ በርበሬ መሰለው ቀልተው ነበር:: በእርጋታው እና በጭምትነቱ ከሚታወቀው ክርስቲያን የሂሳብ መምህር ጋር ወደ ቢሮዬ መጥታ «ተማሪዎቹን እንዲህ ዓይነት ነገር እንዲያደርጉ የምቀሰቅሰው ያንን ያህል አእምሮዬን ያጣሁ መሰለኝ» እያለች አለቀሰች:: እኔ ግን አልመለስኩላትም::

በመጨረሻ የዳይሬክተርዋ ተራ ደረሰ:: በምርመራው ተበሳጭታ ስትሮህ እሰማታለሁ:: «አይደለም፣ አይደረግም፣ ይህ ሊሆን አይችልም፣ ይህንን ክስ አልቀበለውም፣ ይህንን ለመሰለ ውንጀላ መልስ መስጠት አልፈልግም፣ ምርመራውንም ፈጽሞ አልቀበለውም፣ የትምህርት ቢሮ ኃላፊውን ማነጋገር እፈልጋለሁ» እያለች ስትሮህ እሰማታለሁ:: ከዚያም ክፍሉን ጥላ ወጣች::

ከዚያን ቀን በኋላ በት/ቤቱ በሚገኙ ክርስቲያኖች ላይ የወደቀውን ፍርሃት እና ድንጋጤ ልገልጠው አልችልም:: በሠራሁት ሥራ ኮራሁ:: በዚህ ትምህርት ቤት ያሉትን ክርስቲያኖች ሁሉ እያደንኩ ላጠቃቸው ወሰንኩ:: ከዚህ በኋላ ማንም ከፊቴ ቆሞ ሊቋቋመኝ አይቻለውም:: መጀመርያ በወሰድኩት ርምጃ ክርስቲያን ተማሪዎች መስቀል ያለው ምንም ነገር እንዳይለብሱ መመርያ አወጣሁ:: በዚህም የክርስቲያኖች ዋና ጠላት መሆኔን አሳየሁ:: ሕጋዊ ቢሆንም ባይሆንም ማንኛውንም ዓይነት ጥያቄያቸውን አላስተናገድም ነበር::

ከዚያን ቀን ጀምሮ በት/ቤቱ ማገበረሰብ ዘንድ የተፈራሁ ሰው ሆንኩ:: ለእኔ ያላቸው ፍርሃት ከእኔ ጋር ማንኛውንም ዓይነት ግንኙነታቸውን ርግፍ አድርጎ እስከመተው አደረሳቸው:: ይህ ብቻውን ግን የሚያረካኝ አልሆነም:: እናም ለዚያች ክርስቲያን ዳይሬክተር የመሰናበቻውን ዱላ ማቅመስ ፈለግኩ:: ይህንን ለማድረግ ደግሞ አመቺ የሆነ አጋጣሚ እስኪፈጠርልኝ ድረስ መጠበቅ ነበረብኝ:: ለዚህ ሲባል ብቻዎን አንድ ቀን ማግኘት አለብኝ:: ቢሮ የምትደርስበትን ሰዓት ላጠና እንደ ወፍ በማለዳ የምትነሣ መሆንዎን ደረሰኩበት:: ስለሆነም ማንም ሰው ከመምጣቱ በፊት ብቻዎን ላገኛት ወጠንኩ::

በማግለቱ በማለዳ ወደ ት/ቤት መጣሁ:: እርሷም ከደቂቃዎች በኋላ ደረሰች:: ልክ ቢሮዋ ስትገባ ፊቴን መከራ አስመስዮ ተከተለኝትና ገባሁ:: ስታየኝ ለነገር የፈለግኳት መሆኑ ገባት መሰል ነቃ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አለች:: ይህ ደግሞ ለእኔ የልብ ልብ ሰጠች:: ከዚያም ቁርጥ አድርጌ «እዚህ ምን ትሠራለህ? እዚህ ት/ቤት ውስጥ ከአንቺ ጋር ፈጽሞ መሥራት አልችልም፣ አንቺን በዚህ ቦታ ማየት ከቀውንም አልሻም፣ ውጭ ከዚህ!» አልኩና ጮኸኩባት:: የማደርገውን እውነት ነው ብላ መቀበል የቻለች አልመሰለኝም:: ደነገጠኝና «ምን እያልክ ነው? አእምሮሽን ሳትሸ እንዴ?» አለችኝ:: እኔም ቁጣዬን ጨመርኩና «አንዳንቺ ጅላጅል አይደለሁም፣ አብረን አንድ ቦታ ልንሠራ ፈጽሞ ፈጽሞ አንችልም፣ ውጭ!» ብዬ አንባረቅኩባት::

ከእኔ ለመሸሽ ፈለገኝ፣ እኔም ሁኔታውን ስረዳ ለመማታት የቃጣሁ መስዬ እጄን ሰነዘርኩና «በአስቸኳይ ከዚህ ቦታ ለቅቀሽ ውጭ፣ እዚህ ከቆየሺ ግን እገድልሻለሁ» አልኳት:: ወዲያው ከቢሮዋ በርራ ወጣች:: የሆነን ሰው ለርዳታ ስትጣራ በፍጥነት ከቢሮዋ ወጥቼ አጠገቡ ወዳለው ቢሮዬ ገባሁ:: ከዚያም ምንም እንዳልተፈጠረ ሁሉ የተለመደውን ሥራዬን ማከናወን ቀጠልኩ:: አጠገቧ ለነበሩ ሰዎች «ናህድ ልትገድለኝ ነው» እያለች ስትሮኸ እሰማታለሁ:: የተወሰኑት መምህራን ሰበሰብ ብለው ሲመጡ የተለመደ ሥራዬን ስሠራ አገኙኝ:: እኔም እርሷን እርሷን እያየሁ «ምን እያልክ ነው? የምታወራውን የሚያምንሽ አንዳች አታገኝም» አልኳት:: ከዚያም የትምህርት ቢሮ ኃላፊውን ለማነጋገር እየተጣደፈች ወጣች:: በዚያው ቀን ሁኔታውን ለማጣራት ከትምህርት ቢሮው አንድ ሙስሊም መርማሪ ተላከ::

መርማሪው ስለ እኔ ተናገረች ያለውን ነገረኝ:: ሽምጥዋ አድርጌ ካድኩ:: ደግነቱ እርሱም ምንም ሳይከራከር አመነኝ:: እኔም ሞኝ አይደለሁም ፤ በዚያች ሰዓት ከእኔ ጋር በቢሮዬ እንደነበሩ አድርገው የሚመሰክሩ ብዙ የሐሰት ምስክሮች አዘጋጅቼ ነበር:: ከዚህም በላይ እርሷ እንደምትጠላኝ፣ ይህንንም የሐሰት ታሪክ የፈጠረችው እኔን አባርራ በክርስቲያን ለመተካት ስላሰበች መሆኑን ምስክሮቹ አስረዱልኝ:: በዚህም ምክንያት ጉዳዩ የሃይማኖት ጠብ መስሎ ቀረበ:: ይህ መሆኑ ደግሞ እኔን ይጠቅመኛል:: ዳይሬክተሯ ብዙም አልቆየችም ፤ ዝውውር ጠየቀችና ሄደች::

ከዚያ በኋላ በትምህርት ቤቱ ለሚገኙ ክርስቲያኖች የመጨረሻ ጨካኝ ሆንኩባቸው:: እጅግ ይፈሩኝ ጀመር:: በዚያ ግቢ ውስጥ ተቀናቃኝ የሌለኝ ንግሥት ሆንኩ:: ሁሉም ነገሮች በእኔ ቁጥጥር ሥር ሆኑ:: ትእዛዜን የሚቃወም ማንም አልነበረም:: የሚከራከረኝ እንኳን አልተገኘም:: አንድ ተማሪ መስቀል አድርጎ ካገኘሁት ከአንገቱ በጥሼ መሬት ለመወርወር ቅንጣት ታህል ትዕግሥት አልነበረኝም::

ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ ማለት ይህ ነበርኩ::

ምዕራፍ ሁለት እንዴት ክርስቲያን ሆንኩ?

እግዚአብሔር እንዲህ አስቸጋሪ እና ትዕቢተኛ ያደረገኝ ለካ የራሱ የወደፊት ዓላማ ሲሰጠኝ ፍራጅ። እርሱ ሁሉንም ነገር ለእርሱ ስል እንድተወው ሊጠይቀኝ በዝግጅት ላይ ነበር። ደግሞም ይህንን ሁሉ ጠንካራ ሰብእና፣ ዕውቀት፣ አንደበተ ርቱዕነት፣ በተጠየቀው መንገድ ማሳመን እና ኃይል ያስታጠቀኝ ለሌላ ተልዕኮ ሲያዘጋጀኝ ፍራጅ። አይበገሬ፣ ገናና እና ያለ ተቀናቃኝ የምገዛ የትምህርት ቤቱ ንግሥት በመሆን ላይ ነበርኩ።

ይህ ሁሉ ቢሆንም ግን በውስጤ ገዘን ነበር። ውስጤን ሳዳምጠው ባደነት ይሰማኛል። አምላኬን በፍጹም ልቤ የምወደው ቢመስለኝም ከእርሱ ግን እጅግ ርቆ ነበር። በእኔ እና በእርሱ መካከል የመከለያ ግንብ ነበር። አንዳንድ ጊዜ ይህ ግንብ ኃጢአቱ ይሆንን? አላለሁ። አንድ ቀን እንዲያውም ለራሴ «አሁን ብዎት ለአምላኬ የማቀርበው ምን በጎ ሥራ አለኝ?» ብዬ ጠየቅኩ። ኃጢአቱን አሰብኩትና ለዘላለም ሕይወት የሚሆን አንዳች ነገር ማድረግ አለብኝ ብዬ ወሰንኩ። ሀብት አለኝ፣ ስለሆነም «ወደ ሳዑዲ ዐረቢያ ተጉገጭ መካን እና መዲናን መሳለም አለብኝ» ብዬ ወሰንኩ።

ዝግጅቱ ብዙ ጊዜ አልፏቸዋል። ለጉዞ የሚያስፈልገውን ቀሚስጥ ገዛሁ፣ ከዚያም በአውሮፕላን ጅዳ ገባሁ። ጅዳ ስገባ እኩል ሴሊት ካለፈ አንድ ሰዓት ያህል ሆኗል። ከጅዳ በመኪና ወደ መካ አመራሁ። ምንም እንኳን መንገዱ አስቸጋሪ ቢሆንም ሃይማኖታዊውን ጉዞ እስኪነጋ ጠብቄ ለመጀመር ትዕግሥት አልነበረኝም። በቀጥታ ወደ ከአባ አመራሁ። እዚያ ስቆም ወደ አምላኬ እጅግ የቀረብኩ ስለመሰለኝ በውስጤ የጋለ ስሜት ተፈጠረ። እዚህ የቆምኩትኮ አምላኬን ምን ያህል እንደምወደው ለመግለጥ ነው። ነገር ግን አሁንም የራቅኩ ያህል ነው የሚሰማኝ። «እባክህ ወደ አንተ አቅርቦኝ፣ እባክህ ከእኔ ጋር መሆንህን ልረዳው፣ እባክህ ልቤን ንካው፣ አምላኬ ሆይ

3. ከአባ በእስልምና ትምህርት መሠረት መካ ውስጥ የሚገኝ የተቀደሰ ድንጋይ ነው፣ መስላጭት ስራ የሚፈጽሙት እርሱን በመክር ነው።

ስለ አንተ ያለኝን ስሜት ሰይጣን እያደበዘዘው እንዳይሆን እባክህ እርዳኝ» እያልኩ የከላባን ድንጋይ እዞረው ነበር። ምናልባት አንዳች ነገር ውስጤን ቢያነቃንቀው የሚል ተስፋም ነበረኝ።

ከዐሥር ቀን ቆይታ በኋላ ወደ ግብፅ ስመለስ ከበሬቱ የባሰ ጭንቀት ወርሶኝ ነበር። ዝም ብዩ ራሴን ስፈትሸው አንዳች ያጣሁት ነገር እንዳለ ገባኝ። ምናልባት ራሴን አጥቼው እንዳይሆን ብዬም ፈራሁ። እናም ፍለጋዬን ማቆም እንደሌለብኝ ወሰንኩ።

«አምላክ እኛን ፈጥሮ በክፉ መንገድ እንድንጠፋ ትቶናል ብሎ ማሰብ ይቻላል?» እያልኩ ዘወትር ራሴን እጠይቅ ነበር። እንደገና ደግሞ «አይሆንም፣ አንድ ያልገባኝ ነገር መኖር አለበት» አላለሁ። «እግዚአብሔር ጨካኝ ነው ብሎ ማሰብ የሚቻል አይመስለኝም፣ ይህን ማሰብ ምክንያታዊ አይሆንም፣ እግዚአብሔር ይህንን ዓለም የፈጠረው ለደስታ እንጂ ለመከራ አይሆንም፣ በዚያ ያለውን ሁሉ አንድ ንገዛ ኃይል ሰጥቶናል፣ ይህ ማለት ደግሞ እኛን ይወድደናል ማለት ነው።» አላለሁ ደግሞ መልሼ። እንዲህ እንደተምታታብኝ ጥቂት ጊዜያት አለፉ።

ነገሮችን አጥርቼ ለማወቅ እጅግ ብተጋም ልፋቱ ሁሉ ከንቱ ነው የሆነው። በመጨረሻም እስቲ መጀመርያ አምላኬን ለማስደሰት ልሞ ክር ከዚያም እርሱ ራሱ ወደ ትክክለኛው መንገድ ይመራኛል ብዬ አሰብኩ።

እየቆየ በውስጤ የሚሰማኝ ባደነት ጎሊናየን ያሰቃየው ጀመር። ከአምላኬ መራቄ ውስጤን ይረብሽዋል። እናም በመጨረሻ «አምላኬ የሰጠኝን ይገጥሙ በመደሰት ይህን ነገር መርሳት አለብኝ» ብዬ ደጋግሜ ወሰንኩ። ይሁን እንጂ የሚያስፈልገኝ ነገር ሁሉ እንዳለኝ እየተረዳሁ እንኳን ይህንን የውስጤን ጥያቄ ማዳፈን አልቻልኩም።

ከኮሌጅ የተመረቅኩት በ1963 ነው። የሚያስቀና ደረጃ፣ በትምህርት ቤቅ ዘንድ የገነነ ዝና፣ ከፍተኛ ደመወዝ (በመንግሥት የደመወዝ ስኬል ቁጥር አንድ የተባለ)፣ ረዥም ጊዜ የዘለቀ ገናና ስም፣ ከአንዳንድ ኃላፊነቶቼ የማገኘው ተጨማሪ ገቢ አለኝ። ከዚህም በተጨማሪ ጎበዝ ተማሪዎች የሆኑ አንድ ወንድ እና ሁለት ሴት ልጆች አሉኝ። ከተከራየሁት ጀምሮ ተቀምጧበት የማላወቅ አንድ አፓርት መንት እና የራሴ መኪናም አለኝ ።

4. ግብፅ ውስጥ አፓርትመንት ማገኘት ጀብዱ እንደ መፈለግ ይቆጠራል። ብዙ እርምጃዎች በቤት ማግኘት የተነሣ መጋባት ከሚፈለገበት ጊዜ በጣም ዘገይተው ነው የሚጋቡት፣ በዚያን ጊዜ የግል መኪና የሀብት እና ታላቅነት ማሳያ ነበር።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዚህ መሐል አንድ ቀን ሴቷ ልጅ አንድ እንግዳ ጥያቄ ጠየቀች። «እማዬ ክርስቲያን ባል ማግባት እችላለሁ?» ስትል። በድንጋጤ ጮኸኩና አፈጠጥኩባት። «አይደረግም፤ በጭራሽ አይደረግም፤ ፈጽሞ ሊሆን የሚችል ነገር አይደለም፤ ይህንን ነገር እንኳን ልታደርገው ደግመሽ እንኳን ብታሰቢው እኔ ራሴ እገድልሻለሁ» አልኳት። እርሷ ግን «እንጂነር እኮ ነው፤ ደግሞም ከታወቀ ቤተሰብ የተወለደ ነው፤ ቤተሰቦቹ ወደ አሜሪካ ሊጓዙ ስለሆነ እኔም አብሬው መሄድ አፈልጋለሁ፤ እዚያ እንጋባለን፤ ደግሞም ከአንቺ በቀር ይህንን የሚያውቅ ማንም የለም» ስትል መለሰችልኝ። ፊቷ ላይ አፈጠጥኩና እንደ ብራት እየጮኸኩባት «አምሞሻል፤ ሙስሊም እኮ ነሽ! እንዴት አድርገሽ ነው ክርስቲያን የምታገቢው፤ ኃጢአት እኮ ነው» ብዬ ጮኸኩባት። ከዚያም እኔን ሳታማክረኝ ጋብቻን በተመለከተ ምንም ማድረግ እንደሌለባት ቃል አስገባኋት።

ፈጣሪ ለእኔ እና ለልጄ አንድ ጸጋ ሰጥቶናል። በአስቸጋሪ ነገር ውስጥ ሆኜ አምላኬን ስለምነው መልሱን በሕልም ይነግረኝ ነበር። ልጄም ልክ እንደ እኔው ናት። እናም ይህንን ወጣት በተመለከተ ፈጣሪንን በጸሎት እንድትጠይቅ እና በሕልሟ ያየችውንም ሳትደብቅ እንድትነግረኝ መከርካት። በነጋታው ጠዋት ልጄ በሕልሟ ያየችውን ነገረችኝ።

«በምንጭ አጠገብ በተሠራ ሰፊ ነጻና ላይ እየተጓዝኩ ነበር፤ በመንገዱ መጨረሻ መስቀለኛ መንገድ አገኘሁ። በየትኛው መንገድ መቀጠል እንዳለብኝ ግራ ገብቶኝ ስቆም ሦስት ሂጃብ የተሸፈኑ ልጃገረዶች መጡና ከእኛ ጋር እንሂድ አሉኝ። ነገር ግን ከእነርሱ ጋር ለመሄድ ልቤ አልፈቀደም። ከዚያም መስቀሎች የሞሉበት አረንጓዴ ቀሚስ የለበሰች ልጃገረድ አየሁ። እርሷም እጄን ያዘችኝ። እኔም በልቤ ደስ ብሎኝ ተከትያት ሄድኩ» አለችኝ።

የዚህን ሕልም ትርጉም ለረዳው አልቻልኩም ነበር። እርሷንም «ይህ ወጣት ልብሽን ስላማለለው ባልተጨበጠ ነገር እየቃገሽኸ ይመስለኛል። ልታገቢው በጣም ሳትፈልግ አልቀረሽም፤ ይህንን ሃሳብሽን ቸል የምለው እንዳይመስልሽ። በይ ይህንን ነገር ደግመሽ እንዳታነሽብኝ» ስል ተቆጣኝት። እርሷም ያልኳትን እንደምታደርግ ቃል ገባችልኝና ነገሩ በዚህ ተዘጋ።

የትምህርት ቤቱ ጸሐፊ በሆነችው ሙስሊም እና በእኔ መካከል አንዳንድ ግጭቶች መፈጠር ጀመሩ። እኔም እርሷን ወደ ሌላ ቦታ አዛውረው በጥሩ ጸሐፊ እንዲተኩልኝ አመለከትኩ። አንድ ቀን የአስተዳደር እና ፋይናንስ ኃላፊው ት/ቤቱን ሊጎበኝ ሲመጣ ጉዳዩን አነ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሣሁበት። እርሱም ይህችኛዋን ጸሐፊ አዛውሮ በሌላ ትጉንገ ቀል ጣፋ፤ ጠንካራ እና ተግባቢ በሆነች ጸሐፊ እንደሚተካልኝ ቃል ገባ። ምን ያደርጋል ታድያ፤ ልጄቱ ክርስቲያን ናት። «ጸሐፊ ማለት እኮ በእያንዳንዱ ነገር የምንገናኝ ሰው ናት፤ ፈጽሞ ክርስቲያን ልትሆንማ አትችልም» ስል አምርሬ ተቃወምኩ። ኃላፊው ግን በጸሐፊነት ተግባር ወላኝ የሆነውን ታማኝነትን ገንዘብ ያደረገች በመሆን ልቀብላት እንደሚገባ አሳመነኝ። እንዲያውም እርሷን የሚያምነውን ያህል ራሱን እንደማያምን ነገረኝ።

አዲሷ ጸሐፊያችን ሳሚያ ትባላለች። ለዳይሬክተሯ ሪፖርት ለማድረግ ስትመጣ ምን እንደምትመስል ለማየት በዳይሬክተሯ ቢሮ ቁጭ ብዬ ጠበቅኳት። እኔን የምትመለከትበት መንገድ የተለየ ነው። ከሁሉም ሰዎች አስቀድሞ በትግትና ሰላም አለችኝ። እኔም በለበጣ ፈገግታ ምላሹን ሰጠኋት። እርሷ ግን ሳትናደድም ሳትገረምም ፈገግ አለች። በአንገቷ ላይ ትልቅ የቆዳ መስቀል አጥልቃለች። እኔም «ለት/ቤቱ አዲስ በመሆኗ ማን እንደሆነኩና ምን እንደምፈልግ ገና አልገባትም ማለት ነው» አልኩ። «አንድ ሰው ወደፊት ሲነግራት ያለ ማንገራገር ለትእዛዞቼ ሁሉ ተንበርካኪ ትሆናለች» ብዬ አሰብኩ።

በነጋታው ቢሮዋ ድረስ እንድትመጣ ነገርኳት። እርሷም ያለማውላወል አደረገችው። በትዕቢት መንፈስ አንገቴን ወደ ወንበሩ አዘንብየ እንድትቀመጥ አመለከትኳት። እርሷም እሺ ብላ ተቀመጠች። የምታደርገውን ሁሉ በአትኩሮት እከታተል ነበር። ቀድሞ ከማውቃቸው ሁሉ ለየት ያለች ናት። ጠንካራ ሰብእና፤ ድፍረት፤ የደስደስ ያለው ገጽታ እና በራስ የመተማመን ችሎታ ታድሏታል። ምንም ዓይነት ትችት ባዘንብባትም አትደናገጥም። የምፈልጋቸው ዓይነት ጠባይዐት ያሏት ሴት ትመስላለች።

በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ ሐፍረት ተሰማኝ። ምንም እንኳን እኔ የ45 ዓመት ሴት እርሷ ደግሞ በሠላሳዎቹ ውስጥ ያለች ወጣት ብትሆንም ውስጤ ግን ከእርሷ እጅግ ያነሰኩ ያህል ይሰማው ነበር።

የሥራ ግንኙነታችንን ሁኔታ መላላሽ ገመገምኩት። ሳሚያ ሥራዬን ቀላል እና ቀና ለማድረግ ዘወትር ትጥራለች። ከእኔ በላይ የእኔን የሥራ ጫና ተሸክማለች። የምትወደኝ መሆንን እንድንገነዘብ ለማድረግ ምንጊዜም ጥረት ታደርጋለች። እኔ ግን ይህንን ሁሉ ክብካቤና ጥንቃቄ ለእኔ ለማድረግ ለምን እንደምትፈልግ ዕንቁቅልሽ ሆኖብኛል። ምናልባትም በት/ቤቱ ያሉ ክርስቲያኖች ስለ እኔ ጠባይ እና ከእኔ ምን መጠበቅ እንዳለባት አስቀድመው ሳይነግሯት እንዳ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ልቀሩ ገምቻለሁ። ሳሚያን ከመጥላት ይልቅ እንደውም በየጊዜው እየወደድኳት መጣሁ። ለየት ያለ የንግግር ችሎታ፣ ለሰላላ ድምፅ፣ ትግትና እና ጥበብ በእርሷ ዘንድ አሉ። የተረጋጋ እና ሰላማዊ የሆነ ድባብም በዓይኗ ላይ ረብቧል። እኔ ግን ስለ እነዚህ ነገሮች አንሥቼ አስተያየት ሰጥቻለሁ።

ምንም እንኳን የትምህርት ቤቱ ንግሥት እኔ መሆኔን ባውቅም እርሷ ግን በሁለመናዋ ከእኔ ላቅ ብላ ትታይ ነበር። እኔም እያደር ሳሚያን ይበልጥ እየወደድኳት መጣሁ። በመካከላችን መራራቅ ቀርቶ ወዳጅነት እየጠነከረ መጣ። ከውስጧ አንዳች ልዩ የሚሰብ ፣ የሚማርክ እና የሚቆጣጠር ነገር አላት። እኔም ይህንን ተሰጥሎታ ለመመርመር ወደድኩ። ለዚህ እንዲያመቸኝም የሆነ ምክንያት እየፈጠርኩ እርሷን ወደ ቢሮዬ አጠራት ነበር።

አንድ ቀን በጥቅምት 1987 ዓም ለብዙ ሰዓታት ሳንሰለቻች ከተጨዋወትን በኋላ «ሳሚያ ለመሆኑ በእግዚአብሔር ታምኛለሽ?» ስል እንደዋዛ ጠየቅኳት። እርሷም «አዎ፣ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ የለም» ስትል መለሰችልኝ። ጆሮዬን ማመን ነው ያቃተኝ። እጅግ በጣም ተገርሜ «ክርስቲያኖች በአንድ አምላክ ብቻ ነው እንዴ የሚያምኑት?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም መለሰ አድርጋ «አዎን በአንድ አምላክ ነው የምናመልከው» ስትል መለሰችልኝ። እኔም «እኔ እንደሚገባኝ ግን ክርስቶስ እና ድንግል ማርያም የሚባሉ ተጨማሪ አማልክት አሏቸው።» አልኳት። እርሷም ተመቻቸችና «ያማ በብዙ አማልክት ማምለክ ነው። እኛኮ በብዙ አማልክት አናመልክም፤ የምናመልከው በአንድ አምላክ ነው።» ቀጠል አድርጋም «ድንግል ማርያም የኢየሱስ ክርስቶስ እናት ናት እንጂ አምላክ አይደለችም» ስትል ገለጠችልኝ።

አንድ ትልቅ ፒራሚድ አናቴ ላይ የተናደ ነበር የመሰለኝ። 'ክርስትና በአንድ አምላክ ማመን ያስተምራል' የሚለው ለእኔ እንግዳ ነገር ነው። ይህ ጉዳይ እኔ ስለ ክርስትና ከማስበው ፈጽሞ የተለየ ነው። ለክርስቲያኖች አስቸጋሪ እና ጨካኝ የሆነኩት ባለማወቁ መሆኑ ገባኝ። ምንም እንኳን በውስጤ ፀፀት እና ሐፍረት ቢሰማኝም ከእርሷ ግን ብዙ ነገር ለመሰማት ጓጓሁ። በክርስቲያኖች ላይ የፈጸምኩት ሁሉ ትዝ አለኝ። ምን ዓይነት አስቃቂ ወንጀል ነው በእነርሱ ላይ ስፈጽም የኖርኩት? ስለ እነርሱ የበለጠ ለማወቅ ጓጓሁና «እስቲ ስለ ክርስትና ንገሪኝ» ስል ጠየቅኳት።

ስለ ክርስትና መናገር ስትጀምር የዕጣን መዓዛ ክፍላችንን ዐወደው። የሚገርም እኮ ነው። እንዲህ ያለ መዓዛ ከዚያ በፊት ሸትቶኝ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አያውቅም። ዐቅሌን የሳትኩ መሰለኝ። ለመሆኑ በሕልሜ ነው ወይስ በእውኔ ይህ ሁሉ የሚሆነው? ስል ራሴን ጠየቅኩ። ሃሳቤን እንደ ምንም አሰባሰብኩና ገለጻዋን በጥምና መከታተል ጀመርኩ። «ድንግል ማርያም ከእናት ከአባትዋ ተለይታ አሥራ ሁለት ዓመት እስኪሆናት ድረስ በቤተ መቅደስ በሃይማኖታዊ ሥነ ሥርዓት አደገች። ከዚያም በትውፊቱ መሠረት ይጠብቃት ዘንድ ለአንድ አረጋዊ አደራ ተሰጠች፤ ነገር ግን በሁለቱ መካከል ምንም ዓይነት ግንኙነት ሳይኖር ኢየሱስ ክርስቶስን ወለደች»

በመሐል አቋረጥኳትና «ልክ ነሺ ይህም በቁርዕንም ተገልጧል» አልኳት። ከዚያ በኋላ ውይይቱን መቀጠል አልቻልኩም። የድካም እና የመድረቅ ስሜት ተሰማኝ። ውይይታችንም እዚያ ላይ ተገታ። እርሷም በውስጤ የፈጠረችውን ነገር ሳትረዳ ቢሮውን ለቅቃ ወጣች። እንደ እውነቱ ከሆነ ላጠፋው የማይቻለኝ እሳት ለኩሳብኝ ነበር የሄደችው።

ከዚያ ውይይት በኋላ «ክርስቶስ ማነው?» አያልኩ ለራሴ መጠየቅ ጀመርኩ። ስሙ በተነሣ ቁጥር ከዚህ በፊት አጋጥሞኝ የማያውቅ እንግዳ ስሜት ውስጤን ይሰማኛል። የሚያጸናና፣ የሚያስደስት ዓይነት ስሜት። ባላውቀውም እንዲሁ እወድደው ጀመር። ስለ እርሱ በሚገባ የማወቅ ጉጉት አደረብኝ።

ለዚህ ስል ከሳሚያ ጋር ይበልጥ መቀራረብ ጀመርኩ። ከእርሷ ጋር የማደርገውን ውይይት በማለዳ ለመወጠን ስላሰብኩ በጠዋት ት/ቤት እገባ ጀመር። ከተዋወቅንበት ዕለት ጀምሮ የምትወድደኝ መሆኑን እንድረዳ አድርጋኛለች። በት/ቤቱ የሚገኙ ክርስቲያኖች የነገሯትን ማስፈራርያዎች ሁሉ ተቋቁማ እኔን ለመከባከብ እና ለመቅረብ መሞከሯም የዚህ ማሳያ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ወዳጄ እሆን ዘንድ ፍቅር አስገድዶኛል።

ይህ ሁሉ እየሆነ እንኳን ክፉ ሃሳቦች በጎሊናየ መመላለሳቸው አልቀረም። እናም አንድ ቀን ታማኝነቷን መፈተን አለብኝ ብዬ ተነሣሁ። አንድ ጊዜ ከተሰበሰበው የት/ቤቱ ክፍያ 1000 ፓውንድ አንሥቼ ደጋግሜ መቀጠሬን እና ስሕተት ሊገኝበት እንደማይችል ከነገርኳት በኋላ በድብቅ አሥር ፓውንድ ጨምራ ሂሳብን እንድትሰጡ ሰጠኳት። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ «ተጨማሪ አሥር ፓውንድ አገኘሁ» ብላ መለሰችልኝ። በሌሎች ተመሳሳይ አጋጣሚዎችም ታማኝነቷን ፈትኛለሁ። ነገር ግን ልትበገር አልቻለችም። ስለዚህም በአነጋገራ እርሷን ለማበላጨት እና ትዕግሥቷን ለመፈታትን ፈለግኩ። ንግግሯን ሆን ብዬ አንቋሽጥለሁ። ሃሳቧን አጣጥለዋለሁ። መቃ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወም በሌላቸው ነገር ሁሉ እቃወማታለሁ። እርሷ ግን ምንም እንዳልተፈጠረ አድርጋ ታልፈዋለች። ትገትናዋን እና ትዕግሥቷን በምንም መንገድ አታጣውም። ፈገግታዋ እና ሰላማዊ ጠባይዋ አይለዩዋትም። አንዳንዴም ይህንን የማደርግበትን ምክንያት ቀድሞ ያወቀች ሁሉ ይመስለኛል።

እንዲህ እንዲህ እያሉ ብዙ ቀናት አለፉ። ስለ ክርስቶስ የማሰቡ ነገር ግን ፈጽሞ ሊተወኝ አልቻለም። ሳሚያን ስለ ክርስቶስ እና ስለ ትምህርቱ በየጊዜው እጠይቃለሁ። የሚገርመው ነገር እርሷ ስለ ክርስቶስ መናገር ስትጀምር የሚያስደስት የዕጣን መጻሕፍትን ያውደው ነበር። ታዲያ ስለ ክርስቶስ በምናደርገው ውይይት እና በዕጣኑ መጻሕፍት መካከል ያለው መስተጋብር የማወቅ ጉጉቴን ይበልጥ አቀጣጠለው። ይህ ሁኔታ ሲደጋገምብኝም ጊዜ ምናልባት የእኔን የማወቅ ጉጉት ለመጨመር በማሰብ ሳሚያ አንዳች የሚሸት ነገር ደብቃ እያመጣች ውይይት ስንጀምር እየረጨችው ይሆን እንዴ? ብዬ ማሰብ ጀመርኩ።

ይህንን ለማጣራት ደግሞ በምትናገርበት ጊዜ የምታደርገውን ሁሉ በንቃት መከታተል ጀመርኩ። ነገር ግን ምንም ነገር ማግኘት አልቻልኩም። ቀጥሎም ምናልባት በከፍተኛ እና በውይይታችን መካከል አንዳች ግንኙነት ካለ ብዬ በመገመት ቦታውን ለመለወጥ ወሰንኩ። ከዚያ ቀን ጀምሮ አንዳንድ ቀን ወደ ፎቄ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ አትክልቱ ሥፍራ ሄደን እንወያያለን። በጣም የሚገርመው ግን የዕጣኑ መጻሕፍት በምንሄድበት ቦታ ሁሉ ይከተለን ነበር። በመጨረሻም የሳሚያን ትምህርት ትክክለኛነት ለማረጋገጥ እግዚአብሔር የሚሠራው ተአምር ነው ብዬ አመንኩ።

ተምታታብኝ!

ገራ ተጋባሁኩ!

ለመሆኑ እውነቱ የት ነው ያለው?

አምላኬ በሙሉ ልቤ እና በሙሉ ሰውነቴ እንደምወደው ያውቃል። ነገር ግን ደግሞ ከእርሱ እንደራቅሁ ሆኜ ይሰማኛል። ይህ ስሜት ደግሞ በጣም እየሳዳኝ ነው። ከእርሱ መራቄን ባሰብኩት ቁጥር ውሳኔዎቼ ሕመሜ ይበረታብኛል። ይህ ነው እንግዲህ መቆሚያ እና መቀመጫ የሚያሳጣኝ። እየተረዳሁት እንደመጣሁት ከሆነ በእኔ እና በአምላኬ መካከል የመከለያ ግንብ ተዘርግቷል። በፍርድ ቀን በፊቱ ቆሜ ለሠራሁት ሥራ እንደምጠየቅ ዐውቃለሁ። ነገር ግን ሕይወቴን ስገመግመው ከኃጢአት ብቻ በቀር የሠራሁት አንዳች በጎ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ነገር የለም። ስለሆነም ምንም ይሁን ምን እውነቱን ማወቅ አለብኝ ብዬ ወሰንኩ።

በጎዳር 15 ቀን 1987 ዓም ሳሚያ ወደ ቢሮዬ አርፍዳ ነበር የመጣችው። ደስተኛ እና ፍልቅልቅ ሆና ነበር። እኔም ሁኔታዋ ስለገረመኝ «እንዲህ በጣም ደስተኛ የሆንኪው ምን አግኝተሽ ነው?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም እየተፍለቀለቀች «ዛሬ እኮ የገና ጸም የመጀመርያው ቀን ነው» አለችኝ። እኔም በአሽመር «ደግሞ ክርስትና ጸምን ይቀበላል? ለመሆኑ በደንብ ትጸማላችሁ ወይስ እየበላችሁ እና እየጠጣችሁ ጸምን ትላላችሁ?» አልኳት። እርሷም «እንደርሱ አይደለም! እኛ ክርስቲያኖች በርግጥ እንጸማለን፤ ለረዥም ሰዓታትም ከመብላት እና ከመጠጣት እንቆጠባለን፤ ከዚህም በተጨማሪ በጸም ወቅት የተቀደሰ ሕይወት እንኖራለን» ስትል አብራራችልኝ።

ከዚህ በኋላ በምትለው ነገር ላይ መቀለድ አልቻልኩም። ዝምታዋን በርጋታ ሳስተውለው ቆየሁ። በመካከልም ካደረገችው መስቀል ጀርባ አንዳች የሚያንጸባርቅ ነገር ተመለከትኩና «ምንድን ነው?» ስል ጠየቅኳት። «የድንግል ማርያም ሥዕል ነው» ስትል መለሰችልኝ። ገረመኝና «በዚያ ጊዜ ፎቶ ግራፍ የሚያነሡ ወይስ ሥዕል የሚሰሉ ሰዎች ነበሩ እንዴ? ሥዕሏ ከየት ተገኘ? ደግሞስ ሰዓሊዎቹ የእርሷ ሥዕል ለመሆኑ እንዴት ርግጠኞች ሆኑ? እነዚህ ክርስቲያኖች ሞኞች ናቸው ማለት ነው፤ አንድ ሰዓሊ በሃሳቡ የፈጠረውን ሥዕል የድንግል ማርያም ሥዕል ነው ብሎ አሳምኗቸዋል ማለት ነው። ደግሞ የሚገርመው ነገር እነርሱ እውነት ነው ብለው መቀበላቸው ነው »

ይህንን እያሰብኩ እያለ ከመስቀሉ ጀርባ ይታየኝ የነበረው ነፁብ ራቅ ጠፍቶ ደማቅ ብርሃን በቦታው ተተካ። ዓምድ የመሰለ ቅርጽ ሠርቶ የዕጣኑ ጢስ ወደ ላይ ሲወጣ አየሁት። ወዲያውም ቤቱ በመጻፍው ታወደ። በጢሱ ውስጥ አንዲት ሴት ቆማ ተመለከትኩ። ደርባባ ናት። ፊቷ ላይ አይቼው የማላውቀው ገጽታ ይነበባል። ወደ እኔ እያየች ፊት ለፊቱ ነበር የቆመችው። ሰማያዊ ቀሚስ ለብላ እጆቿን ወደ እኔ ዘርግታለች። በልቤ «ድንግል ማርያም ትሆን እንዴ?» ብዬ አሰብኩ። ኮማ ውስጥ የገባሁ መሰለኝ። የማየው ሁሉ በእውኔ አልመስልሽ አለኝ። ደግሞ ልጠራጠረው በማልቻል ሁኔታ አይቻታለሁ። ወዲያው ያቺ ሴት ከፊቱ ተሠወረች።

ወደ ልቡናዬ ስመለስ እኔ እና ሳሚያ በዕንባ ተሞልተን ነበር። ከዚያ በኋላ የድንግል ማርያምን ሥዕል በተመለከተ የተሞኘሁት እኔ መሆኔን እና የነገረኞች እውነት መሆኑን ተረዳሁ። ውስጤ ተረበሸ። ባዶ የሆንኩ እና ዙርያዬም በገለባ የተሞላ መሰሎ ታየኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

«አምላክ ሆይ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ዐውቅ ዘንድ እባክህ ርዳኝ።»

የሥራ ሰዓቱ ሲያልቅ በቀጥታ ወደ ቤቴ አመራሁ። በምስቱ ልጆቼ ላይ ዓይኖቼን ተክዬ «አሁን እኔ ክርስቲያን ብሆን ምን ይሰማቸው ይሆን? የአባታቸውን ምላሽ ምን ይሆን ይሆን? አባታቸው የአልዛሃር ዩኒቨርሲቲ⁵ ዋና አስተዳዳሪ ነው። በርግጥ ከ1983 ዓም ጀምሮ ተፋትተናል። ነገር ግን ለልጆቻችን ደገንነት እና ጤናማነት ስንል በትዳር እንዳሉ ሰዎች በአንድ ቤት ነው የምንኖረው። የቤተ ሰቦቹ አመለካከት እና ያላቸው ሥልጣን ፊቴ ድቅን አለ። ሁሉም የሐፍረታቸው ምንጭ አድርገው ሊመለከቱኝ እንደሚችሉ ጥርጥር የለውም።»

ደግሞስ እኔ ራሴ በሰንት መከራ ያገኘሁት ክብር እና ሥልጣን ስ ቢሆን፤ ይህንን ሁሉ አፈር ድሜ ላሰግጠው ነው ማለት ነው።» እነዚህ ሁሉ በሃሳቤ ሲወጡ እና ሲወርዱ ግራ መጋባቱን አባባሉብኝ። ለመሆኑ ቤተሰቦቼ ክርስቲያን መሆኔን ቢያውቁ የራስዎ መብት ነው ብለው ይተውኛል? ፈጽሞ! የአእምሮ ሕመምተኞች ወዳሉበት ቤት ነው የሚያስገቡኝ።

ሌላው ቀርቶ ለሃይማኖቱ እቀናለሁ ብሎ የሚያስብ አንዱ ሊገድለኝም ይችላል። ይህ በእስልምና ዘንድ የ«ሪዳህ»ን ሕግ እንደመፈጸም ይቆጠራልና።

በመሐል አንድ መፍትሔ ብልጭ አለልኝ። «አምላክ እኔን ከሙስሊም ቤተሰብ ተወልጄ ሙስሊም ሆኜ እንድኖር ፈጥሮኛል። ስለዚህም እንዲህ ስላለው ጉዳይ ዳግመኛ ማሰብ የለብኝም። ደግሞም በጥረቴ ያገኘኋቸውን እነዚህን ሁሉ ዕድሎች ማበላሸት የለብኝም። እንዲያውም ሳሚያ ወደ እኔ ቢር ዳግመኛ እንዳትመጣ ማድረግ አለብኝ። ውይይታችንም ሥራን በተመለከተ ነገር ብቻ መሆን አለበት። ካሁን በኋላ እንደ ቀድሞዬ በመሆን አምላኬ እውነቱን እንዲገልጥልኝ መጸለይ ብቻ ነው ያለብኝ። ነጻ ጊዜ ሳገኝም የቁር

5. የአልዛሃር ዩኒቨርሲቲ ካይርዮግብፅ ውስጥ የሚገኝ ከ1300 ዓመት ዕድሜ በላይ ያለው በዓለም ላይ ዕድሜ ጠገብ ታዋቂ የእስልምና ዩኒቨርሲቲ ነው።
6. የ«ሪዳህ» ሕግ ማለት ሃይማኖቱን የካደን ሰው መቅጣትን የሚፈቅድ ሕግ ነው። ይህ ሕግ እስልምናን ትቶ ወደ ሌላ ሃይማኖት የገባ ሰውን ሙስሊሞች እንዲገድሉት ያዘዛል። የሚገድሉት ሰዎችም ገንቱን እንደሚወርሱ ያረጋግጣል። ሌላው ቀርቶ ሰውየው ሌላ እምነት ሲቀበል እያዩ ዝም የሚሉ ሰዎች እነርሱ ራሳቸው እንደ ከሃዲ ስለሚቆጠሩ ተመሳሳይ ፍርድ እንደሚጠበቃቸው ያትታል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ዐንን ቃላት ማስታወስ አለብኝ። ከእንግዲህ እንዲህ በመሰለው ነገር መጠመድ የለብኝም» ብዬ ወሰንኩ።

በቀጣዩ ቀን ቁርዕኔን ገለጥኩና ማገላበጥ ጀመርኩ። አምላኬም ሳላሰበው ወደ «ሱሪቱ መርየም»⁷ መራኝ። በመጽሐፉ ውስጥ፡-

- 16. መርየምንም ከቤተሰቧ ወደ ምሥራቃዊ ሥፍራ በተለየች ጊዜ (የኾነውን ታሪኳን) አውሳ።
- 17. ከነሱም መጋረጃን አደረገች፤ መንፈሳችንንም (ጅብሪልን) ወደርሷ ላክን፤ ለእርሷም ትክክለኛ ሰው ሆኖ ተመሰለላት።
- 18. - እኔ ከአንተ በአልረሕማን እጠብቃለሁ፤ ጌታህን ፈሪ እንደሆንክ (አትቅረቡኝ) አለች።
- 19. - እኔ ንጹሕን ልጅ ለአንቺ ልሰጥሽ የጌታሽ መልእክተኛ ነኝ አላት።
- 20. (በጋብቻ) ሰው ያልነካኝ ኾኜ፤ አመንዝራም ሳልሆን እንዴት ልጅ ይኖረኛል! አለች።
- 21. አላት፡- ነገሩ እንደዚህህኝ ነው፤ ጌታሽ፡- እርሱ በእኔ ላይ ገር ነው፤ ለሰዎችም ታምር ከኛም ችሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈራም ነገር ነው ፤አለ፤ (ነፋባትም)።
- 22. ወዲያውኑም አረገዝችው፤ በርሱም (በሆድዋ ይዛው) ወደ ሩቅ ሥፍራ ገለል አለች።
- 23. ምጡም ወደ ዘንባባይቱ ግንድ አስጠጋት፤ ዋ ምኞቴ! ምነው ከዚህ በፊት በሞትኩ፤ ተረሰኜም የቀረሁ በኾንኩ፤ አለች።
- 24. ከበታቿም እንዲህ ሲል ጠራት፡- አትዘኝ ጌታሽ ከበታችሽ ትንሽ ወንዝ በርግጥ አድርጓል
- 25. የዘምባባይቱንም ግንድ ወዳንቺ ወዝውጥት፤ ባንቺ ላይ የበሰለ የተምር እሸት ታረግፍልሻለችና።
- 26. ብይም፤ጠጭም፤ ተደሰችም፤ ከሰዎችም አንድን ብታይ፡- እኔ ለአል ረሕማን ዝምታን ተስያለሁ፤ ዛሬም ሰውን በፍጹም አሳነጋግርም በይ።

7. የግርያም ታሪክ የተጻፈበት የቁርዕን ክፍል ነው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

- 27. በርሱም የተሸከመችው ሽና ወደ ዘመዶች መጣች፡- መርየም ሆይ ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ አሏት።
- 28. የሃሩን እገት ሆይ አባትሽ መጥፎ ሰው አልነበረም! እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም አሏት።
- 29. ወደርሱም ጠቀሰች፤ በአንቀልባ ያለን ሕፃን እንዴት እናናግራለን! አሉ።
- 30. (ሕፃኑም) አለ፡- እኔ የአላህ ባርያ ነኝ፤ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፤ ነቢይም አድርጎኛል።
- 31. በየትም ስፍራ ብሽን ብሩክ አድርጎኛል፤ በሕይወትም እስከአለሁ ሰላትን በመሰገድ ዘካንም በመስጠት አዘኛል።
- 32. ለእናቴም ታዛዥ (አድርጎኛል፤ ትዕቢተኛ፤ እምቢተኛም አላደረገኝም።
- 33. ሰላምም በእኔ ላይ ነው፤ በተወለድሁ ቀን በምቀትበትም ቀን ሕያው ሽኘን በምቀሰቀሰበትም ቀን።

ሁሉም ነገር ግራ የሚያጋባ ሆነብኝ። ለመሆኑ እውነቱ የት ላይ ነው ያለው? መረጋጋት አልተቻለኝም። የበሬቱን ውሳኔየን ተወኩና እውነቱን ለመፈለግ እንደገና ተነሣሁ። በውስጤ የሚተራመሰውን ነገር እንዲሁ ንቁ ማለፍ አልቻልኩም።

«ይህኛ ሴት የአንድ ተራ ሰው እናት ከሆነች በቁርባን ውስጥ ይህ ሁሉ ምስጋና እንዴት ሊጻፍላት ቻለ? ክርስቶስስ አንድ ተራ ሰው ወይም ነቢይ ከሆነ ከተፈጥሮ ሕግ በላይ በሆነ እንዲህ ባለ መንገድ እንዴት ሊወለድ ቻለ? ይህንን ሁሉ ኃይል፤ ሙታንን ማሰነሣት፤ ድውያንን መፈወስ፤ ዕውራንን ማብራት፤ ለምጻምን ማንጻት፤ እንዴት ለእርሱ ከአምላክ ሊሰጠው ቻለ? ደግሞም እነዚህ ሁሉ ተአምራት በቁርባን ተመዝግበዋል»

«እንዲሁም ሳሂህ አል- ቡካሪ⁸ ክርስቶስን በተመለከተ በሐዲት

8. የተርጉሚ ግስታወሻ :-ይህንን የቁርባን ክፍል የአግርኛውን ትርጉም እንገለግላለን። ከሙተርሳም ብዬ ነጃሽ አሳታሚ በ1997 ዓም ካሳተመው የአግርኛ ቁርባን ነው የወሰድኩት።

9. ሐዲት ግለት የነቢዩ መሐመድን አባባሎች ሰብሰቦ የያዘ መሆኑ በሙስሊሞች ዘንድ ይታመናል። ሙስሊሞች ሐዲትን ከቁርባን እኩል የሆነ ቦታ ሰጥተው የሚቀበሉት መጽሐፍ ነው። በውስጡ ያለውም በነቢዩ መሐመድ በኩል የተነገረ የአላህ ቃል ነው ብለው ያምናሉ። ሳሊህ አል ቡካሪ እና ሳሂህ የተሰኙት የሐዲት መጽሐፍት እውነተኛነት ሊጠቀሱ የሚችሉ፤ ታማኝ እና በደንብ የተጠናቀቁ የሐዲት ቅጂዎች ተደርገው ይታመናሉ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ "የመርየም ልጅ ኢሳ እስኪመጣ ድረስ ጊዜው አልደረሰም ነበር። እርሱ በፍትሕ እና በርትዕ ይመራችኋል" ይላል። ታዲያ አሁን የት ነው ያለው? ላለፉት 2000 ዓመታት በገነት ተቀምጦ እስከ መጨረሻው ቀን ይጠብቃል ማለት ነው? እርሱ ከሰዎች ሁሉ የተለየ ነው ማለት ነው? እርሱ ከሰዎች ሁሉ በላይ ነው ማለት ነው? ታዲያ እርሱ ማን ነው?

በውስጤ ውጊያ እየተካሄደ ነው። በአንድ በኩል እኔን ከፈጣሪዬ ሊለዩኝ በሚጥሩት ኃያል እና አስጨናቂ ሃሳቦች፤ በሌላ በኩል ደግሞ እውነትን ለማወቅ በማደርገው ጉዞ መካከል ውጊያው ቀጥሏል።

1987 አልፎ 1988 እስኪተካ ድረስ ረዣዥም እና አስጨናቂ ቀናት አለፉ። ዓመቱ ሲጠናቀቅም የግብጽ ክርስቲያኖች የጌታን የልደት በዓል የሚያከብሩበት ቀን ደረሰ¹⁰። እኔም ራሴን እንደገና መጠየቅ ጀመርኩ። «የልደት በዓል? የማን የልደት በዓል? ለመሆኑ በዓሉ የሚከበርለት ክርስቶስ ማንው?» ታኅሳስ ሃያ ዘጠኝ ቀን በት/ቤታችን ለሚገኙ ክርስቲያኖች የበዓል ቀን ነበር። በዚያ በገና ቀን ከት/ቤት ወደ ቤት ስመለስ የገዘን ስሜት ተጫጭኖኝ እና በስጋት መንፈስ ውስጥ ነበርኩ። አየሩ ቀዝቀዝ ያለ ነበር። በቀጥታ ከሁለቱ ሴቶች ልጆቼ ጋር ወደምንጋራው መኝታ ቤቴ ሄድኩ። ሌሊቱን ሙሉ ስገላበጥ ባድርም እንቅልፍ ግን በዓይኔ ሊዞር አልቻለም። ልቤ በጉጉት ስለተሞላ መንፈሴ መረጋጋት አቅቶታል።

ለራሴ ታማኝ መሆን አለብኝ አልኩ። ለምን እፈራለሁ፤ ይልቅስ ከማንም በላይ መፍራት ያለብኝ ፈጣሪዬን ነው። እውነቱን ከማወቅ እየሸሸሁ እንዴት አምላኬን እወደዋለሁ ብዬ አፈን ሞልቼ መናገር እችላለሁ። ፈጣሪዬን ፊት ለፊቴ ቆሞ ያገኘሁት መሰለኝ። እናም ልቤን ሰብሰብ አደረግኩና ጥልቅ በሆነ ስሜት «ፈጣሪዬ ሆይ ምን ያህል እንደምድድህ አንተ ታውቃለህ። ምን ያህል እንደማከብር ህም ትረዳለህ። ፍላጎቴ ሁሉ ያለ ኃጢአት ካንተ ጋር መኖር ነው። እባክህ ፈጣሪ እውነቱን ግለጥልኝ? እንዴት ነው ሳውቅህ የምትለው?» ብዬ ጸለይኩ።

እንደገና ደግሞ መለስ ብዬ «ጥፋቴ ምንድን ነው? የተወለድኩት ከሙስሊም ቤተሰብ ነው። ታዲያ ይህ ለመሆኑ ተጠያቂዋ እኔ ነኝ?» አልኩ።

10. የግብጽ ክርስቲያኖች እንደ ኢትዮጵያውያን ሁሉ የልደትን በዓል የሚያከብሩት ታኅሳስ 29 ቀን ነው። የአውሮፓ ክርስቲያኖች ግን በታኅሳስ 15 ቀን ነው።

ፊራሁ እንዴ? ሽረ በጭራሽ! ጌታ ሆይ እባክህ እለምንሃለሁ። ከልጅነቴ ጀምሮ በበረከትህ አጥለቅልቀህኛል። የጠየቅኩህን ነገር ሁሉ መልሱን በሕልም ትገልጥልኛለህ። ወደ አንተ የመምጫ መንገዱ ክርስትና ከሆነ መስቀሉን አሳዩኝ፤ እስልምና ከሆነ ደግሞ ሌላ ምልክት አሳዩኝ። ከዚያ በኋላ አንተ ያዘገብኝን እፈጽማለሁ። የፈለገው ነገር ይምጣ እንጂ ለእኔ ዋናው ነገር አንተ ነህ። ማንንም አልፈራም። ጊዜያዊው ክብሬ እና መግባቢም ግድ አይሰጠኝም። እኔ የሚገደኝ ካንተ ጋር ያለኝ ግንኙነት ነው። ለእኔ ልጆቼ ዋናዎቹ ነገሮች አይደሉም። ዋናው ነገር አንተ ነህ። አንተን ካገኘሁ ከዚያ በኋላ አንተ ትጠብቀኛለህ። ቢገድሱኝም እንኳን ወደ አንተ የምመጣ በትን መንገድ ያሳጥፋልኛል እንጂ አይሳዱኝም።

እንደዚያ ሌሊት ልቤ ተግቶ አያውቅም። ልክ ፊት ለፊቱ ተቀምጦ ከፈጣሪዬ ጋር የማወራ ነበር የመሰለኝ። እስከ ሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ልቤ ነቅቶ እንቅልፍ ሳይዘርብኝ ነበር የቆየሁት። ሊነጋጋ ሲል ደካክመኝና ራሴን አዘረኝ። ከዚያም ሰዓቴን አሥራ ሁለት ሰዓት ላይ እንዲቀሰቅሰኝ ሞላሁትና አልጋዬ ላይ በድካም ተዘረጋሁ። ዓይኔን ለመክደን ሞክርኩ። ነገር ግን ይህንን ያህል ደካሞኝ እንኳን እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም።

ምዕራፍ ሦስት ጌታዬን አየሁት

ዘርፉ መሬት የደረሰ ረዥም ገዋን ለብሼ ድንገት ራሴን በራእይ አየሁት። ገዋኑ ግራጫ መልክ ሲኖረው በብር የተሸለመ ሆኖ ረዥም እጅጌዎች አሉት። ያደረግኩትን ቀሚስ የመሰለ ሰፊ ቀበቶ ወገቤ ላይ ታጥቄያለሁ። ተመሳሳይ ቀለም ያለው ሻሽም በራሴ ላይ አሥራ ነበር። በለበስኩት ልብስ በጣም ከመደሰቴ የተነሣ «ይህንን የመሰለ ልብስ ያገኘሁት መቼ ነው?» እያልኩ ራሴን እጠይቅ ነበር። እንደዚህ ያለ ገዋን ከዚህ በፊት አይቼ አላውቅም። ያንን የመሰለ ውብ ነገርም በሕይወቴ አላጋጠመኝም። አስገራጫ ነው።

ዝቅ ብዬ ስመለከት ባዶ እግሬን ነኝ። ነገር ግን ቀሚሱ ረዥም ሆኖ እግሬን ስለሸፈነልኝ ግድ አልነበረኝም። መሬቱን ሳየው አስደናቂ መልክ ነበረው። ደማቅ አረንጓዴ። እንደዚያ ዓይነት ውብ ቀለም ከዚያ በፊት አይቼ አላውቅም። እንደዚያ ዓይነት ለሰላሳ ነገርም ገጥሞኝ አያውቅም። ይህ ለሰላሳ መስክ ምን እንደሆነ ለማወቅ ስለፈለግኩ በእግሬ ደጋግሜ ፈተግ ፈተግ አደረግኩት። ምንጣፍ ነው ልበል? ሽረ ፈጽሞ! ሐር መሆን አለበት። ከዚያም ቃላት ሊገልጡት የማይቻላቸውን ድንቅ ነገር እመለከት ዘንድ ዓይኖቼን አነሳሁ።

ይህ አሁን የማየው ነገር በምናባችን ብቻ የምንሰላቸውን ቤተ መንግሥቶች ይመስላል። ሽረ እንዲያውም ከዚያም በላይ እጅግ አስደናቂ ነው! ይህ ነገር በሃሳባችን ልንደርስበት ከምንችለው በላይ ነው። እጅግ ታላቅ የሆነ ቤተ መንግሥት ፊት ለፊቱ ይታየኛል። ረዥም ግምገማች አሉት። የግምገማቱን ጫፍ ዓይን ሊደርስበት አይችልም። ግምገማቱ በሚያምር ሐር የተንቆጠቆጡ እና ውብ ብርሃን የሚፈነጥቁ ናቸው። አካባቢው በዕጣን ታውዷል። አዎ ይህንን መጻፍ ዐውቀዋለሁ። ከላሚያ ጋር ስለ ክርስቶስ ስንነጋገር የሚያውደን መጻፍ ነው። ይህኛው ግን ከዚያም ይበልጣል።

ቀዝቀዝ ያለ ነፋስ በላዬ ላይ ሲነፍስ ተሰማኝና ልቡናዬ በሐሲት ተሞላ። ርግቦች በላዬ ላይ ክንፋቸውን እያራገቡ ሲበሩ የሚሰማኝ ዓይነት ስሜት ተሰማኝ። ርግቦቹን አላያቸውም ነገር ግን አሁንም የሚያልፉ ይመስለኛል። ሰላም፣ ጸጥታ፣ መጽናናት በልቤ ውስጥ ነግሠዋል።

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዙርያዬ በተዘረጋው መስክ ላይ ወዲያ እና ወዲህ ስለ በድን ገት በመካከሉ ላይ ረዥም እና ሰፊ ከሆነ ዙፋን ፊት ደረሰኩ። ከኋላው የቤተ ክርስቲያን ዶም የመሰለ ነገር ይታያል። እኔም ጠጋ አልኩና ወዲያ እና ወዲህ እያልኩ መጎብኘቴን ቀጠልኩ። በጉብኝቴ መካከል አንድን እንግዳ ለመቀበል የተዘጋጀ በሚመስል ሁኔታ የክብሩ ብ ሠርተው የቆሙ ሽማግሌዎች ተመለከትኩ። በጣም ደማቅ የሆነ ነጭ ልብስ ለብሰዋል። ራሳቸውንም በሚያንፀባርቅ ነጭ መሸፈኛ ሽፍ ነዋል። ጢማቸው ረዥም እና ነጭ ነው። እርስ በእርሳቸው በሆነ ጉዳይ ላይ የሚወያዩ ይመስል በቀስታ ይነጋገራሉ። ምን እንደሚሉ ለማወቅ እችላ ዘንድ ወደ እነርሱ ተጠጋሁ። ነገር ግን የሚናገሩትን ማወቅ አልቻልኩም።

እነርሱን ባሉበት ትቼ ወደሌላ ቦታ ዘወር ብዬ ያንን ውብ ሥፍራ መጎብኘት ቀጠልኩ። የዓይኖቼ መቃድ ሙሉ በሙሉ ሊያየው አልተቻለውም። ያ ሥፍራ ፈጽሞ ዳርቻው ሊታይ አይቻልም።

በዚህ መካከል በድንገት አንድ ሰው ብቅ አለ።

እንዴት እና ከየት እንደመጣ አላወቅኩም። ያ ሰው ወደዚያ ታላቅ ዙፋን ሲያመራ እነዚያ ሽማግሌዎች ለእርሱ ተንበረከኩ። እርሱ ይሄዳል፤ ነገር ግን በመሬት ላይ በእግሩ ሲሄድ አይታይም። በደመና ወይም ጥላ በመሰለ ነገር ተጭኖ የሚሄድ ነው የሚመስለው። በዚህ ሁኔታ ወደ ዙፋኑ ደርሶ ተቀመጠ።

እንዴት አስደናቂ ነገር መሰላችሁ። ለካ ሳላሰበው እና ልብ ሳልለው እኔም እርሱን በመከተል ላይ ነበርኩ። እስከ ዙፋኑ ድረስ ተከትዬው ሂድኩና እግሩ ሥር ተደፋሁ። እንግዳ እና ምሥጢራዊ የሆነ ስሜት ወረረኝ። ደስታ፣ ፍርሃት፣ ርካታ፣ ሰላም፣ ተቀላቅለው ይሰሙኛል። ኤሌክትሪክ የያዘኝ ይመስል ኃይለኛ ንዝረት በሰውነቴ ተሰማኝ። ራሴን መቆጣጠር አልቻልኩም። እናም ከቁጥጥራ ውጭ በሆነ ሁኔታ እንቀጠቀጥ ነበር።

«ይህ ምሥጢራዊ ስሜት ምንድን ነው?» ስል ራሴን ጠየቅኩት። «ከእነዚህ ሽማግሌዎች ጋር አብሬ የሰገድኩለት ይህ ማን ነው?» ማንነቱን ለማወቅ እችላ ዘንድ አንገቴን ቀና አድርጌ ማየት አሰብኝ አልኩና ኃይሌን ሰብሰብ አድርጌ ቀና ብዬ አየሁት። እግዚአብሔር! ምንድን ነው እባካችሁ የማየው! በጭራሽ ልገልጠው አልችልም። እርሱን ልገልጥባቸው የምችልባቸው ተሰማሚ ቃላት ማግኘት ይቸግረኛል። የሚያበራ ገጽ፣ ይህስ እብነ በረድ የመሰለ ነገር ምን ድን ነው? ይህ ውበትስ ምንድን ነው? የፊቱ ገጽታ ሳስተዋለው የደከመው እና የታከተው ይመስላል። ቀጭን በቀለማት ያሸበረቀ ልብስ

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለብሷል። በግራ ትከሻው ላይ እንደ ደም የቀላ የአንገት ልብስ ጣል አድርጓል። ወርቃማ ፀጉሮቹ በትከሻዎቹ ላይ እንደ አጥላበ ተዘናፍለው ወርደዋል።

ለምን ግን እንደዚህ አዘነ? አልኩኝ በልጤ። ዓይኖቹ ተከድነዋል። እጆቹ ጉልበቱ ላይ አርፈዋል። አንገቱ ዘንቦል ብሏል። የሚገርመው ነገር አንዴ ካዩት በኋላ ዓይንን ከእርሱ መንቀል አይቻልም። አንድ ነገር የሚፈልግ ይመስላል። ገጽታውን ሳየው ደስተኛ አይመስልም። ፊቱ በጎዘን ተሞልቷል። ይህ ታላቅ ሰው ማነው? እያልኩ ደጋግሜ ራሴን እጠይቅ ነበር። እንዲህ ያለ ውብ ንጉሥ አይቼም ስምቼም አላውቅም። ይህንን ታላቅ ሰው ያሳዘነው ማን ይሆን?

ብሩኅ ገጹን እና አስደናቂ የሆነውን አንገቱን በመመልከት ላይ ነበርኩ። ባየሁት ቁጥር ይበልጥ ወደ እርሱ እሳባለሁ። በተጠጋሁት ቁጥር ደግሞ ስለ እርሱ ለማወቅ ይበልጥ እንጎለሁ።

ድንገት ዓይኑን ገለጠና ወደ እኔ ተመለከተ። ዓይኖቹን በዓይኖቹ ለማየት ስላልቻልኩ አቀርቅሬ መሬት መሬቱን ማየት ጀመርኩ። አ ጌታዬ ! ምንድን ነው ያየሁት? እነዚህ ዓይኖች ምንድን ናቸው? ባየሁት ነገር የተነሣ ራሴን የምስት ወይም ደግሞ የምሞት መሰለኝ። ዓይኖቹ ታላላቅ፣ ኃይለኛ እና፣ የፀሐይ ጨረር የመሰለ ብርሃን የሚፈነጥቁ ናቸው። የዓይኖቹ መቃዶች ሰፋፊ እና ዓለሙን በሙሉ ሊይዙ የሚቻላቸው ናቸው። ቀለማቸው እንደ ጠራ ሰማይ ወይም ደግሞ በአረንጓዴ ቀለም የተለወሰ ውኃ ይመስላል። እንደ ኤሌክትሪክ እየነዘሩኝ በውስጤ የሚያልፉት እነዚያ የብርሃን ጨረሮች ምን ድን ናቸው? ለአፍታ እንኳን ችዬ ላየው አልቻልኩም። በሚገባ ማን ነቱን ለማወቅ ወደድኩ፤ ደግሞ በልቤ ውስጥ አንዳች እንድወድደው የሚያደርገኝ ነገር አለ። ሳየው በጣም አፈልጋለሁ፤ እናም ያለ የሌለ ዐቅሚን አሰባሰብኩና ራሴን ቀና አድርጌ አየሁት። አ! እንዴት ያስደንቃል። ትኩር ብሎ ይመለከተኛል። ወደ እኔ ይበልጥ የቀረበ መሰለኝ። እንዴት ያለ ገጽ ነው? ፍቅር፣ ርጋታ፣ ጽንዕት።

የሚለምን በመሰለ ድምፅ «ይበቃል ናህድ» ሲለኝ በአፍጢሜ ተደፋሁ። ይህንን ፍቅር ፣ ይህንን ርኅራኄ፣ ይህንን ደግነት ልቋቋ መው አልተቻለኝም። ያየሁትን ነገር እንዴት ባለ ቋንቋ ልገልጠው። ይህ ታላቅ ሰው እንዲህ እያለ የሚለምነኝ እኔ ማነኝ? እርሱ ከምት ወድድ እናት በላይ የሚያፈቅር ነው። ይህ ታላቅ ሰው ስሜን ያውቃል። የጠራኝም በስሜ ነው። እርሱ በሚገባ ያውቀኛል ማለት ነው። ነገር ግን «ይበቃል ናህድ?» ሲል ምን ማለቱ ነው? የተና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ገረውን ነገር ልረዳው አልቻልኩም። ልጠይቀው ይሆን? አልኩ። ፈጽሞ! እንዲህ ያለውን ሰው ሊጠይቁት የሚያስችል ዐቅም አይገኝም። እርሱን ሊታዘዙለት ብቻ የሚገባ ነው። እነዚህ ሃሳቦቹ በጎሊናዬ ተመሳሳሉ። ደግሞም ለጥያቄው አፋጣኝ ምላሽ መስጠት አለብኝ። ራሴን አረጋጋሁና «አዎ ይበቃል! አረ ይበቃል!» ብዬ መልሱን ሰጠሁት።

እርሱን ለማወቅ ይበልጥ ስለ ጓጓሁ ዐቅሜን አሰባስቤ ለሦስተኛ ጊዜ ሳየው ፈለግኩ። እናም ቀና ብዬ ሳየው ወደ እኔ ይበልጥ ተጠግቷል። በቀደመው ዓይነት ፍቅር፣ ደግነት እና ርኅራኄ ያየኛል። አሁንም በልመና መልኩ «ርግጠኛ ነሺ ናህድ?» ሲል ጠየቀኝ። በነ ፍሴ ውስጥ የተሠወረውን ፈልፍሎ የሚያይ ይመስል የዓይኖቹ ጨረሮች ውስጠን ዘልቀውኝ ሲገቡ ይታወቀኛል። ለሁለተኛ ጊዜ እግሩ ሥር ተደፋሁ። ይህንን የመሰለ ፍቅር፣ ይህንን የመሰለ ደግነት እና ርኅራኄ ገጥሞኝ አያውቅም። ይህ ሁሉ ለእኔ ነው? ይህ ታላቅ ንጉሥ ለእኔ ይህንን ያህል ትኩረት ይሰጠኝ ዘንድ እኔ ማነኝ? እንደ ገና ከራሴ ጋር በሃሳብ ወደ መከራከር ተመለስኩ «ርግጠኛ ነሺ?» ያለኝ ምኑን ነው? ምን ማለቱ እንደሆነ ግልጽ አልሆነልኝም። ነገር ግን በማናቸውም ነገር ልታዘዙለት ዝግጁ ነበርኩ። ምን ማለት ነው? ብዬ መጠየቅ አላቸኝም። ራሴን ቀና ሳሳደርግ ባለሁበት አቀርቅሬ «አዎን ርግጠኛ ነኝ» ስል መለስኩለት።

ማነፃፀርያ የሌለውን ፍቅርን ቀምሻለሁና ልቤ በፍቅር ተሞላ። ምንም እንኳን ፍርሃት በውስጤ ቢሠርጽም ለአራተኛ ጊዜ ኃይሌን አሰባስቤ እርሱን ለማየት ቀና አልኩ። መረጋጋት፣ ደስታ እና ሰላም ውስጠን አጥለቀለቁት። አየሁትኮ! እጅግ ድንቅ ነው። ደግሞም ወደ እኔ ይበልጥ - ተጠግቷል። ፍቅርን በተሞሉ ዓይኖቹ እያየኝ በተረጋጋ እና ለሰላሳ በሆነ ድምፅ «በዚህ ጉዳይ ላይ ደግሜ መጨነቅ የለብኝም ናህድ?» አለኝ። እኔም አንገቴን ደፍቼ «በእርግጠኝነት! ስለዚያ ነገር ከአሁን በኋላ አትጨነቅም፣ ፈጽሞ አትጨነቅም» ስል መለስኩለት። ቀጠል አደረገኝም «ወደ እኔ ተመልከቺ» አለኝ። እኔም አንገቴን እንደ ደፋሁ «አልቻልኩም» አልኩት። እርሱም በሚያረጋጋ ድምፅ «አትፍሪ አይዘብ! ወደ እኔ ተመልከቺ» አለኝ። «አትፍሪ» የሚሉትን ቃላት ስሰማ እውነትም ፍርሃቴ ጥሎኝ ሄደ። አንገቴን ቀና አድርጌ አየሁት። መቼም ውበቱን የሚገልጡ ቃላት አይገኙም። ከዓይኖቹ የሚረጩት ጨረሮች የሚያስደምሙ እንጂ የሚያስበረግጡ አይደሉም።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሉም። ጌታ ሆይ ይህ ሁሉ ምንድን ነው? ፍቅር፣ ደግነት፣ ልስላሴ፣ ርኅራኄ፣ ንጽሕና፣ ቅንነት፣ ያየሁትን ሁሉ ዘርዘራ ለመግለጥ ፈጽሞ ያስቸግረኛል።

ጥቂት ደቂቃዎች አለፉ። አሁንም እርሱን እርሱን በማየት ላይ ነበርኩ። ቀስ በቀስ ወደ እርሱ እየተጠጋሁ ነው። ከዚያም ለሰለስ ባለው ድምፅ «ምን እያየሽ ነው?» ሲል ጠየቀኝ። እየፈተነኝ ይሆን እንዴ? ብዬ አሰብኩ። ለአፍታ ዝምታ ዋጠኝ። አሰብ አደረግኩና «ሕፃን ልጅ ይታየኛል» ስል መለስኩለት። ያን ጊዜ በፊቱ ላይ ይነ በብ የነበረው ጎዘን ፀሐይ እንደመታው ደመና ተገፍፎ ጠፋ። ፈገግ ግን አሳለም። ከዚያም እንደገና ዓይኖቹ በዕንባ ተሞልተው አየሁ። ቀጥሎም ዕንባው በልብሶቹ ላይ የሚያልፍ ወንዝ መስሎ ከዓይኖቹ ሲወርድ ተመለከትኩ። እኔም አብሬው ለረዥም ሰዓታት ያህል አለ ቀስኩ። ሰውነቴ በብርቱ ተርገፈገፈ። በርግጥ ውስጤ ደስታ ተሞልቶ ነበር። ትክክለኛውን ምላሽ በመስጠቴ ደስተኛ የሆነ ይመስለኛል። ጥቂት ተጨማሪ ደቂቃዎች ደግሞ አለፉ። ሰውነቴ አልጋዬን ሲመታው ታወቀኝ። ከዚያም ነቃሁ።

ዓይኔን ስገልጥ ራሴን እንደመሳት ያልኩ መሰለኝ። የት ነኝ? የትስ ነበርኩ? እነዚያ ለብሻቸው የነበሩ ልብሶችሽ የት ሄዱ? ለተወ ሰነ ጊዜ ያህል አእምሮዬ የዞረ መሰለኝና ተምታታብኝ። ዳግም ወደ ዚያ ቦታ መሄድ ፈለግኩ። እባክህ ከአንተ ርቆ ከሚኖረው ከዚህ ዓለም እኔም እንድርቅ እርዳኝ። በእያንዳንዱ የሕልውናዬ ጉዞ ሁሉ እወድሃለሁ፣ ከልቤ እወድሃለሁ፣ በሕይወቴ አግኝቼ በማላውቀው ዓይ ነት ፍቅር እንደምትወድደኝ ተረድቻለሁ። እነዚያ ከዓይኖቹ ይወጡ የነበሩት ጨረሮች እንደ አዲስ የብረት ቅይጥ አቅልጠውኛል። ያንን ልመናውን አሁንም አስታውሰዋለሁ።

ዓይኖቼን ወደ እኔ ዘወር ሲያደርግ ይወጡ የነበሩት የብርሃን ጨረሮች ከብብ ይሠሩ ነበር። ረጋ ያለው ደግ ድምፅ አሁንም በጆሮዬ ያቃጭላል። ይህን ሁሉ ማሰብ በደስታ እንድዋጥ አድር ጎኛል። እርሱ ከማንኛውም ዓይነት እሳቤ እና ማነፃፀርያ ሁሉ በላይ ነው። እርሱ የሚያስደንቅ ጎብር ነው። ደግ፣ ሩጎሩጎ፣ አፍቃሪ ቢሆንም ደግሞም ኃያል ነው። እርሱን ለመግለጥ መጀመሩ እንኳን ያስቸግረኛል።

ዝም ብዬ ተመስጧል ከቆየሁ በኋላ ሴት ልጄን ቀስቀስኳት። የሕ ልሜ ነገር በእውን የተፈጸመ ያህል ሆኖ ስለተሰማኝ እርሷም እንደ እኔው ያየቸው መሰለኝ። እናም በጉጉት «ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረ ውን ሰው አይተሺዋል?» ስል ጠየቅኳት። እንደመወራጨት አለኝና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ቀሰበ ባለ ድምፅ «እማዬ ድምፅሽን ዝቅ አድርገው፤ ማን ነው ሲያ ወራሽ የነበረው?» አለችኝ። ያየሁትን ነገር ገለጥኩላት። «ይህ መልአክ ነው፤ መልአክ መሆን አለበት» ስትል ነገረችኝ። በምላሽ አልረካሁም። በጭራሽ ያለችው እንዳልሆነ ለቤ ተረድቶታል። ማን እንደ ሆነ ውስጤን ገብቶታል። የተናገረኝ ቃል ምን ማለት እንደሆነ ተረድቼዋለሁ።

እርሷን ተውኩና ወደ ወንዱ ልጅ አልጋ ሂጅ ለሴቷ ልጅ የነገርኳትን ነገርኩት። እርሱም እንደ እርሷ ተደነቀ። እንደዚያ ባለ ሁኔታ አይቶኝ አያውቅም። እናም «እማዬ ድምፅሽን ቀንሺው፤ መልአክ ሳይሆን አይቀርም፤ የገለጥሽልኝ ነገር ከመልአክ ሁኔታ ጋር የሚመሳሰል ነው» የሚል ምላሽ ሰጠኝ። ነገር ግን ያለው ፈጽሞ አላሳመነኝም። እኔ ራሴ ለራሴ ማረጋገጠ ቢከብደኝም ያየሁት ማን እንደሆነ ገብቶኛል። ከፍ ብሎ የሚሰማውን የኛን ንግግር ሰምቶ ባለቤቴም ከመኝታ ከፍሎ መጣ። ለእርሱም ያየሁትን ነገራ ማን እንደሆነ እንዲነገረኝ ጠየቅኩት። እርሱ ደግሞ «ጸድቀ ዮሴፍ መሆን አለበት፤ እርሱ ተመሳሳይ የሆነ መልአክ አለው» አለኝ። ይህም ቢሆን አልተሰማኝም። እኔከ ማን እንደሆነ ዐውቄዋለሁ። ያየሁት ነገር የሚያስደንቅ እና የተረዳ በመሆኑ ከሆነ አካል ማረጋገጫ ባገኝ ደስ ይለኛል።

ልክ በሌላ ዓለም ያለሁ ያህል እየተሰማኝ በጠዋቱ ወደ ት/ቤት በፍጥነት ገሠገሥኩ። ያየሁት እና የሰማሁት ነገር ማንንም የሚያስ ደንቅ ነው። ወደ ሳሚያ አመራሁና «በራእይ ያየሁትን የዚያን ታላቅ ሰው መግለጫ ይስማማዋል የምትይው ማንን ነው?» ስል ጠየቅኳት። ገርሟት ታየኛለች። ያየሁትን ሁሉ አንድ በአንድ ዘርዘራ መንገር ስጀምር ራሴን መቆጣጠር ተሳነኝና አለቀሰኩ። በራእይ ያየሁትን ነገር አሁን ያየሁት ያህል ቆጥራ ስተርክላት እጅግ እንቀጠቀጥ ነበር።

ያንን ታላቅ ሰው ደግሜ እየሁት፤ ያንን ሩገሩገና ደግ ድምፅ ደግሜ ሰማሁት፤ ተርኬላት ሰጨርሰ ሳሚያ በአግራሞት ትመለከተኝ ነበር። በርሳዋን ከፍታ የተወሰኑ ሥዕሎች አሳዩኝኝ። ከሥዕሎቹ መካከልም የተወዳጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥዕል አነሣሁና «ያየሁት ይህ ንን ነው የሚመስለው። ያኛው ግን ከዚህ እጅግ የሚበልጥ ግሩም ድንቅ ነው» አልኳት። የሳሚያን ምላሽ መጠበቅ አላስፈለገኝም። በእርግጥ ያየሁት ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሆነ ከአስተያየቴ አረጋግጫለሁ። ሳሚያም «ስለ ጉዳዩ ከህኑን ጠይቄ ምላሹን እነግርሻለሁ» አለችኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወደ ቢሮዬ ሳመራ ሞሬድ የተባለው ክርስቲያን መምህር በሃ ሳቤ መጣ። በትምህርት ቤታችን የሳይንስ መምህር ሲሆን ላለፉት ሁለት ዓመታት ለእኔ መልካም የሥራ ጓደኛ፤ ታማኝ እና እምነት የሚጣልበት ዓይነት ሰው ነበር። በት/ቤቱ በሚገኙ ክርስቲያኖች ላይ የምፈጽመው ክፉ ነገር ሁሉ እንዳለ ሆኖ እርሱ ግን ለእኔ ምንጊዜም የማይለወጥ መልካም ሰው ነበር። በንግግራ ባበሳጩውም፤ ጥቃት ባደርሰበትም፤ ከእርሱ አልፎ በት/ቤቱ በሚገኘው የክርስቲያን ማገበረ ሰብ ላይ የማይገባ ተግባር ብፈጽምም እርሱ ግን ቻይ ሰው ነበር። ከእኔ ክፉ ጠባይ በተቃራኒው ለእኔ በጎ አመለካከት ነበረው። ምን ጊዜም ደግሞ ለእኔ መልካም ነገር ከማድረግ አይቆጠብም።

ቢሮዬ ስገባ የዕለቱን ጋዜጣ እያነበበ አገኘሁት። አጠገቡ ስደርስ «ምን ተከሠተ?» ሲል ጠየቀኝ። ከወንበሬ የወደቅኩ ያህል ነው የተሰማኝ። እንደምንም ችዬ በራእይ ያየሁትን ተረክሁለት።

ያየኋትን እያንዳንዱን ነጥብ እንዳስታውስ ጠየቀኝ። አሁንም በልዩ ስሜት ውስጥ ነበርኩ። ራሴን መቆጣጠር አቃተኝና አለቀሰኩ። ሞሬድ ሰማይ ምድሩ ዞርበት ያየኛል። ያየሁትን ሁሉ ተርኬለት ሰጨርሰ «ይቅር በይኝ፤ ቅድም የነገርሽኝን እንደገና ልትነግረኝ ትች ያለሽ?» ሲል ለመነኝ። ደግሜ እንደዚያው ተረክሁለት። አሁንም እንደ ድደግምለት ጠየቀኝና ደገምኩለት። ለሦስተኛ ጊዜ ነገራው ሰጨርሰ ራሴን ቀና አድርጎ «ተመስገን ጌታ ሆይ» አለና አመሰገነ። ከዚያም ወደ እኔ ዘወር ብሎ «ማን እንደሆነ በርግጥ ማወቅ ትፈልጋለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። እኔም «ምን ጥርጥር አለው፤ እፈልጋለሁ እንጂ» ስል መለስኩለት። ረጋ ብሎ «እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» አለኝ። ምንም እንኳን አስቀድሜ ያ ያየሁት ሰው ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ርግጠኛ ብሆንም እርሱ ሲደግምልኝ ግን የበለጠ ተደሰትኩ።

ውስጤን አንዳች ጋይል ያተራምሰዋል። እናም እየተንቀጠቀጥኩ አለቀሰኩ። ሞሬድ እንድረጋጋ ሲረዳኝ ሞከረ። ነገር ግን በቀላሉ ማረጋጋት እንዳልተቻለው ሲያውቅ በሩን ዘጋውና ከፍሉን ትቶልኝ ወጣ። አሁንም አሁንም መረጋጋቴን ለማረጋገጥ ብቅ እያለ ያየኝ ነበር። መረጋጋቴን ሲያረጋግጥ ወደ ቢሮዬ ገብቶ ተቀመጠ። እኔም እርሱን እርሱን ማየት ጀመርኩ። የሆነውን ነገር ሁሉ እያሰብኩ «ክርስቶስን እየው ዘንድ እኔ ማነኝ? ክርስቶስ በዚህ መልኩ ያናግረኝስ ዘንድ እኔ ማነኝ? እርሱ በለሰላሳ፤ በተረጋጋ፤ እና በትጉት ድምፁ ይለምነኝ ነበር። «ይበቃል ናህድ?» ሲለኝ ምን ማለቱ ነው? አሁንም ሩኔን የላትኩ መሰለ። ይህ ሁሉ ፍቅር እና ደግነት ለእኔ አይገባኝም ነበርኩ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በመኝታ ክፍሌ ውስጥ አልጋዬ ላይ እንዳልነበርኩ ርግጠኛ ነኝ። ችዬ ለመግለጥ በማልሞክረው አንድ ሌላ የተለየ ቦታ ውስጥ ነበርኩ። የየሁኑን ነገር አሟልተው ሊገልጡ የሚቻላቸው ቃላት የሉም። ሞፊድ እየደጋገመ «ርግጥ ነው የእግዚአብሔርን ስጦታ ለመቀበል የበቃን አይደለንም፤ ከታላቁ ችርነቱ ብዛት የተነሣ እንጂ» ይለኛል። «በኃጢአቱ የተነሣ አፈርኩ፤ በትከሻዬ ላይ ተራራ የተጫነኝ መሰለኝ፤ ይህ ሁሉ ቢሆንም እርሱ ግን ከቃላት በላይ የሆነ ፍቅርን ገልጦልኛል።» አልኩት።

ሞፊድ ጨዋነት በተሞላ መልኩ «እርሱ ኃጢአተኞችን ይወድዳል፤ በኃጢአታቸው ንስሐ ሲገቡ ደግሞ "ኃጢአታችሁን ሁሉ ይቅር ብያለሁ፤ ከእንግዲህም ደግሜ አላስብባችሁም" ይላል። ደጉ እና ፋጎፋጉ ጌታችን ማለት ይህ ነው» አለኝ። «ምን ማድረግ አለብኝ?» ስል ሞፊድን ጠየቅኩት። ሞፊድም «ምንም፤ ብቻ በትዕግሥት ጠብቂው፤ በአንቺ የሚሠራውን ሥራ እስኪፈጽም እና እርሱ ራሱ እስኪመራሽ ድረስ፤ ተረጋጊ፤ እናም በተለመደው መንገድ እየኖርሽ ጠብቂው» ሲል መለሰልኝ። ከዚያም ወጥቶ ሄደ።

ቀናት ከቀናት በኋላ እየመጡ ተከታትለው አለፉ። የማስበው ነገር ቢኖር እነዚያን ብሩታን ዓይኖቼን ነው። የሰማሁት ነገር ቢኖር ትጉት የሆነውን ድምፁን ነው፤ ጌታ ሆይ ለእኛ ለኃጢአተኞች ፍቅርህ እንዴት ታላቅ ነው? አንድ ቀን እንዲህ ስል ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ጀመርኩ። ልክ ከፊቴ የቆመ ያህል ነበር የሚሰማኝ። «መፍቀሬ ኃጥአን እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ በራሴ አፈርኩ፤ እንዲህ በብዙ በረከቶች ያጥለቀለቅከኝ ለምንድን ነው? ይህንን ጸጋ ያደልክኝ ምን አድርጌልህ ነው? ከኃጢአቱ ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ መሄድ አልተቻለኝም።

አቤቱ አንተን ለማወቅ በማደርገው ፍለጋ እባክህ ምራኝ፤ ድካሜን ተረድተህ አበርታኝ፤ እርዳኝም። ለመሆኑ አንተን አይዘንድ፤ ካንተስ ጋር እነጋገር ዘንድ እኔ ማን ነኝ?» እያልኩ በልቤ ስጸልይ ድንገት እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ።

«አንድ ተልዕኮ አለሽ» የሰማሁትን ማመን አልቻልኩም።
ነገር ግን ያው መልስ ዳግም ተሰማኝ።
-«አንድ ተልዕኮ አለሽ»- አለኝ።
እኔም ተገርሜ «እኔ! ጌታ ሆይ» አልኩኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለሦስተኛ ጊዜ ያው ድምፅ

«አዎን አንድ ተልዕኮ አለሽ፤ ተረጋጊ፤ በጽንዕት ቁሚ፤ አትቸኩይ፤ በነገርችም አትደናገጭ» አለኝ።

ሰላም እና መረጋጋት በውስጤ ሰፈነ። «እግዚአብሔር ሆይ ሁለመኖዬ ያንተ ነው፤ እንደ አንተ ፈቃድ እንጂ እንደ እኔ አይሁን፤ ለምትፈልገኝ ዓላማ ሁሉ ይሄው ተጠቀምብኝ፤ ምንም ነገር አልልግም፤ የምፈልገው ከአንተ ጋር መሆን ብቻ ነው። ገና ከመጀመርያው ምን ያህል እንደምትወደኝ ተረድቻለሁ፤ እኔም የምትወደደኝን ያህል እወድህ ዘንድ እሻለሁ። አንተን ማገልገል እንዴት ያለክብር ነው! እንዴት ያለስ ብኩርና ነው! እንዴትስ ያለ ደስታ ነው!

እባክህ ርዳኝ፤ ጌታ ሆይ ለአንተ ፈቃድ መገዛት እንድችል አጽናኝ፤ በልቤናዬ ውስጥ አንተ ብቻ ኑር፤ እስከ መጨረሻው ያንተ ነኝ፤ እስከ መጨረሻዎ ሕቅታ ድረስ ላንተ የታመንኩ እንድሆን እርዳኝ»

እናም ከክብር ጌታ ጋር ከተገናኘኝ በኋላ ለናህድ ዓለሙ ሁሉ ከንቱ ሆነባት። ከዓይኖቼ ከፈለሰችው ከአንዲቷ ዘላለ ፅንባ በላይ ዋጋ ያለው አንዳች ነገር በዓለም ላይ የለም። ከእርሱ በተጨማሪ ምንም አልፈልግም። በርሱ ፍቅር፤ ደገንነት፤ ሰላም አለ። ሙሉነት ከእርሱ ይገኛል። ያውም ምንም የማይላድለው ሙሉነት።

ምዕራፍ አራት

የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ

አያሌ አስጨናቂ እና የተወጣጠፍ ቀናት አለፉ። በየዕለቱ ስለ አያሱስ ክርስቶስ ይበልጥ ለማወቅ ጉጉቴ ይጨምራል። እርሱን የበለጠ ለማወቅ እና ክርስትናን ለመረዳት ፍላጎቴ ወሰን አልነበረውም። መጽሐፍ ቅዱስ ለማንበብ፣ ቅዳሴ ለማስቀደስ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ እፈልጋለሁ። ግን እንዴት ተደርገላለሁ? ከካህን ጋር ለመገናኘት ፍላጎት ነበረኝ። ነገር ግን ካህናቱ ሁሉ ከእኔ ጋር ላለመገናኘት እንደሚፈልጉ ጥርጥር የለኝም። ላለፉት ዓመታት ወደ ት/ቤቴ ለጉዳይ ለሚመጡ ክርስቲያኖች ሁሉ ፣ መምህራንም ሆኑ ተማሪዎች የሰቃዮቸው ምንጭ እንደነበርኩ የታወቀ ነው። ዛሬ ግን እኔ ራሴ ክርስቲያን ሆንኩ።

ሳሚያን ከካህን ጋር መነጋገር እንደምፈልግ እና መጽሐፍ ቅዱስ ይኖረኝም ዘንድ እንድትረዳኝ ነገርኳት። እርሷም ለካህኑ እንደ ነገራቻቸውና ከእኔ ጋር ለመገናኘት እጅግ ደስተኛ እንደሆኑ ገለጠችልኝ። ነገር ግን የምንገናኝባቸውን መንገዶች ለማመቻቸት ጥቂት ጊዜ እንደሚወስድ አስረዳኝኝ። መጽሐፍ ቅዱሱን በተመለከተ ግን «የት ታነቢዋለሽ?» የሚል ጥያቄ ነበር ያቀረበችልኝ። «ት/ቤት እንዳ ታነቢው ቢሮሽ ሰው የማይጠፋበት ነው፤ ቤትሽ ደግሞ ልጆቻሽና ባለቤትሽ አሉ» አለችኝ። ልክ ይህንን ስትነግረኝ ከጥቂት ወራት በፊት ቁልፉን የገዛሁትን አፓርትመንት አስታወስኩትና «በአፓርት መንቴ ውስጥ አነበዋለሁ» አልኳት። ያንን አፓርትመንት ቁልፉን በገዛሁበት ጊዜ የግድ የሚያስፈልገኝ ሆኖ አልነበረም የገዛሁት። ሌላው ቀርቶ በዚያ ወቅት ለመግዛት የሚያገን ነገር እንኳን አልነበረኝም። እንዲሁ ብሩን ስላገኘሁ ብቻ ነበር የገዛሁት። አሁን ግን የገዛሁበትን ምክንያት ዐወቅኩት።

የፖሊስ ጄኔራል የነበረው አባቴ በአባሲያ¹¹ በሚገኘው የመኮንን ኖች ሕንፃ ትልቅ አፓርትመንት ነበረው። እርሱ ሲያርፍ አፓርት መንቴን ልንሸጠው ወሰንን። ከሸያጩ ገቢ ለኔ የደረሰኝ ውርስ 7000 ፓውንድ ያህል ነበር። ያንን አፓርትመንት የገዛሁት በዚህ ብር ነው። በወቅቱ አፓርትመንቱን መግዛቴን ልጆቼ አልደገፉትም ነበር። እኔ ግን የግድ ተጭኛቸው ነው የገዛሁት። ውስጡን አስተ

11. አባሲያ ካይሮ አጠገብ የሚገኝ ቦታ ነው።

ካክዬ የሚያስፈልጉትን ነገሮች ባሟላለትም እስካሁን ግን አንድም ቀን ተቀምጬበት አላውቅም።

አንድ ቀን በሃሳብ ውስጥ ገብቼ ወደ ት/ቤት ስንዝ በመንገዱ ላይ ለሚተራመሱት መኪኖች ትኩረት አልሰጠሁም ነበር። መኪና ሊገጨኝ ለጥቂት ነው ያመለጥኩት። ብሩን ዓይኖቼ፣ ሰላማዊ እና ረጋ ያለ ድምፅ- ጌታዬ ከእኔ ጋር በራእይ ሲነጋገር ያየኋቸው እና የሰማኋቸው ነገሮች - ውስጤን እያሰደመሙኝ ነበር የምንዘው። ከሁሉም በላይ ደግሞ በሕይወቴ የምወጣው ተልዕኮ እንዳለኝ እያሰብኩ ነበር። መኪናው ሊገጨኝ ሲል ሳላሰበው «በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ» አልኩኝ። በጣም የጮኸኩ ስለመሰለኝ ግን ሰምቶኝ ይሆን? ብዬ አካባቢዬን ቃኘሁት። ነገር ግን ማንም አልሰማኝም ነበር። እንዲህ ባለ ሁኔታ እየተንቀጠቀጡ ት/ቤት ደረሰኩ።

የሆነውን ሁሉ ለሳሚያ ደጋግሜ ነገርኳት። ከዚያም ብዙዎቹ ክርስቲያኖች እንደሚያደርጉት በትእምርተ መስቀል አማተብኩ። እርሷም «ይህንን ማን አስተማረሽ» ስትል ተደንቃ ጠየቀችኝ። መኪናው ሊገጨኝ ሲል አንድ ሰው አስተማረኝ አልኳት። እርሷም «መልካም ነው፤ በይ እስከ ፍጻሜው እንበለው» አለችኝ «አሐዱ አምላክ፤ አሜን» ብላ ደመደመች። ቀጥላም የማማተብን ትርጉም ነገረችኝ። «ከግንባራችን ወደ ደረታችን ስናማትብ እግዚአብሔር ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ተወለደ ማለታችን ነው። ከግራ ወደ ቀኝ ስናማትብ ደግሞ እኛን ከጨለማ ወደ ብርሃን መለሰን ማለታችን ነው» አለችኝ አክል አድርጋ «ስትሸበሪ፣ መረጋጋት ሲሳንሽ፣ ምን ጊዜም በጠዋት ስትነሺ፣ እንዲሁም ወደ አልጋሽ ስታመራ እግዚአብሔር በዚህ ቀን ያስተማረሽን አስታውሽ፤ እርሱ እንደ መሻትሽ ይመልስልሻል፤ ነገር ግን ተጠንቀቂ፤ ይህንን ስታደርጊ ማንም እንዳ ያይሽ» አለችኝ።

ምንኛ ደስተኛ ሆንኩ መሰላችሁ። የእግዚአብሔር ሥራስ ምንኛ ድንቅ ነው።

«ጌታ ሆይ ተመስገን፤ በፍቅርህ ዕቅፍ ውስጥ ልዩ የሆነ ቦታ አግኝቻለሁና። አንተው ራስህ ልቤን ሰብረህሁ። ጌታ ሆይ ክብር እና ምስጋና ላንተ ይሁን። ቀሪውን ዘመኔን ሙሉ እንኳን ከእግርህ ሥር ተንበርክኪ ባሳልፈው፣ ውለታህን ለመክፈል አይቻለኝም። አንዲን ቅንጣት እንኳን መክፈል አልችልም። ስጦታህ ምሉዕ ነውና።»

ወደ ቢሮዬ ሳመራ እንደተለመደው ሞሬድ ቢሮዬ ውስጥ ተቀምጦ የዕለቴን ጋዜጣ ሲያነብ አገኘሁት። «በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን» ብዬ በማማተብ ሰላምታ ሰጠ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሁት። ሞሬድም ፈገግ አለና «እግዚአብሔር ራሱ ይመራሻል፤ ያስተምርሻልም አላልኩሽም» አለኝ። ከዚያም «ጌታ ሆይ ዛሬም ዘወትርም የተመሰገንክ ሁን፤ አሁን ስለ አንተ ርግጠኛ ሆንኩ፤ እነሆ አሁን እንቺ በመልካም እጆች ውስጥ ነሺ፤ መፍቀሬ ሰብእ በሆነው በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ነሺ» አለኝ።

ወንበሬ ላይ ተቀመጥኩና ሲጋራ ላጤስ መለኮቻውን አወጣሁ። የለየልኝ አጫሽ ነኝ። ታዲያ ልክ ልለኩሰው ስል ሞሬድ በዘዴ «አሁንም ይህ አያስፈልግሽም» አለኝ። እኔም በባኮ ያለውን ሲጋራ የቆሻሻው ቅርጫት ውስጥ ከተትኩት። ደግሜ እንደማልመለስበትም ቃል ገባሁለት። እነሆ እግዚአብሔር ረዳኝና ከዚያ በኋላ አልተመለስኩበትም።

ቀናት ቀናትን እየተኩ አለፉ። በውስጤ ደስታ ነግሦአል። ጌታዬ በፍቅር፣ በሐሴት እና በበረከት ከብሮኛል። እነዚህ ሁሉ ደግሞ ከማስ በው እና ከሚገባኝ በላይ ናቸው።

ጌታ ሆይ እወድሃለሁ፤ ነገር ግን ካንተ ርቆ ነው ያለሁት። መንገዱን ገና በሚገባ አላወቅኩትም። በአንተ እና በእኔ መካከል ያለው የመከለያ ግንብም ገና አልፈረሰም።

ከፍተኛ የሆነ የደም ግፊት ነበረብኝ። አንዳንድ ጊዜ 200/100 ይደርሳል። አንድ ቀን ታዲያ አልጋዬ ላይ ተኝቼ በልቤ ከእግዚአብሔር ጋር እነጋገር ነበር። ያኔ «እባክህ ከዚህ ሕመም ገላግለኝ» እያልኩ እለምነው ነበር። ወዲያውኑ አንድ ሰው ፊቴን የነካኝ ያህል ተሰማኝ፤ እኔም ፈጠን ብዬ መብራቱን አበራሁት። ነገር ግን ማንም በአካባቢው አልነበረም። እና በዚያ ሌሊት ገጥሞኝ የማያውቅ ድብን ያለ እንቅልፍ ወስደኝ አደረ።

ሕይወቴን በሰላም እና በእርጋታ የሚሞላ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።

አንድ ቀን ደግሞ በራእይ ራሴን ሥጋጃ በተነጠፈበት ክፍል ውስጥ አገኘሁት። ከፊት ለፊቴ ውኃ የተሞላ ሰፊ ኩሬ ይታየኛል። የሚደንቀው የሌሊት ልብሴን ለብሼ ባዶ እግሬን ነበርኩ። «ይህ ቤተ ክርስቲያን መሆን አለበት» ብዬ አሰብኩ። ግን ደግሞ እንዴት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደዚህ ለብሼ ልገኝ እችላለሁ? ከዚህ ጊዜ በፊት ይህንን የመሰለ ኩሬ አይቼ አላውቅም። በዚህ መካከል አንድ ሰው የክፍሉን በር ከፈተው። እኔም እርሱን ማየት ስለፈራሁ ልብሴን ሰብሰብ አድርጌ መሬት መሬት አይ ነበር። ያ ሰው እኔን ፊት ለፊት እያየ ሰውነቴን በዘይት መቅባት ጀመረ። እኔም በጸጥታ ቆሜ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ያለሁ። አንዳች ተቃውሞ አልነበረኝም። ከዚያ ክፍል ወጥቶ ሲሄድ ተከተልኩትና ከአሥር እስከ አሥራ ሁለት የሚደርሱ ካህናት ተሰልፈው መዝሙር የሚዘምሩበት ቦታ አደረሰኝ። በእጃቸው ሻማ አብርተው ለራሳቸው ያልቻሉትን ልዩ ዝማሬ ይዘምራሉ። ወደፊት ስሄድ ልክ በሰልፍ እንዳሉ ሆነው በረዥም ነዳና ተከተሉኝ። መንገዱ ሲያልቅ ሁለት ደረጃዎችን ወጣንና ጠረጴዛ በሚመስል ነገር ዙርያ መዞር ጀመርን። ከዚያም እንደገና በመጣንበት መንገድ ተመለስንና ከቤተ ክርስቲያን ወጣሁ።

ስነቃ ያየኋቸውን ነገሮች ማስታወስ ጀመርኩ። ምን ማድረግ እንዳለብኝ አላወቅኩም። እንደዚያ ዓይነት ልብስ ለብሼ ቤተ ክርስቲያን ስገባ የመጀመርያዬ ነው። የእነዚያ ያየኋቸው ነገሮች፣ የዚያስ የተቀባሁት ነገር ትርጉሙ ምንድን ነው? ከነቃሁ በኋላ ለብዙ ጊዜ ቅባቱ በአካሌ ላይ ያለ ያህል ይሰማኛል። ሳሚያን ለመጠየቅ እየበረርኩ ወደ ት/ቤት ሄድኩ። ያየሁትን ስተርክላት አቋረጠችኝና በአድናቆት እያየችኝ በደስታ ተውጣ «ወደ ኩሬው ውስጥ ገባሽ» ስትል ጠየቀችኝ። እኔም «አልገባሁም፤ ግን ለምን?» ስል መለስኩላት። «ይህ የመጠመቂያ ገንዳ ነው፤ እዚያ የምትገቢው ምሥጢረ ጥምቀትን ለመፈጸም ብቻ ነው» አለችኝ ሳሚያ። ቀጥላም ምሥጢረ ጥምቀት ምን እንደሆነ ልታብራራልኝ ጀመረች።

ጌታ ሆይ በአንተ ዘንድ እንዴት ያለ ቦታ አገኘሁኝ፤ መንገዴንም አሳየኸኝ።

ሳሚያ ከካህኑ ጋር በጉዳዩ ላይ ተነጋግሮ ቀጠሮ ልትይዝልኝ ቃል ገባች። እንደተለመደው በቢሮዬ የሚጠብቀኝን ሞሬድን ለማግኘት አመራሁ። አየት አደረገኝና ፈገግ ብሎ በዚያ ረጋ ባለው ድምፁ «እስቲ እንዲህ ደስተኛ ለምን እንደ ሆንሽ ፈጠን ብለሽ ንገሪኝ» አለኝ። አጠገቡ ተቀመጥኩና የሆነውን ሁሉ ነገር ዘረዘርኩለት። እርሱም እግዚአብሔርን ያመሰግን ጀምሮ። ስጩርስ ፊቴን ቀና አድርጎ እኔን እኔን እያየ «ጌታዬ ሆይ የተመሰገንክ ሁን። ትናንትና፣ ዛሬም፣ ለዘለዓለምም እንደማትለወጥ ዐውቃለሁ፤ ለዓለም ወለዓለም ወለትውልድ ትውልድ ክብር እና ምስጋና ላንተ ይገባል። እግዚአብሔር የሰሙ ምስክር ትሆኝ ዘንድ መርጠሻል። እንደሚጠብቅሽ፣ እንደ ሚያድንሽ፣ በአንቺ የጀመረውን ሥራውን እንደሚፈጸም ከሃሌ ኩሉ በሆነው ጌታ አምናለሁ። ለዘለዓለም አመስግኝው፤ አክብራውም» አለኝ።

እንደ ተለመደው የደም ግፊት ምርመራዬን ለማድረግ በቀጠሮዬ ቀን ወደ ሐኪሜ ዘንድ ሄድኩ። ሐኪሜም አንዳች የሕመም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሰሜት ይሰማኝ እንደሆነ ለማወቅ ፈለገ። ከዚህ በፊት በነገረኝ መሠረት አልጋ ላይ ረዥም ጊዜ ማሳለፍ አለማሳለፊን ጠየቀኝ። እኔም «ፈጽሞ» ስል መለስኩለት። እርሱም እየተገረመ «መሞት ትፈልገዋለህ?» አለኝ። «እረ በጭራሽ አልፈልግም» አልኩት። ቀጠል አድርጌም «ለምን መጀመርያ ምርመራውን አናደርገውም» አልኩት። ከመረመረኝ በኋላ የደም ብዛቴን የሚያመለክት አንዳች ምልክት አጣ። ምናልባት መሣርያው ተበላሽቶ ይሆናል አለና ሌላ መሣርያ ቀይሮ አመጣ። ነገር ግን ውጤቱ ተመሳሳይ ነበር። በአግራሞት ፍጥጥ ብሎ አየኝ። አዎ ሁሉን ቻይ የሆነው እግዚአብሔር ዳስሶ ፈውሶኛል፤ ሌላ ምንም አያስፈልገኝም።

በዚህ ሁኔታ ጥቂት ቀናት አለፉ። በመድኃኔዓለም ጥበቃ ሥር በመሆኔ ደስ ብሎኛል። ከእርሱ ጋር መሆን እንዴት ያጽናናል መሰላችሁ። ይህ ሁሉ ቢሆንም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እና ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ ለማወቅ አሁንም እሻለሁ። አንድ ቀን ሳሚያ ቢሮዬ መጥታ ካህኑ ሊያገኙኝ እንደሚፈልጉ ነገረኝኝ። ገረመኝና «ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው?» ስል ጠየቅኳት። «አይደለም እኛ ቤት ውስጥ ነው፤ አባቴ ስለታመመ ለእርሱ ለመጸለይ ካህኑ እኛ ቤት ይመጣሉ። አንቺም እኛን ለማየት ትመጭና በዚያው ከካህኑ ጋር ትገናኛላችሁ» አለኝኝ። እኔም ቀኑ መቼ እንደሆነ ጠየቅኳት። «ነገ እሑድ ከቅዳሴ በኋላ ነው» ስትለኝ ደስ አለኝ።

ነገ ካህኑን አገኛቸዋለሁ ማለት ነው። ከዚያ ቀን በፊት በልዩ ልዩ አጋጣሚዎች ከካህናት ጋር ተገናኝተናል። የነገው ግን ፈጽሞ የተለየ ነው። በእግዚአብሔር ችርነት ዛሬ የተለየሁ ሰው ሆኛለሁና። በዚያ ምሽት በጊዜ ነበር የተኛሁት። በሕልሜ አንድ ሰው በበረሃ ውስጥ የሚገኝ አንድ ገዳም እንደ ጎበኝ ሲጋብዘኝ አየሁ። በዚያ ገዳም ዙርያ ከአሸዋ በስተቀር ምንም ነገር አይታየኝም ነበር። ገዳሙ ትልቅ በር አለው፤ በበሩ ላይ ሦስት ቅስቶች ይታያሉ። መካከለኛው ቅስት ከሁሉም ሰፋ ያለ ነው። በአናቴም ላይ መስቀል ተሰቅሎ በታል።

ወደ በሩ ስጠጋ ጥቁር ቀሚስ የለበሰ ሰው በሩን ከፈተው። ሰውየው በራሱ ላይ መስቀሎች የተጠለፉበት መሸፈኛ አድርጓል። የግቢውን በር ሲሻገሩ ቀጭን እና ዛፎች በመሥመር የተተከሉበት መንገድ አለ። በመንገዱ መጨረሻ አንድ አዲስ ቤተ ክርስቲያን፤ ከዚያ ጀርባም ዕድሜ የጠገበ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ይገኛል። እኛም ወደ ጥንቱ ቤተ ክርስቲያን ገባን። ዐጽማቸው በክብር ያረፉ ቅዱሳን በዕንቅልፍ ላይ ያሉ መስለው ይታያሉ። ጠዋት ስነቃ ደስ በሚል ሰሜት ውስጥ ነበርኩ። ካህኑ ያንን ገዳም ሳያውቁት አይቀሩም ብዬ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አሰብኩ። ምናልባትም ያየሁትን በዝርዝር ስነግራቸው ከእኔ ጋር የመነጋገርያ ነገር ያገኙ ይሆናል ብዬ አሰብኩ።

ካህኑ ከሚመጡበት ሰዓት ትንሽ ቀደም ብለን ከሳሚያ ጋር ወደ እነርሱ ቤት ሄድን። ካህኑ እንደመጡ ሰዓምታ ከሰጠኋቸው በኋላ እጃቸውን ተሳለምኩት። ከዚያም ፊት ለፊታቸው ተቀምጧ ያየኋቸውን ነገሮች አንድ በአንድ መተረክ ቀጠልኩ። ኢየሱስ ክርስቶስ ስን እንዴት እንዳየሁት፤ ምን እንዳለኝ ስተርክላቸው ጥልቅ የሆነ ሰሜት ውስጥ ነበርኩ። አነጋገሩን፤ ፍቅሩን፤ ርገራጌውን፤ ተረክሁ ላቸው። ነገሩን ሁሉ አሁን የማየው ያህል ነበር የሚሰማኝ። ካህኑ በጥምና ያዳምጡኝ ነበር። በመጨረሻ ትናንት ያየሁትን ገዳም ዘር ዝሬ ስጨርስ «ይህ ገለጻ የኤል-ባራሞስ ገዳምን ይመስላል፤ ይህን ገዳም የምትጎበኝበትን መንገድ አመቻቻለሁ» አሉኝ።

«አብረሽኝ ወደዚያ ገዳም ለመሄድ ፈቃደኛ ነሽ?» ሲሉ ጠየቁኝ። እኔም በጉጉት «እንዴ ምን ጥርጥር አለው» ብዬ መለስኩ ላቸው። እርሳቸውም «እኔ በቀጣዩ ማክሰኞ ወደ ገዳሙ ሄጄ ገሙስ እመለሳለሁ፤ በሉ ማክሰኞ ጠዋት ሁለታችሁም አሥራ አንድ ሰዓት እኔ ቤት አጠገብ ጠብቁኝና አብረን እንሄዳለን» አሉ። ያኔ ያንን አጋርትመንቴን አስታወስኩት። ከካህኑ ቤት አምስት ደቂቃ ያህል ቢያስኬድ ነው። እግዚአብሔር በዚያ ቦታ ያንን አጋርትመንት የሰጠኝ ለዚህ ነው ማለት ነው ብዬ አሰብኩ።

ካህኑ ምሥጢረ ሥጋዌን እና አምላክ በሥጋ መገለጥን ለምን እንደወደደ አስረዱኝ። እኔም «አባት ሆይ እነዚህን ነገሮች በዝርዝር ለማስረዳት አይደከሙ፤ እኔ ራሴ በዓይኔ አይቻቸዋለሁና፤ እኔ ራሴ ሰውም አምላክም ሆኖ አይቻቸዋለሁና፤ አንደበት ሊገልጠው የማይቻለውን ዓይኔ አይታለች፤ ምን አለ ሁሉም ሰው እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወደው ማወቅ ቢችል። ያየሁትን በትክክል ሊገልጡ የሚችሉ ቃላት አንድ ቀን እንደማገኝ ተስፋ አደርጋለሁ» አልኳቸው።

የነበረኝ ቆይታ ከቀኑ ስምንት ሰዓት እስከ ምሽቱ አንድ ሰዓት ለአምስት ሰዓታት ነበር። ሰዓቱ እንዴት ይሮጣል እባካችሁ። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለነበር ሁላችንም ደስ ብሎን ነበር የተለያየነው። ወደ ቤቴ ስመለስ መንገድ ላይ «ከቤተሰቦቼ ተለይቼ ለሦስት ቀናት እንዴት ነው ልቆይ የምችለው? ደግሞስ ከልጆቼ አንዱ ቢጠይቀኝ ምን ብዬ እመልሳለሁ?» የሚሉትን ሃሳቦች እያወጣሁና እያወረድኩ ነበር። ማክሰኞ ጠዋት ከካህኑ ጋር ወደ ገዳሙ ለመሄድ ሰኞ ቀን አዲሱ አጋርትመንቴ መግባት አለብኝ። ሰኞ ማታ ደግሞ ለጉዞው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

መዘጋጀት አለብኝ። ግን እንዴት አድርጌ ከልጆቼ እለያለሁ። ወንዱ ልጄ ከጥቂት ቀናት በኋላ በኤይን ሻምስ ዩኒቨርሲቲ ከኢንጂነሪንግ ፋኩልቲ የመመረቂያ ፈተና ይወስዳል። እስከዛሬ በነበረው የትምህርት ጉዞው ከእርሱ ሳለይ አብሬው ነበርኩ፤ ውስጤ ተፈተነ። ለመሆኑ ከልጆቼ የመለየቱን ነገር ልቋቋመው እችላለሁ? ወንዱ ልጄ የመጀመርያ ልጄ ሲሆን አሁን 23 ዓመቱ ነው። ሁለተኛው ልጄ 22፣ የመጨረሻውም 20 ዓመቷ ነው። በሕይወቴ ስለያቸው ይህ የመጀመሪያ ያዬ ነው። ምንም እንኳን አባታቸው እና እኔ በሕግ የተፋታነው በ1982 ዓም ቢሆንም ለልጆቻችን ስንል ግን በአንድ ጣራ ሥር ነበር የምንኖረው። በዚያ ሁኔታ ያልተወካቸውን ልጆቼን አሁን እንዴት ልተዋቸው? ደግሞስ ዝም ብለው ይለቁኛል? ጌታ ሆይ እባክህን እርዳኝ፤

ለልጆቼ ነገራቸው ነገ ወደ አዲሱ አፓርታማዬ እገባለሁ ብዬ ወሰንኩ።

ቤት ገብቼ ትንሽ እንደቆየሁ አባታቸው ቴሌቪዥን ሲመለከት አጋጣሚውን ተጠቀምኩና ድምጹን ቀንሼ ጉዳዩን ለልጆቼ አነሣሁባቸው። «በነገራችን ላይ ነገ ወደ አዲሱ አፓርታማንት እዛውራለሁ» አልኳቸውና ምላሻቸውን መጠባበቅ ጀመርኩ። የሚገርመው ግን ሁሉም ዝም አሉ። በጸጥታ እኔን እኔን ያዩኛል። ፈጠን አልኩና «ይህንን የማደርገው ለእናንተ ስለማላስብ አይደለም፤» አልኳቸው። ከዚያም ወደ መኝታ ክፍሌ ገብቼ ዕቃዎቼን ማዘጋጀት ጀመርኩ። ይህ ሁኔታዬም በጉዳዩ ላይ ክርክር እንዳይከፈትና ለሚያነሳቸው ጥያቄዎች ምላሽ በመስጠት እንዳልደክም አደረገኝ። ደስ አለኝና አምላኬን አመሰግንኩት። በነጋታው ገና በማለዳ ወደ ት/ቤት ሄድኩ። ከዚያም ማታውኑ የት/ቤቱ ሁለት የጉልበት ሠራተኞች አንዲት የዕቃ መጫኛ መኪና አምጥተው ዕቃዬን እንዲያንገዙልኝ አደረግኩ።

መቼም ድንቅ ነው። ወደ አዲሱ ጎጆቻቸው የምትሄድ ሙሽራ ነውኮ የመሰልኩት። እንደ እውነቱ ከሆነክ እኔም አዲስ ሙሽራ ነኝ፤ ከምወደው ጌታ ጋር የምኖርበት ቦታ ያስፈልገኛል። ፍቅር ከማናቸውም ፍቅር፣ ከማንኛውም ዓይነት ስሜት በላይ ነው። ነገሮች ሁሉ እንዳሰብኳቸው ተከናውኑልኝ። አምላክ ሆይ ይህ የአንተ ሥራ መሆኑን አምናለሁ። ምንም እንኳን አፓርታማንቱ ጠባብ ቢሆንም ለእኔ ግን ከቤተ መንግሥት በላይ ሰፊ ሆኖ ነበር የተሰማኝ።

ምን ያህል እንደምትወደን ባወቅን ቁጥር አንተን ለማግኘት ያለን ናፍቆት አንደበት ሲገልጠው ከሚችለው በላይ ይጨምራል። አንተ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አስቀድመህ ወድደህናልና እኛም እንወድሃለን። ካንተ ሌላ የምፈልገው ነገር የለም። ልቤ ያንተ ነው፤ አመሰግንንሃለሁ፤ አክብርህ ማለሁ። ለአንተም እዘምርሃለሁ። አንተን ወደማወቅ መርተህኛልና፤ ረድተህኝማልና።

ሌሊቱን አፓርታማንቱን በማጽዳት እና ቤቱን በማስተካከል አሳለፍኩት። ለነጋ ሲያቅላላ ደግሞ ወደ ቀጠሮዬ ሥፍራ አመራሁ። ካህኑ እየጠበቁኝ ነበር። ሦስታችንም ተያይዘን በካይሮ/እስክንድርያ በረሃማ መንገድ ላይ መጓዳት ጀመርን። ልክ ገዳሙ ጋር ስንደርስ በራእይ ያየሁትን ነገር አስታወሰኝ። የሚገርም እኮ ነው፤ ሁሉም ነገር ልክ በራእይ እንዳየሁት ነው።

የብረቱ በር፣ ዛሬቹ፣ በአጠገቡ የሚገኘው ረዥሙ መንገድ፣ አዲሱ እና ጥንታዊው ቤተ ክርስቲያን፣ ሁሉም በራእይ እንዳየሁት ሆኖ አገኘሁት። በጥንታዊው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቅዳሴ አስቀደሰን፤ በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ ያስቀደሰኩት ቅዳሴ ነበረ። የሚነገረው ነገር ለእኔ አይገባኝም፤ ነገር ግን ነፍሴ እየተረዳችው ስትደሰት ይሰማኛል። የሚባለው ነገር ምን እንደ ሆነና ትርጉሙስ ምን ማለት እንደሆነ የማወቅ ጉጉት አደረብኝ። እንደ መነኩሴ መጡና አንድ መጽሐፍ ሰጡኝ። «ኤል-ኮላጊ»¹² ይላል። የውስጤን ፍላጎት ተረድቶ ሳልጠይቀው የሚያስፈልገኝን ስለ ሰጠኝ እምላኬን አመሰግንኩት(ማቴ.6÷7-8)።

በቅዳሴ ጊዜ ደስ የሚል ለየት ያለ የትኩስ ደም ሽታ ሸተተኝ። አፍንጫዬን ሸፍኜ ከየት የሚመጣ መዓዛ እንደሆነ ለማወቅ አንገቴን መለስ ቀለስ አደረግኩት። ካህኑ ሁኔታዬን ስላዩ «ምን ሆነሽ ነው?» ብለው ጠየቁኝ። ባለማቋረጥ የደም ሽታ እንደሚሸተኝና ከየት እንደ መጣ ማወቅ እንዳልቻልኩ ነገርኳቸው። ካህኑ በአፍንጫቸው አየሩን ሳቡት። ከዚያም ቀስ ብለው «ከቅዳሴ በኋላ እነግርሻለሁ» አሉኝ።

ቅዳሴው እንዳለቀ አስቀዳሾቹ ሁሉ ወደ ቀደሱት ካህን ሄደው የሆነ ነገር ከእጃቸው ሲቀበሉ አየሁ። የቀረሁት እኔ ብቻ ነበርኩ። አብረውኝ የመጡትን ካህን «ሊገባኝ አልቻለም፤ ምን እያደረጉ ነው? እኔም እንደነርሱ መቀበል እፈልጋለሁ» ስል ጠየቅኳቸው። ካህኑም «ሁሉንም ነገር በኋላ አስረዳሻለሁ፤ በቅዳሴ ጊዜ የጌታን ሞት እና ትንሣኤ እያሰብን እናስቀድሳለን፤ ከዚያም ሥጋውን እና ደሙን እንቀበላለን፤ ኅብስቱ ሥጋው፣ ወይንም ደሙ ነው። እግዚአብሔር ስለሚወድሽ የሰሜት ሕዋሶችሽን በመጠቀም ይህንን እውነት እንድ

12. የቅዱስ ባስላሎን እና የቅዱስ ኅርገርዮስን ቅዳሴ፤ እንዲሁም መዝሙር እና ጸሎቶችን የያዘ የግብጽ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ነው።

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ትረጅው አድርጓል» ሲሉ አስረዱኝ። እኔም ቀጠል አድርጌ «ይህ የእርሱ የከበረ ሥጋው እና የተቀደሰ ደሙ መሆኑን አምናለሁ» አልኳቸው።

እግዚአብሔር ሆይ ክብር ምስጋና ላንተ ይሁን። እኔም ከዚህ ቁርባን መሳተፍ ፈለግኩና ካህኑን «እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ማን ነው?» አልኳቸው። እርሳቸውም «ቀላል ነገር ከሌለም፤ ለተወሰነ ጊዜ መቆየት አለብሽ» አሉኝ። ርግጥ ነው በትዕግሥት መቆየት አለብኝ። ካህኑ መጽሐፍ ቅዱስና የጸሎት መጽሐፍ ሰጡኝና እንዴት መጸለይ እንዳለብኝ አስተማሩኝ። የቅዳሴ መጽሐፍን እና ካሴቱን በቃሌ ለመያዝ ብዬ ገዛሁት።

የገዳሙን ቆይታዬን ፈጽሜ ወደ ቤቴ ተመለስኩ። በእኔ እና በቤተ ክርስቲያን መካከል ለያይቶን የነበረው ግንብ ሲፈራርስ ተሰማኝ። የትምህርቱ ዓመት የሚያልቅበትም ጊዜ እየተዳረሰ ነበር። ለእኔ ጥሩ አጋጣሚ ነው። አሁን በየቀኑ ቤተ ክርስቲያን መሄድ እችላለሁ ማለት ነው። ካህኑ ባስተማሩኝ መሠረትም በየጊዜው መጸለይና ሐዲስ ኪዳንን ማንበብ እችላለሁ ማለት ነው። የወንጌላት አጻጻፍ ቀላል፣ ያልተወሰነ እና ተከታታይ ነው። ለመረዳትም ብዙም አላስቸገረኝም። ከእኔ በስተቀር ያስቀደሱት ሁሉ ከሥጋው በሉ፣ ከደሙም ጠጡ፤ እኔ ብቻ ተነጥቼ ቀረሁ። ጌታ ሆይ እባክህን እንድትጠመቅ እርዳኝ።

ልጆቼን በየጊዜው እየሄድኩ እጠይቃቸዋለሁ። ወንዱ ልጄን የፈተናው ሁኔታ እንዴት እንደነበር ጠየቅኩት። እርሱ ግን በፈተናው እንዳልተደሰተ እና ውጤቱንም በበጎ እንደማይጠብቀው ጆሮዬን ጭው ያደረገ መርዶ አረዳኝ። ንዘን እና ፀፀት በውስጤ መላ። ከቤተሰቤ ከመለየቴ በፊት ልጄ ፈተናውን እስኪጨርስ መጠበቅ ነበረብኝ ብዬ ተፀፀትኩ።

ወደ ካህኑ ሄድኩና የሆነውን ነገር ነገርኳቸው። እንደረጋጋ ከመከሩኝ በኋላ ከልጃቸው እና ከልጃቸው ጓደኛ ጋር በድጋሚ ወደዚያ ገዳም እንድንሄድ ጋበዙኝ። እንደተባለውም በተቀጣጠርንበት ቀን እና ሰዓት ተገናኝንና ወደ ገዳሙ አመራን። ካህኑ ፓትርያርክ ቄርሎስ¹³ ይጸልዩበት በነበረው ዋሻ ውስጥ የሠርክ ጸሎት እንድናደርግ ወሰዱን። ዋሻው ጠባብ ነው። አስጎብኝው መነኩሴ ከውጭ ሆነው ሲጠብቁኝ እኔ ወደ ዋሻው ውስጥ ዘለቅኩ። በዚያ ቦታ ቆሜ እግዚአብሔር ልጄን በፈተናው እንዲረዳው በጸሎት ጠየቅኩት። በሥዕሉ

13. ከ 1959 -1971 ድረስ የግብጽ ቤተ ክርስቲያን 116ኛ ፓትርያርክ የነበሩ።

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ ያለውን የፓትርያርክ ቄርሎስን ዓይን በተመለከትኩ ቁጥር ሲንቀሳቀሱ ይታዩኛል። እኔም ምናልባት ዓይኖቼ በዕንባ ስለተሞሉ ይሆናል ብዬ አሰብኩ።

እዚያ ቦታ እያለሁ ፀሐይዋ ዞራ በጀርባችን በኩል መጣች። ቀኑ አልጨለመም፤ ከኋላዬ የሆነ ሰው የቆመ መሰለኝ። ያ ሰው እጁን በሦስታችን ላይ ዘርግቷል። ከዚያም የፀሐይዋን ብርሃን ከለለው። እንዳች ነገር ውስጤን ዘልቆ ገብቶ አጥንቴን ስንጥቅ ሲያደርገው ይሰማኛል። ለካህኑ ልጅ «እንሂድ» ብዬ አንሾካሾክሁላት። ዋሻውን ለቅቀን ስንወጣ ዙርያ ገባዬን አማተርኩት። ነገር ግን ከሦስታችን ውጭ ማንም አልነበረም።

እንግዳ ነገር ነው የገጠመኝ። ከእኛ ጋር አብረውን የነበሩት አራተኛ ሰው ፓትርያርክ ቄርሎስ መሆናቸውን ተረዳሁ። በእርሳቸው አድሮ እግዚአብሔር ብዙ ተአምራት ማድረጉን ሰምቻለሁ። በፍርሃት ስለተዋጥኩ ወደ ቤት መመለስ እንችላለን ደህን ካህኑን ጠየቅኳቸው። በነጋታው ጠዋት ወደ ቤታችን ተመለስን። እሱን ቄርሎስ በእጃቸው ያቀፉኝ ያህል እየተሰማኝ ነበር ቤቴ የገባሁት። እንዴት ያለጋይል መሰላችሁ። ያኔ የተሰማኝ ስሜት ዛሬም እንኳን ይሰማኛል።

ዕንቅልፍ እስኪወሰደኝ ድረስ ያንን ውሎዎን በልቤ እያሰላሰልኩ ነበር። ወዲያውም በት/ቤቴ በሚገኘው ቢሮዬ ውስጥ ራሴን በራእይ አየሁት። ወንዱ ልጄ ሕፃን መስሎ ወደ እኔ እየመጣ ነበር። ፊቱ በደስታ ተሞልቷል። ወደ እኔ ሮጦ መጣና «እማዬ ተጠመቅኩ» አለኝ። እኔም ዓይኔን የደስታ ዕንባ ሞልቶት «እንዴት ተደርጎ? በጭራሽ የሚሆን ነገር አይደለም» አልኩት። እርሱም እየደጋገመ «እማዬ ይህ የጸሎትሽ ፍሬ ነው» ይለኝ ነበር። እኔም አለቅስ ነበር። እርሱም እየደጋገመ ያንኑ ይነግረኝ ነበር። ስነቃ በእውን የሆነ ይመስል በዕንባ ተሞልቼ ነበር። ምናልባት ሁኔታውን አብዝቼ ከመፈለጌ የተነሣ የመጣ የቀኑ ጉዞዬ ውጤት ነው ብዬ ነገሩን ቸል አልኩት።

ካህኑን ያጠምቁኝ ዘንድ እየደጋገምኩ እጎተጉታቸው ነበር። እርሳቸው ግን «ታገሺ» የሚለው መልሳቸው አይለወጥም። አንድ ቀን በሲና በረሃ የሚገኘውን የቅድስት ካትሪናን ገዳም ለመጎብኘት ካህኑ ጋብዘውኝ ነበር። እንዳጋጣሚ ሆኖ የተጓዠኩት ጽኑ ሃይማኖተኛ እና ኢየሱስ ክርስቶስን በደንብ ከምታውቅ እጎት ጋር ነበር። በሙሴ ተራራ ላይ መልካም ጊዜ አሳለፍኩ። እግዚአብሔር በፅዕ ዳጦስ ላይ ይነድድ በነበረው አላት በኩል ለሙሴ የተገለጠበትን ቦታ አየሁት። በዚያ ዐለት ላይ ተቀምጦን የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ እንነጋገር ነበር። የመጠመቁ ሃሳብ በልቤናዬ እየተደጋጋመ ይመጣብኛል። ማን

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ይህን ይህንን ታላቅ ምስጢር ለእኔ የሚፈጽምልኝ? እያልኩ ራሴን እጠይቅ ነበር። ያን ጊዜ «ቄስ ቡትሮስ ናቸው» የሚል ድምፅ ሰማሁ። እኔም ደንገጥ ብዬ አጠገቤ የነበረችውን እገት «ቄስ ቡትሮስ ማናቸው?» ብዬ ጠየቅኳት።

በአውቶቡሱ እየተጓዝን እያለ መንገድ ላይ መኪናው ቆመ። ከዚያም አጠገቤ የነበረችው እገት ከአውቶቡሱ ለወረዱት አንድ አባት ሮጣ ሰላምታ ሰጠቻቸው። እኔም እርሷን ተከትሎ ሰላም አልኳቸው። «ከዚያም ማናቸው?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም «አታውቂያቸውም እንዴ! ሰው ሁሉ እኮ ያውቃቸዋል» አለችኝ። በኋላም ስለ እርሳቸው እና እግዚአብሔር በእርሳቸው በኩል ስለሚሠራው ድንቅ ሥራ በዝርዝር ነገረችኝ። እኒህ አባት ዘወትር ቅዳሜ የሚያካሂዱት ጉባኤ አላቸው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ቤታቸው ለቤቴ ቅርብ ነበር።

ከቅድስት ካትሪና ገዳም ስመለስ ለጥምቀት እና ለቅዱስ ቁርባን እንደምሰቃ ባለሙሉ ተስፋ ሆኜ ነበር። ጥምቀትን በተመለከተ የካህኑን ሃሳብ አሁንም ለማወቅ ፈለግኩ። እናም እርሳቸውን ለማግኘት ወጣሁ። መንገድ ላይ ስለ እምነቴ አወጣና አወርድ ነበር። «አሁን በዚህ ሁኔታ ብሞት እግዚአብሔር ክርስቲያን ናት ብሎ ይቀበለኛል» እያልኩ ራሴን እጠይቅ ነበር። ከዚያም «ጌታ ሆይ ለመጠመቅ ያለኝን ጉጉት ታውቃለህ! እስካሁን ግን ምንም አላደረግኩም! አሁን የምሥጢረ ጥምቀትን ጥቅም ተረድቻለሁ፤ በሙሉ ልቤ እንደምፈልገውም ታውቃለህ! እባክህን እንድፈጽመው እርዳኝ» እያልኩ እጸልይ ነበር።

መንገድ ላይ እየተጓዝኩ እያለ በአንድ እጂ በትር ፣በሌላ እጂ ደግሞ ቲማቲም የተሞላ ቦርሳ የያዘች በዕድሜ ገፋ ያለች አንዲት ሴት አየሁ። የቲማቲሞቹ ትልቅነታቸው እና ቅላታቸው ሳበኝ። ያን ጊዜ ያች ሴትየ አስቆመችኝና " ቅዳሴው አበቃ እንዴ" ስትል ጠየቀችኝ። "ቅዳሴ? የምን ቅዳሴ? " ስል መልሼ ጠየቅኳት። እርሷም "በቅድስት ድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን የነበረው ቅዳሴ" ስትል መለሰችልኝ። "አላወቅኩም" አልኳት። ሴትየም "እዚያ አልነበርሽም እንዴ?" ስትል ተገርማ ጠየቀችኝ። "አዎን አልነበርኩም! ብኖርማ ኖሮ መቼ እንዲህ ትይኝ ነበር" አልኳት። ቀጠል አድርጋም "ክርስቲያን አይደለሽም እንዴ? " ስትል ጠየቀችኝ። እኔም "ታድያ በራሴ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ ያለው ይህ መሸፈኛ¹⁴ ምን ይመስልሃል " አልኳት። እርሷ ግን "ቢሆንም ክርስቲያን ነሺ" አለችኝ።

እኔ ክርስቲያን መሆን አለመሆኔን ለመመርመር የተላከኝ ሰላይ ትሆናለች ብዬ አሰብኩና "ክርስቲያን ናት ብሎ ማን ነው የነገረሽ?" ብዬ ጠየቅኳት። እርሷም ወደ ሰማይ እያመለከተች "እርሱ" አለችኝ። ቀጠል አድርጋም "እኔም እንዳንቺ ክርስቲያን ነኝ" አለችኝ። ከዚያም እጂን ወጣ አድርጋ የተነቀሰችውን መስቀል¹⁵ አሳየችኝ።

እንድታጽናናኝ የተላከኝ መሆንዋን ሳረጋጋግጥ እፎይታ ተሰማኝ። «ጌታ ሆይ የተመሰገንክ ሁን» አልኩና መራመድ ሰጅምር ያች ሴትየ ስታለቅስ ሰማኳት። እኔም መለስ ብዬ ለምን እንደምታለቅስ ጠየቅኳት። «ጊዜው ክፉ፤ ሕይወትም አስቸጋሪ ነው፤ የሰዎች ልቦችም ጨካኞች ሆነዋል» ስትል መለሰችልኝ። ሁለት ሳንቲሞች ሰጠኳትና ጉዞዬን ቀጠልኩ። ነገር ግን አንድ ሁለት እርምጃ ከተራ መድኩ በኋላ ይህንን የመሰለ መልካም ዜና ለነገረችኝ ሴት ተገቢ ነገር አላደረግኩም ብዬ በመፀዕት በዛ ያለ ገንዘብ ለመስጠት ዘወር ስል በእካባቢው አጣኳት። ሮጥ ብዬ መንገዱን ይገፍ ልትሄድበት በምትችለው አቅጣጫ ፈለግኳት። ሳገኛት ግን አልቻልኩም። ያን ጊዜ ታጽናናኝ ዘንድ ከእግዚአብሔር የተላከኝ መሆንዋን አመንኩ። እግዚአብሔርም ሊገባኝ በሚችል መንገድ ጥያቄዬን መለሰልኝ።

ወደ ካህኑ ቤት መንገዴን ተያያዝኩት። ተጠምቄ አማናዊቱ ክርስቲያን መሆን እንዳለብኝ ራሴን አሳመንኩት። ቤት ገብቼ ከካህኑ ፊት ተቀምጧ «አያጠምቁኝም ወይ?» ስለ ጠየቅኳቸው። «ይህንን ጉዳይ ደግመሽ አትጠይቁኝ፤ ከመጠመቅሽ በፊትኮ ቢያንስ አንድ ዓመት መቆየት አለብሽ» ሲሉ መለሱልኝ። እኔም በልቤ ለመሆኑ እኒህ ካህን በቀጣዩ አንድ ዓመት በሕይወት ልቆይ እንደምችል ዋስትና ሊሰጡኝ ይችላሉ? ሌላው ቀርቶ ለአንዲት ሰዓት እንኳን ዋስትና መስጠት ይቻላቸዋልን? ፈጽሞ! ስለዚህም ይህንን ምሥጢር ልሳተፍ የምችልበትን ሌላ መንገድ መፈለግ አለብኝ ብዬ አሰብኩ።

14. መሸፈኛው ሙስሊም ሴቶች የሚለብሱት መሸፈኛ ነው
15. ግብጻውያን ክርስቲያኖች እኛ ማተብ እንደምሥረው እነርሱ ደግሞ ክርስቲያንነታቸውን ለመግለጥ በቀኝ እጃቸው ላይ የመስቀል ምልክት ይነቀሳሉ /Otto F.A. Meinardus. Two thousand years Coptic Christianity 266/

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

የቄስ ቡትሮስን ገባኤ አብረን ለመካፈል ከተቀጣጠርነው ጓደኛዬ ጋር ተገናኝንና ቀደም ብለን ገብተን ሦስተኛው መደዳ ላይ ተቀመጥን። የዕለቱ የትምህርት ርእሰ «ንስሐ እና ወደ እግዚአብሔር መመለስ» የሚል ነበር። እጅግ ልብን የሚያረካ ትምህርት ነበር። የመምህሩ ቃላት ዘልቀው ገብተው ልቡናን ይመረምራሉ። እናም ከዚያን ቀን ጀምሮ የዘወትር የትምህርቱ ተከታታይ ለመሆን ወሰንኩ። ከትምህርቱ በኋላ ቄስ ቡትሮስን አገኘናቸውና ጓደኛዬ «ከሌላ በረት የመጣች በግ ናት» ብላ ነገረቻቸው። እርሳቸውም እኔን በመተዋወቃቸው እጅግ ደስ አላቸው። እንዴት ባለ ሁኔታ ያዩኝ እንደነበር ዛሬ ድረስ ዓይኔ ላይ ይመጣብኛል። ፈገግታቸውና ዓይን ዓይኔን እንዴት ያዩኝ እንደነበረ አሁንም አስታውሰዋለሁ።

በዚያ ቀን ገባኤ ላይ በትምህርት ቤታችን የምትሠራ አንዲት ሴት ከቄስ ቡትሮስ ጸሐፊ ጋር ስትነጋገር አገኘች። የሚገርመው ነገር ግን የቄስ ቡትሮስ ጸሐፊ ላለፉት አምስት ዓመታት በትምህርት ቤታችን ውስጥ ተማሪ ነበረች። በተለይ በአንድ ወቅት ለእርሷ መጥፎ ሰው ሆኗቸው ነበር። ያኔ ታድያ እንደዚያ የሆንኩባት ሌላ ጥፋት ተገኝቶባት አልነበረም። ክርስቲያን ስለሆነች ብቻ ነበርችግሩ።

እኔን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስታየኝ በድንጋጤ ልትወድቅ ትንሽ ነበር የቀራት። በዚህ መልኩ እንገናኛለን ብላ መቼም አስባ አታውቅም። ይህ ከሃሌ ኩሉ የሆነው የእርሱ በጎ ፈቃድ ነው። ከቄስ ቡትሮስ ጋር ለመገናኘት እንድችል ለቀጣዩ ረቡዕ ቀጠሮ ያዘኛልኝ።

ረቡዕ ደረሰና ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። የቄስ ቡትሮስ ቢሮ በሕንፃው ላይ ሁለተኛ ፎቅ ነው። ጓደኛዬ መንገዱን እየመራችኝ እኔ እየተከተልኳት ወደ ውስጥ ገባን። ከዚያም በጥበብ ዕድ በተጌጠ ክፍል ፊት ለፊት ደረሰን። እኔም ያ ክፍል የመጠመቂያ ቤት መሆኑን ገመትኩ። ፊት ለፊቱ ቆምኩና «እዚህ ክፍል ውስጥ የምገባው መቼ ይሆን?» ስል እግዚአብሔርን ጠየቅኩት። ወዲያውኑ በሩ ተከፈተና አዲስ የተጠመቀች ሕፃን ልጅ የያዙ ሁለት ልጃገረዶች ወጡ።

ወደ ውስጥ ዓይኔን ላክ አደረግኩ። የሚገርመው ያ ክፍል በራእይ ያየሁትን ክፍል ነበር የሚመስለው። ተጽናሁና «በእውነት የምጠመቅበት ክፍል ይህ ነው» ብዬ አመንኩ።

ምንጊዜም የምታጽናኝ ጌታ ሆይ ምስጋና ይግባህ አልኩና ፈጠን ብዬ ጓደኛዬን በመከተል ወደ ቄስ ቡትሮስ ቢሮ ገባሁ። ያየኋቸውን ራእዮች ሁሉ ለቄስ ቡትሮስ በዝርዝር ነገርኳቸው። በእርጋታ እና በጥምና ካዳመጡኝ በኋላ በሰኔ 1988 መጨረሻ በድጋሚ ወደ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እርሳቸው እንድመጣ ቀጠሮ ሰጡኝ።

ቄስ ቡትሮስን ከዚያ በኋላም ቢሆን በተደጋጋሚ አግኝቻቼ የሌሉ። ለሰው ትኩረት መስጠት፣ ትዕግሥት፣ አባታዊ ርገራጌ፣ ከጠንካራ እና ወላጅ ከሆነ ሰብእና ጋር የተላበሱ አባት ናቸው። በእርሳቸው ፊት እኔን እንደ ሕፃን ልጃቸው ነበር የሚያዩኝ። እኔም ደግሞ ይህንን ነበር የምፈልገው።

የበጋው የዕረፍት ወራት ተጠናቀቀ። መምህራኑ ሁሉ ለአዲሱ የትምህርት ዘመን ለመዘጋጀት ወደ ት/ቤቱ መጡ። «ጌታ ሆይ ወደ ሥራዬ ስመለስ በቀድሞው ሁኔታዬ እንድመለስ ርዳኝ፤» ስል ለመንኩት። ግን እንዴት? አሁንኩ ፈጽሞ ተለውጫለሁ። ያ አስደንጋጩ ድምፄ የታለ? በአስተዳደሩ ሕንፃ ውስጥ ድምፄን የሚሰማ ሁሉ እንድም ስጫቃጫቅ ያለበለዚያም ስስቅ ነበር የሚሰማኝ። እንደ ተለከፈ ሰው ያለማቋረጥ ነበር የማጫወት። በዚያ ማንነቴ አፈርኩ። በምቀባባው ቀለማ ቀለም፣ በኃይለኛው ሽቶዬ እንዲሁም አባካኝ በነበረው አለባባሴ አፈርኩባት።

አሁን ቀለል ያለውን እና ሰላማዊ የሆነውን አኗኗር መርጫለሁ። ከዚህ በፊት እንደነበርኩት ዛሬ መሆን አልችልም። በዙርያዬ የሚገኝ ማንኛውም ሰው አኳኋኔን ተመልክቶ አንዳች ለውጥ እንዳለኝ መረዳት ይችላል። ሰው ሁሉ ምን እንደዚያ እንዳደረገኝ ይገርመዋል። አሁን ሰውን ሁሉ እወዳለሁ። ያለ ልዩነት ሁሉንም ሰው አገለግላለሁ። ጌታ ሆይ ያንተን ስም የተሸከሙትን ሁሉ ያቀናኳቸው ያህል ይሰማኛል። አሁን በፍቅርህ የተነሣ ልቤ ብሩጎ ሆኗል። ባለፉት ዘመናት ያላዘንኳቸውን ሁሉ አሁን ይቅርታ መጠየቅ አለብኝ። እስካሁን ድረስ በእያንዳንዱ ጉዞዬ ጠብቀህኛል፤ አሁንም ርዳኝ አባክህ።

ሥራዬን ለመልቀቅ አሰብኩ። እንደ ጥንቱ መሆን አይቻለኝምና። አሁን ሙሉ በሙሉ ያንተ ሆኛለሁ። በት/ቤቱ የሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ መለወጤ ገብቷቸዋል። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይተውኛልና። እርግጥ ለእነርሱ ሊደንቃቸው ይችላል ይሆናል። ነገር ግን ለሰው የማይቻል ለእግዚአብሔር ይቻላል።

አንድ ቀን ወንዱ ልጄ ሊጠይቀኝ ቢሮዬ መጣ። ፊቱ በደስታ በርቷል። ልክ ሲያየኝ ወደ እኔ ሮጠና «እማዬ አለፍኩኝ፤ ፈተናውን አልፎ ዲግሪዬን አገኘሁ» እያለ ጮኸ። የምሰማውን ማመን አቃተኝና «ፈተናው እንደከበደህና በደንብ እንዳልሠራህ ነበርክ የነገርከኝ» አልኩት። እርሱም እጄን አገላብጦ እየሰመ «ይህማ ያንቺ የጸሎትሽ ውጤት ነው» አለኝ። ፊቱ ብሩጎ ሆኖ ያየሁበትን ራእይ አስታው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሰኩና «ሰውን ሁሉ የምትወድድ ጌታ ሆይ ምስጋና ይግባህ» አልኩት።

ቀናት አልፈው ቀናት ተተኩ። የቄስ ቡትሮስን ጉባኤ ባለማ ስለሰ እከታተላለሁ። በእምነቴ በፍጥነት ማደጌን እያሰብኩ ለመጠ መቅ ያለኝ ጉጉት ይበልጥ ጨመረ። ቄስ ቡትሮስን ባገኝኋቸው ቁጥር «መጠመቅ እፈልጋለሁ» የሚለውን ጥያቄዬን ሳላቀርብ ቀርቼ አላውቅም። እናም ረቡዕ ታኅሳሥ 13 ቀን 1988 ዓም ከቄስ ቡትሮስ ጋር ቀጠሮ ያዝን።

በቀጠሮው ቀን ቄስ ቡትሮስን ሳገኛቸው ረጋ ባለ ድምፅ «ለመ ጠመቅ ዝግጁ ነሽ?» ሲሉ ጠየቁኝ። እኔም ተደንቄ «አዎና!» አል ኳቸው። ከዚያም ፈገግ ብለው «የዛሬ ሳምንት ረቡዕ ታኅሳስ 20 ቀን አጠምቅሻለሁ» አሉኝ። ከዚያም ከመሳሪያቸው ውስጥ ቁራጭ ወረ ቀት አወጡና «ከሰይጣን የሚመጣ ከባድ ጦርነት ይጠብቅሻል፤ በጽን ዐት ለማለፍ እንድትቻይ መጽሐፍ ቅዱስን አንብቢ፤ በጸሎትም ትገ» ብለው ጸፉና ሰጡኝ። ወረቀቱን ስቀበላቸውም «ይህንን ነገር ከጓደኛሽ በስተቀር ለማንም አትንገሪ፤ እርሷ የክርስትና እናትሽ ትሆ ናለች» ሲሉኝ እኔ በፍጥነት ከክፍላቸው በመውጣት ላይ ነበርኩ።

ጸሎቴን በየጊዜው አላቋረጥኩም። «መፍቀሬ ሰብእ የሆነኸው ጌታ ሆይ፤ እባክህን የመልካም ጸጋ ጠላት መጠመቄን እንዲያስተ ጓጉልብኝ አትፍቀድለት፤ ይህ ነገር የሰጠታህ መጨረሻ ቢሆን እንኳን ይህንን ጸጋ ግን አትገፈገኝ። ይህ ብቻውን ለእኔ በቁዬ ነው። በጥም ቀት ካንተ ጋር ሞቼ ከአንተ ጋር እነሣለሁና። በእያንዳንዱ ርምጃዬ ሁሉ ካንተ ጋር ለመሆን ቃል እገባልሃለሁ። ነፍሴንም ላንተ ለማስገ ዛት እነሆ ቃል እገባለሁ። ምንጊዜም ካንተ ጋር እሆናለሁ።

ታኅሳሥ 20 ቀን 1988 ዓም እስኪደርስ ድረስ ቀናቴ ከወትሯ ቸው በባሰ ቀርፈፍ እያሉ ነበር የሚመሹና የሚነጉት። በዚያ ዕለት ከቤቴ የወጣሁት ከጠየቁ 12 ሰዓት ላይ ነበር። ከፍጥነቴ የተነሣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስሄድ እየተራመድኩ ሳይሆን እየበረረኩ ነበር የሚመ ስለው። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ቤተ ክርስቲያን ከቸ አልኩ። የክር ስትና እናቴም እዚያው ነበረች። እንዴት የሚያስደስት ፀሐያማ ጠየች መሰላችሁ። እውነተኛው የልደት ቀኔ ዛሬ ነው። ወደ ፎቄ ወጣንና ቄስ ቡትሮስን በቢሯቸው መጠበቅ ጀመርን። በዙርያዬ ያለው ነገር ሁሉ በደስታ ለመዘመር የተዘጋጀ ይመስላል። በደረጃ ዎቼ እየወጡ ሲመጡ የቄስ ቡትሮስ የጫማቸው የኩቴ ድምፅ ተሰ ማን። አዎን እርሳቸው ናቸው። ገጸቸው ያበራል። ያንን ብሩኅ ገጽ መቼም አልረሳውም። ሰላም አሉንና እጃችንን እየወዘወዙ ጨበጡን።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በፍቅር፣ በደግነት፣ በስስት ነበር የሚያዩኝ።

ተያይዘን ወደ ማጥመቂያው ቤት ሄድን። ሁላችንም ወደ ምዕ ሬብ ዞርንና ጠላታችን ሰይጣንን እንክድሃለን አልን። ከዚያም ወደ ምሥራቅ ዞረን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላለኝ እምነት ምስክርነት ሰጠሁ። እኔ የዘወትር ልብሴን እስከማወልቅ ድረስ ቄስ ቡትሮስ ውጭ ወጥ ተው ጠበቁን። ስጨርስም ወደ መጠመቂያው ገንዳ ገባሁ። የመጠመ ቂያው ውኃ ሰውነቴን ሲነካው ልዩ እና ደስ የሚል ስሜት ተሰማኝ። ይህን ስሜት በበቂ ሁኔታ ልገልጸው አልቻልኩም። እንዲህ ያለ የደ ስታ ስሜት ከዚያ በፊት ተሰምቶኝ አያውቅም። ወደፊት ግን በሚገባ ለመግለጽ እንደምችል ተስፋ አደርጋለሁ። የኤሌክትሪክ ኃይል በሰ ውነቴ ውስጥ ያለፈ ነው የመሰለኝ። አሁን የሚሰማኝን ደስ የሚልና ሰላማዊ ስሜት ያን ጊዜ በራእይ በጌታዬ እግር ሥር ተንበርክኬ ካልሆነ በቀር ሌላ ጊዜ አግኝቼው አላውቅም። መቼም ይህንን ስሜት እንደያዘኩት ለረዥም ጊዜ መኖር እንደምችል ተስፋ አደርጋለሁ።

ያዘጋጀሁት የክርስትና ስም እንዳለ ብለው ቄስ ቡትሮስ ጠየ ቁኝ። «የለኝም፤ እባክዎን እርስዎ ይምረጡልኝ» አልኳቸው። እርሳ ቸውም «እግዚአብሔር ይመርጥልሻል» አሉኝ። ከዚያም ትንሽ ቆዩና «ፈቤን¹⁶ ቢሆንስ» አሉኝ። «ይሁን» ብዬ ተሰማማሁ። እጃቸውን በራሴ ላይ ጫኑና «ፈቤን ሆይ በአብ ስም አጠምቅሻለሁ» ብለው አና ቴን ጫን ሲሉኝ ወደ ውኃው ውስጥ ገባሁ። ዓይኖቼን ከፈት ኳቸው። በአንድ የመስተዋት ኳስ ውስጥ ተቀምጦ ደስ የሚሉ ድም ያችን የመስማት ያህል ነው። የማየው ነገር ሁሉ የሚማርክ ነው። ተመልሼ ወጣሁ። ከዚያም በረዥሙ ተነፈስኩ። ቄስ ቡትሮስም «በወልድ ስም አጠምቅሻለሁ» ብለው አናቴን እንደገና ጫን አደረ ጉት። ከዚያም በድጋሜ ወደ ውኃው ውስጥ ገባሁ። ተመሳሳይ ርእይ አየሁ፤ ተመሳሳይ ድምፅም ሰማሁ። ለረዥም ጊዜ ያህል በውኃው ውስጥ ለመቆየት ከራሴ ጋር ታገልኩ። ከዚያም ተመልሼ ወጣሁ። በመጠመቂያው ገንዳ ውስጥ ረዥም ሰዓት ለመቆየት ስለፈለግኩ በረዥሙ አየር ሳብኩ። ቄስ ቡትሮስም «በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠም ቅሻለሁ» ብለው ራሴን ጫን ሲያደርጉኝ ለሦስተኛ ጊዜ ገባሁ። ያንን የሚያስደንቅ ራእይ ማየት፤ ያንንም የሚያስደምም ድምፅ ለረዥም ጊዜ ያህል ማስማት ተመኝሁ።

ከውኃው ብቅ ስል ቄስ ቡትሮስ «እግዚአብሔር ጸጋ መንፈስ

16. ፈቤን ቅዱስ ጳውሎስን ያገለገሉ ከነበሩት እናቶች አንዱ ናት። ሐዋርያው ወደ ሮሜ የላከውን መልእክት ያደረሰች እርሷ መሆንዋ ይታመናል። የሰው ትርጓሜ "ንጹሐ" ማለት ነው። ሮሜ. 16፥ 1

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ቅዱስን ያድልሽ ዘንድ ጸልዩ» አሉኝ። እኔም በዚያው በመጠመቂያ ገንዳው ውስጥ እንደ ቆምኩ «መፍቀሬ ሰብእ የሆንከው ፍጥነት እና ደንብ እግዚአብሔር ሆይ፣ ለክቡራን ሐዋርያትህ እንዳደልካቸው ሁሉ ለእኔም ጸጋ መንፈስ ቅዱስን እባክህ አድላኝ!» ብዬ ጸለይኩ። ወዲያ ውም የእግዚአብሔር እጅ የነካኝ ያህል ተሰማኝ። «ጌታ ሆይ ራሴን መሥዋዕት አድርጌ አቀርብላለሁ። የእኔ የሆነው ሁሉ ያንተ ነው። ሕይወቴን ላንተ ለማስረከብ ቃል እገባለሁ። እነሆ አሁን ሕይወቴን እና በምድር ላይ የምቆይባቸውን እያንዳንዶቹን ቀናት ላንተ መባ አድርጌ ሰጥቼሃለሁ። እኔ ያንተ ካልሆንኩ ሁሉሰ ምን ይበጁኛል።»

ቁስ ቡትሮስ ፊቴን እና መዳፎቹን ሚሮን¹⁷ ቀቡኝ። ምሥጢረ ሚሮን የተጠመቁ ክርስቲያኖች ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ለማግኘት የሚቀቡት ነው ።

ቁስ ቡትሮስ ከመጠመቂያ ቤቱ እንደወጡ እኔ ልብሴን ለበ ሰኩ። ውስጤን የሚሞላ ደስ የሚል ስሜት ውስጥ ነበርኩ። ጌታ ሆይ አሁን ጥምቀት ማለት ምን እንደሆነ ተረዳሁት። ሊገለጥ የማይችል ድንቅ ምሥጢር ነው። አሁን እንግዲህ እኔ ማንኛ? ፈጽሞ የተለየሁ ሆኛለሁኩ! ከአንተ ጋር ሞቼ ከአንተ ጋር ተነሣሁ።¹⁸ ላንተ-ባንተ፣ እነሆ በአንተ ማመን ከጀመርኩ አንድ ዓመት አለፈ። ነገር ግን የዛሬው ቀን ከሁሉም የተለየ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ደጋግሜ እንደ ተረዳሁት ከሆነ እያንዳንዱ ቃል በየዕለቱ የራሱ ምሥጢር አለው።

እግዚአብሔር ችር እንደሆነ ቅመሱ፣ እዩም (መዝ.33÷8)

እነሆ እግዚአብሔር ሲናገረኝ ተሰማኝ። «አሁን ድምፅሽን ከፍ አድርገሽ መናገር ትችያለሽ።» አለኝ። እንዴት ያለ ፈቃድ ነው። አሥረውኝ የነበሩ ሠንሠለቶች ሁሉ ሲበጣጠሱ ተሰማኝ። አሁን ሙስ ሊሞች ቢገድሉኝ እንኳን ምንም አይመስለኝም። አሁን ካንተ ጋር ነኝና፤ ከዚህ ሌላ ምንም አልፈልግም። ሰላንተ እመሰክራለሁ፤ ፈጽሞ መናገር አላቆምም፤ እናገራለሁ - እናገራለሁ - እናገራለሁ። የትም ቦታ፣ መቼም ቢሆን፣ በማናቸውም አጋጣሚ እመሰክራለሁ።

እንደገና ከተወለድኩበት ከዚያ የመጠመቂያ ቤት ወጥቼ ቅዱስ

17. በእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቅዱስ ሚሮን ልዩ በሆነ መንገድ የሚዘጋጅ ዘይት ነው። በግብፅ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት በየሰዓት ዓመቱ ሚሮን ሲፈላ ከጥንቱ ሚሮን ጋር አዲሱ ይቀላጻል። ይህም አዲሱ ሚሮን ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ሲፈላ ከነበረው ሚሮን ጋር ለማገናኘት ነው።
18. ሮሜ.6÷5

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ቁርባንን ለመቀበል ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባሁ። ይህ ቀን እንዴት የተቀደሰ ቀን መሰላችሁ። ይህንን ቀን ለማየት ስናፍቅ ነው የኖር ኩት። ሙሽራ በሰርጌ ቀን የሚሰማት ስሜት ነው አሁን የሚሰማኝ። መሬቱን በረገጥኩ ቁጥር በአየር ላይ የምሄድ ይመስለኛል። የበረርኩ ያህል ይሰማኛል።

አሁን በካህኑ ፊት ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል ቆሜያለሁ። ያኔ ሳየው ደስ የሚል ራእይ ነበር፤አሁን ግን እውን ሆነ። እነሆ የምስጢር ቁርባን ተካፋይ ሆንኩ። እንዴት ድንቅ ነው። ቁርባኑን ስቀበል ሥጋ የተቀበልኩ ያህል ነው የተሰማኝ።

ምንድን ነው ያደረግኩት? መዋጥ አለብኝ አልኩና ዋጥኩት።

ከዚያም ክቡር ደሙን ተቀበልኩ።

ይህን ለመቀበል የሚቻለው ምን አፍ ነው!

ይህ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ነው።

በፍጹም ልባቸው ለሚወዱት በአማን ቃል ኪዳኑ ይፈጸምላቸዋል።

ምዕራፍ አምስት

በመስቀሉ ሥር

ከክርስቶስ ጋር መኖር እንዴት ውብ እና አስደሳች ኑሮ ነው! ከቁስ ቡትሮስ የኖላዊነት ጥበቃን እና ፍቅርን አግኝቻለሁ። ከተጠ መቅኩ በኋላ በየጊዜው ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄድኩ ሥጋወደሙ እቀበላለሁ። ሥራዬ ከባድ ሽክም መስሎ ይሰማኝ ነበር። በሥራ ገበታዬ እንደ ቀድሞው መስዩ ለመታየት የማደርገው ሁሉ ጭንቀት ሆኖብኛል። ግን እንዴት አድርጌ በውስጤ የተፈጠረውን አዲሱን ማንነቴን ለረዥም ጊዜ ልደብቀው እችላለሁ?

ሰው ሁሉ «ምን አዲስ ነገር ገጠመሽ?» እያለ ባገኘኝ ቁጥር ይጠይቀኛል። አንዳንዶቹም «ተለውጠሻልኩ» ይሉኛል። ልክ ናቸውከ! መለወጤን እንዴት አድርጌ መደበኛ እችላለሁ። ጌታ ሆይ እንተ በውስጤ በሚያስደንቀው ብርሃን ትኖራለሁ! ለውጠህኛል። አቀራረቤ ተለወጧል። ድምጹ ተለወጧል። ጠባዩም ተለወጧል። አሁን ገሊናዬ እና ልቡናዬ ያንተ ናቸው። ይህ የትምህርት ዘመን እስከሚያልቅ ድረስ ርጋታዬን እንድ ዘልቅበት እባክህን ርዳኝ።

በመንፈሳዊ ልደት የተወለድኩበት 1988 ዓም ተጠናቀቀ። አዲሱ ዘመን 1989 መጣ። አዲሱን ዓመት የተቀበልኩት በቤተ ክርስቲያን ነው። ታኅሳስ 29 ቀን 1989 ዓም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በፊትህ ቆሜ እንተን እያመሰገንኩ ነበር። ያ ያለቀው ዓመት ለእኔ ልዩ ዓመት ነበር። አንተን ካየሁበት ከዚያ ከመጀመርያው ቀን ጀምሮ ያ ዓመት ልዩ ነበር። ቀጣዩም ዓመት የተባረከ እንደሚሆን አምናለሁ። ዓይኖቼን ከደንኳቸውና «እግዚአ መሐረን ክርስቶስ» አልኩ።

ያን ጊዜም የተሰቀልኩውን እና የተቸነከርኩውን አንተን በራ እይ አየሁ። የእሾህ አክሊል በራሱ ላይ ተደፍቷል። ከእሾህ አክሊሉ የደም ነጠብጣብ ይወርዳል። ፀጉርህ እና ጢምህ በደም ተነክሯል። የሕመምህን ብርታት ከገጽታህ ላይ አየው ነበር። ከስቃይህ ብዛት የደም ሥርቶህ የፈነዱ ነበር የሚመስሉት።

ይህ ሁሉ በዓይኔ ላይ እንደ ፊልም አለፈ። ያን ጊዜም ልቤ በሕመም ተመታ። አንደበቴን አልፎ ሊወጣ የነበረውን ጩኸት እንደ ምንም አፈንኩት። ዓይኔን ስገልጠው የሥነ ስቅለቱ ሥዕል ፊት

ለፊቴ ነበር። «ጌታ ሆይ ይህንን ሁሉ መከራ የተቀበልኩው ለኛ አይደለም? ያየሁትን ነገር ማንም ሊሸከመው ወይም ሊገልጠው አይቻለውም። ይህንን ሁሉ ለኛ ስትል ተቀ በልክ?»

በነጋታው ወደ ቁስ ቡትሮስ ሄጄ ያየሁትን ነገርኳቸው። ከእስተያ የታቸው ያየሁት ነገር ምን እንደሆነ ተረዳሁት። መምህረ ትግትና የሆኑት ቁስ ቡትሮስ ረጋ ብለው «ኢየሱስ ክርስቶስ ላንቺ ሲል ምን ያህል መከራ እንደተቀበለ እንድታውቁ ይፈልጋል።» አሉኝ። «እኔም ለርሱ ስል መከራን መቀበል አለብኝ፤ መስቀሉን መሸከም አለብኝ። እግዚአብሔር ሆይ እባክህ አበርታኝ፤ በድካሜም ጊዜ ጽንዑትን አድላኝ» አልኩ።

ከተወለድኩ ጀምሮ ያለ ብርቱ ሕመም፤ ወይም ያለ አጥ ሬሽን፤ ወይም ያለ አደጋ ያሳለፍኩት ዓመት አልነበረም። በየጊዜው ለሞት የሚያደርስ አደጋ ያጋጥመኝና እግዚአብሔር በተአምራት ከሞት አፋፍ ይመልሰኛል። 1988 ዓም ግን ያለ እንዳች ችግር ነው ያለፈው። ጌታ ሆይ ስለ ጥበቃህ በፊትህ ሰግጄ አመሰግንሃለሁ። እግዚአብሔርም «ይህ ሁሉ የመጣብሽ አንቺን ለማስቃየት ሳይሆን ትዕግሥትን እና ጽንዑትን ገንዘብ ታደርጊ ዘንድ ነው» አለኝ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የተናገረውን አስብኩት። "ይህ ስለ ክርስቶስ ተሰጥቷችኋል። ስለ እርሱ መከራን ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ ልታምኑ ብቻ አይደለም" ከዚህ ቃል አንተ መካሪ-አስተማሪ እና አጽናኝ መሆንክን ተረድቻለሁ። እኔን ለቀጣዩ ጉዞ እያዘጋጀህኝ ነው።

ያገባሁና የምስት ልጆች እናት ነኝ። ኑሮዬም በቤተሰቦቼ ዙርያ የታጠረ ነው። ሥራዬ እና ት/ቤቴ ለእኔ የመንግሥቱ ግዛቶች ነበሩ። እዚያ ራሴን ንግሥት አድርጌ ኖራለሁ። ከዚህ በላይ ልወደው የምችል ነገር አገኛለሁ ብዬ አስቤ አላውቅም ነበር። አሁን ግን ለእኔ ስትል ስታነባ ካየሁት ዕንባ በላይ ምንም ዋጋ ያለው ነገር እንደሌለ ተረዳሁ። እነሆ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይሥራ፤ ሁሉን ቻይነትህ በእኔ ይገልጥ፤ ሊደረሰበት የማይቻለው ታላቅነትህም ይነገርለት።

ከ1964-1983 ድረስ በትዳር ኖራለሁ። የትዳር ቆይታዬ አጭር የሆነውና በቀላሉ ሊያበቃ የቻለው ያለ ምክንያት አልነበረም። የእግዚአብሔር ዕቅድ በውስጡ ነበረበት። በሚያዝያ 1980 ከባድ የሆነ ዕጢ ይዞኝ እንቴ በምትሠራበት ኤይን ሻምስ ዩኒቨርሲቲ ሆስፒታል ተኝቼ ነበር። ዕጢው የማገፀን ካንሠር ነው ተባልኩኝ። በዚያም ምክንያት አፕሬሽን ተደረገኩ። የአፕሬሽኑን ሕመም መቋቋም

19. ፊልጵ.1=29

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ተሰኛን ራሴን ሳትኩ። ጥልቅ በሆነ የጨለማ ገደል የወደቅኩ ነበር የመሰለኝ። በሽታው ከባድ የሆነ ጥንቃቄ ስለሚያስፈልገው ባለቤቴ እስፈላጊ በሆነው ጊዜ መጠራት እንዲችል የስልክ ቁጥሩን በሆስፒታሉ እንዲያስቀምጥና በተጠራም ጊዜ ፈጥኖ እንዲደርስ ተነገረው።

ከሁለት ቀናት በኋላ ዶክተሩ እየመረመረኝ እያለ አፈፍ ብዬ ነቃሁ። ከዚያም ራሴን የሳተ ሰው የሚያሰማውን ዓይነት ጩኸት አሰምቼ እንደገና ወደቅኩ። በዙርያዬ የነበሩት ሁሉ በሕይወት መኖር ያለመኖሪን ለማረጋገጥ ይጥሩ ጀመር። በመጨረሻም ተስፋ ስለቆረጠው ቀጥሎ ሊመጣ የሚችለውን የባሰ ነገር መጠባበቅ ያዙ። ራሴን ከሳትኩበት ስነቃ ባለቤቴን አጣሁት። የጤንነቴን ሁኔታ መጀመርያ ለእርሱ መንገር ነበር የፈለግኩት። ሰዎችን ልኪ ባስፈልገውም ላገኘው አልቻልኩም። በመጨረሻም በእኔ ጤንነት ምክንያት የተፈጠረ በትን ጭንቀት ለመርሳት ቢሮው ገብቶ ነበር የተገኘው። ሊመጣ ይችላል ብሎ የገመተውን መጥፎ ዜና ለመስማት ስለ ሠጋ ነበር ይህንን ያደረገው። ከፊቱ ላይ ይሄው ይነበብ ነበር። በቀዶ ጥገናው ምክንያት ከደረሰብኝ ሕመም ይልቅ ይህ የርሱ ተግባር አመመኝ። የጤንነቴን ሁኔታ አየት እንኳን ሳያደርግ እንዲያ በአደገኛ ሁኔታ መሆኔን እያወቀ እንዴት ቢሮው ሊገባ እንደቻለ ሊገባኝ አልቻለም። ይህ ሁኔታ በጣም ነበር የተሰማኝ። በዚህ የተነሳሳም ከእርሱ ለመለየት ወሰንኩ።

እናም ሊታመን በማይችል መንገድ በ1983 ዓም ተለያየን።

አንድ ቀን መልክ መልካም እና ረዥም ከሆነው ወንድ ልጄ ጋር በእግራችን እየተጓዝን እያለን የተፈጸመውን ነገር አልረሳውም። ከእርሱ ጋር ጎን ለጎን ሆነን በመንገዱ ጻር እያወራን ስንጓዝ ብስክሌት የሚነጻ አንድ ሕፃን ልጄ ትከሻዬ ላይ ገጨኝ። ልጄ ሆን ብሎ ሳይሆን ከመኪና ሲሸሽ ነበር የገጨኝ። ሚዛኔን ስቼ እግራ ላይ ስለ ወደቅኩበት ቁርጭምጭሚቴን ወለም አለኝ። ልጄም ወዲያውኑ ወደ ሆስፒታል ወሰደኝ።

አጥንቴ ከመሠበሩም በላይ በውስጤ ደም ይፈሰሰኝ ነበር። ከታከምኩ በኋላ ወደ ወንድሜ ቤት ተወሰድኩ። በዚያም ሁለት አስጨናቂ የሆኑ ቀናት አሳለፍኩ። ከሕመሙ በላይ ያሳሰበኝ መጽ

20. እንደ እስልምና ሕግ አንዲት ሴት ባለ ትጻር ከሆነች ሃሳቧን የመገለጥም ሆነ በፈለገችው መንገድ ሃይማኖታዊ መብቷን የመገልገል ዕድል የላትም። ሌላው ቀርቶ ብቻዋን ከሆነ መውጣትም አትችልም። ጋሽፖርት ለማገዝ የላላ ፈቃድ የገደ አስፈላጊ ነው። ከሆስፒታል ቀን በላይ ከጢፈ ርቃ ለመጓዝም ቢያንስ ባለ አደራ የሆነ ወንድ ጠባቂ ያስፈልጋል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሐፍ ቅዱስን ለማገባብ እና ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ አለመቻሌ ነበር።

በሁለተኛው ቀን ሌሊት እርፍ ጨብጨ እንደት ወደ ኋላ እመለሳለሁ? እያልኩ እጨነቅ ነበር። ከዚያም አምላኬን «እባክህ ፈውሰኝ» ብዬ ከልቤ ለመንኩት። በነጋታው ጠዋት የወንድሜ ሚስት ቀሰቀ ሰኞኝና «ዛሬክ ድብን ብለሽ ነበር የተኛሽው» አለኝኝ። እግራን አየሁት። ድኗል። ከአልጋ ወረድኩና መሬት ላይ ቆምኩ። የሕመሙ ስሜት አይሰማኝም። ምንም የተለየ ነገር አላደረግኩም። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ጸለይኩ። በስሙ የሚለመን ነገር ሁሉ ይፈጸማልና ፈውሰኝ። የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይገባው።

ልጆቼ ሊጠይቁኝ መጡ። ወንዱ ልጄ የዶክተሩን ትእዛዝ ጥሺ በእግራ ቆሜ ስላየኝ ደስ አላለውም። «ለመቆም ገና አሥር ቀን ይቀርሻልክ» አለኝ። እኔም «ወደ ቤቴ እመለሳለሁ» አልኳቸው። ይህንን ሃሳቤን ሁሉም አንድ ሆነው ተቃወሙኝ። በዚያም ተብሎ በዚህ ግን መሄድ አለብኝ። ገላዬን ልታጠብ ልብሴን ሳወልቅ በውስጥ ደም ይፈሰሰኝ ከነበረው ቦታ ላይ የመስቀል ምልክት በትንሹ ታየኝ። እናም እርፍ ጨብጨ ወደ ኋላ መመለስ እንደማይገባ ተረዳሁ።

አቤቱ ይቅር በለኝ። ከማንም በላይ አንተን እወዳለሁ፤ ፍቅርህ ከማንም ነገር ጋር ሊያነጻጽሩት የማይቻል ነው። ያንተ ብቻ ነኝ። ወደፊትም ያንተ ብቻ እሆናለሁ። ያ የመስቀል ምልክት እግራ ፈጽሞ እስኪድን ድረስ ለሦስት ሳምንታት ያህል እዚያ ነበር። እግራ ሲድን መስቀሉም ተሠወረ።

የትምህርት ዘመኑ እያለቀ ነው። የመዝጊያ ፈተና የመስጫ ጊዜው ተጻርሷል። በተቻለኝ መጠን ምንም ያልተፈጠረባት ሰው መስዬ ለመታየት ሞከርኩ። ሥራዬን መልቀቅ እንዳለብኝ ይገባኛል። እግዚአብሔር በዚህ ጉዳይ ይረዳኝ ዘንድ ለምኚዋለሁ። በት/ቤቴ ያለው ሰው ሁሉ አሁን በተለየ መንገድ ነው የሚያዩኝ። በእኔ ላይ የሚያዩትን አስገራሚ ለውጥ ሁሉም በንቃት ነው የሚከታተሉት። በጣም የምትቀርቦኝ ንደኛዬ የነበረችው የት/ቤቴ ርእሰ መምህርት እንኳን አሁን እየሸሸኝ ነው። ሁሉም ነገር እየተለየ፤ እየተለየ መጥቷል። አንድ ቀን የት/ቤቴ የማገበራዊ አገልግሎት ባለሞያ ወደ ቢሮዬ መጣች። ምን አልባት የሥነ ልቦና ችግር ገጥሞኝ ይሆን እንዴ ብላ አዝና ነበር። «ምንድን ነው የሆነሽው? ዛሬ ዛሬ ድምፅ ሺን ስምቶ የሚያውቅ አንድም ሰው የለም፤ ያቺ የምናውቃት ናህድ

21. የሐ.14-13-14-16-23-24-የሐዋ.3-6-8

ወዴት ሄደች?» ስትል ጠየቀችኝ። ያቺ የምታውቃት ናህድ መሞቷን ልነግራት ፈልጌ ነበር። አሁን የምታያት ናህድ አዲሷ የኢየሱስ ክርስቶስ ልጅ የሆነችው ናህድ መሆንዋን ላበሰራት ፈልጌ ነበር።

ረጋ አልኩና «አሁን ስለ አምላኬ በሚገባ ሰላወቅኩ ይሆናል የተለወጠኩት። የድሮው ጅር አለፈ። አሁን አዲስ ኑሮ መኖር እፈልጋለሁ» አልኳት። በርግጥ ምላሽ ሊያረካት እንደማይችል ገብቶኛል። እርሷም «የሚያስጨንቅሽ ነገር አለ?» ስትል ጠየቀችኝ። እኔም ፈገግ ብዬ «ስታይኝ ችግር ያለብኝ እመስላለሁ እንዴ?» ስል መለስኩላት። ነገሪ እንዳልጣማት እየታወቀባት «ኸረ በጭራሽ፣ ገጽ ታሽ ብሩህ ነው፤ ሁኔታሽም በመልካም ጤንነት ላይ ያለሽ መሆኑን ያሳያል። ነገር ግን እንዲህ በአንድ ጊዜ ልውጥ ያደረገሽ አንድ ነገር መኖር አለበት» አለች። እኔም መልሼ «በዚህ መልኩ ስለተረዳሽኝ አመሰግንሻለሁ፤ ምንም ችግር እንደሌለብኝም ላረጋግጥልሽ እወዳለሁ። ምንም ችግር የለብኝም፤ ስለ ተጨነቅሽልኝ ግን አመሰግንሻለሁ» አልኩና ሸኘኋት።

አያሌ ረዣዥምና አስጨናቂ ዕለታት ነጎዱ። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይገባውና የትምህርት ዘመኑም ተጠናቀቀ። ት/ቤቱም ለበጋው የዕረፍት ጊዜ ተዘጋ። እኔም ከጓደኞቼ ጋር ልዩ ልዩ ቅዱሳት መካናትን ለመሳለም ዕቅድ ነደፍኩ። ክርስቲያን ጓደኞቼ በየጊዜው ቤቴ እየመጡ ይጠይቁኝ ነበር። መዝሙር በመዘመር እና ጸሎት በመጸለይ አብረን እናሳልፋለን።

ያ ጊዜ ማለት ብዙ ዓይኖች ይከታተሉኝ የነበሩበት ጊዜ ነው። የሕንፃው ባለቤት መግባት እና መውጣቴን ሁሉ በንቃት ይከታተል ነበር። ወደ እኔ የሚመጡትንም እነማን እንደሆኑ ማወቅ ይፈልጋል። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ሊጠይቁኝ የሚመጡትን «ማን እንደሆናችሁ ዐውቃለሁ፤ ብዙ የእናንተ ዓይነቶች በየጊዜው እየመጡ የት እንዳላችሁ ይጠይቁኛል» እያለ መናገርም ጀምሯል።

ከዚህ አፓርትመንት መልቀቅ እንዳለብኝ አሰብኩ። ነገር ግን ሌላ አፓርትመንት ማግኘት ቀላል አይሆንም²²። ችግሩን ችላ ብዬ ከእግዚአብሔር ጋር ባለኝ ሕይወት መደሰቱን ቀጠልኩ።

ስኔ ሰባት ቀን 1989 ዓም ቅዳሜ ቀን ከአንዳንድ ጓደኞቼ ጋር የአባ ብሶይን ገዳም²³ ለመሳብኘት ሄድኩ። በዚያ የሚገኙ አንዳንድ

22. በዚያ ጊዜ ገብረ ወስጥ የመኖርያ አፓርትመንት ከፍተኛ ችግር ነበረ። ለመጋባት የሚፈልጉ ለመኖሮች እንኳን በቤት እጥረት ምክንያት ለመጋባት ከወሰኑበት ጊዜ እጅግ ይዘገዩ ነበር።
23. የአባ ብሶይ ገዳም ከካይር ወደ እስክንድርያ በሚወስደው በረሃማ መንገድ ዳር ከሚገኙት አራት ገዳማት አንዱ ነው። ገዳሙ የተቀረቀረው በንጥራት ስለቆ ወስጥ ነው።

አበው ያየሁትን ራእይ እና እግዚአብሔር የሠራውን ድንቅ ሥራ ምስክርነቱን በቴፕ እንድቀዳ ጠየቁኝ። ስቀዳውም ሙሉ ስሜን እና በዚህ ሥራ ውስጥ የተሳተፉትን ሁሉ በዝርዝር እንድጠቅሳቸው መከሩኝ። እኔም በነገሩ ተሰማማሁ። እነዚያ አበው ይህ ነገር ምስጢር ሆኖ እንደሚጠበቅና ከዚያ ገዳምም በምንም ዓይነት እንደማይወጣ ቃል ገቡልኝ። እኔም ምስክርነቱን ቀዳሁት።

የበጋው የዕረፍት ወራት አለቀና ት/ቤት ተከፈተ። ወደ ት/ቤቱ ለመግባት ከበሩ ሰደርስ አካባቢው አፈነኝ። መተንፈስ አልቻልኩም ነበር። መረጋጋት አቃተኝ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ አብረውኝ የሚሠሩት ሙስሊሞች ሁሉ በአሽሙርና በንቀት ተቀበሉኝ። ደነገጥኩ። እንዴት ነው በእኔ ላይ እንዲህ ሊሆኑ የቻሉት? ከዚያ በፊትኮ ቢሮዬ ፊት እንኳን ሊቆሙ ይፈሩ ነበር። ዛሬ ግን በሽሙጥ ያዩኛል። እንዲያውም አንዳንዶቹ በንቀት «ይህንን ዓለም እና የሚመጣውን ዓለም አጣኝ፣ ምናልባትም እስከዓለም ፍጻሜ የተረገመች ሆና ትኖር ይሆናል። መቼም እርሷን መግደል መታደል ነው» ይላሉ።

እንዲህ የሆኑት ለምን ይሆን? ብዬ ለራሴ ምክንያቶችን ማሰብ ጀመርኩ። ከዚያም ምክትል ርእሰ መምህርቷን ለመጠየቅ ሄድኩ። ሙስሊም ናት። ገና ስታየኝ ፊቷን አዞረች። እኔም «ምን ተፈጠረ? እንዲህ የምትሆኛው ለምንድን ነው?» ስል ጠየቅኳት። በንዴት እና በተጠራጣሪነት ስሜት ውስጥ ሆኖ «ደግሞ ምን ችግር አለ ትያለሽ? አሁን ምን እንደተፈጠረ አታውቂምና ነው?» አለችኝ። «እመኝኝ ምንም አላውቅም» ስል መለስኩላት። «ላምንሽማ አልቻልም፤ መጀመርያ እንደማታውቁ ማይልኝ» አለችኝ። «አልምልሽም፤ የአምላኪንም ስም በከንቱ አልጠራም» ስል መለስኩላት። እርሷም «ወይ ጉድ! ለመሆኑ አንቺ ፈጣሪን ታውቁኛለሽ?» አለችኝ። «ያለ ጥርጥር አምላኪንም አውቀዋለሁ፤ ያለ እግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ የለም» አልኳት። ጮኸችብኝና «በያ ይህንን ቃል ጨርሻው፤ ጨርሻው» ስትል አፋጠጠችኝ። ምን ማለት እንደፈለገች ያልገባኝ መስዬ ለማለፍ ፈለግኩ። «መልእክተኛው መሐመድ ነው» የሚለውን እንድጨምር እንደፈለገች ገብቶኛል። የተናደድኩ መሰልኩና «እንዴት ብትንቂኝ ነው፤ አዝናለሁ፤ አንቺ ሳትይኝክ መናገር የምችል ሰው ነኝ» ብያት ጥያት ወደ ቢሮዬ ተመለስኩ። መቼም የለወጠኝን ምክንያት ሳያውቁት አይቀሩም።

ግን እንዴት ሊያውቁ ቻሉ?

ጥቂት ቆይቶ አንዲት ክርስቲያን የሥራ ባልደረባዬ መጣችና የእኔን ስም፣ የሳሚያን ስም፣ የሞሬድን ስም እና የሌሎችንም ስም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

የጠቀሱበትና ምስክርነት የሰጡበት ካሴት ተባዘቶ በየሰው እጅ መግባቱን ነገረች። ያንን ካሴት ለካ ሙሰሊሙም ክርስቲያንም እየተቀበለ ይሰማው ጀምሯል። የዛሬ ሃያ አንድ ቀን የተቀዳ ካሴት እንዴት ይህንን ያህል በአንድ ጊዜ ሊዳረስ ቻለ? ደግሞስ በጥብቅ ምሥጢር እንደሚጠበቅ ቃል ተገብቶልኝ አልነበረም እንዴ? ራሴን ልስት ትንሽ ነበር የቀረኝ። እንዴት በሙሰሊሞች እጅ ሊገባ ቻለ? ቀዝቃዛ ውኃ በላዬ ላይ የተቸለሰብኝ መሰለኝ። አሁን ምን ማድረግ ነው ያለብኝ? በዚህ ሁኔታ እዚህ ት/ቤት አንዲት ደቂቃም ቢሆን መቀመጥ የለብኝም። እናም ቶሎ ብዬ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

ቆስያለሁ። በኃይል እንደተመታ ሰው ነው የቆሰልኩት። ግራ ነው የገባኝ። መድኃኒት በሆኑት የእግዚአብሔር እጆች ላይ ራሴን ብጥል ይሻለኛል አልኩና «አምላኬ ሆይ ምን ማድረግ ይሻለኛል። ት/ቤት ውስጥ ሊገድሉኝ እንደደረሱ አይተሃል፤ የሚናገሯቸውን ቃላት እና የሚያዩኝን አስተያየት መሸከም አልቻልኩም። እባክህ ድካሜን አበርታ» እያልኩ መጸለይ ጀመርኩ። ያን ጊዜ «ተነሸና መኖርያ ቀይሪ፤ ማንም ሊያጠቃሽና ሊነካሽ አይቻለውም» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ።

ተመስገን ጌታዬ ዘወትር ትመራኛለሁና።

ሥራዬን መልቀቄ ቀላል ነበር። ቤቴን ለቅቄ ሌላ ቤት ማግኘት ግን አስቸጋሪ ነው። የለም፤ የለም እንዲህ ብዬ መጨነቅ የለብኝም። በአንተ ጥበቃ እተማመናለሁና። ልቡናዬን ሰብሰብ አድርጌ በዚያን ዕለት በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ መኖሩን አስታወስኩ። «እዚያ መሄድ አለብኝ፤ ምናልባትም የሚያጸናና ነገር አገኝ ይሆናል» አልኩና ወጣሁ።

ቤተ ክርስቲያን ስደርስ አንዲን ጓደኛዬን ጓደኛዬን አገኘኋት። እርሷም አያድ ከተባለ ኢንጅነር ዘመዷ ጋር አስተዋወቀችኝ። እርሱም «አሁን ባለሽበት ቤት መኖሩ ተስማምቶሻል?» ሲል እንዳጋጣሚ ጠየቀች። እኔም እግዚአብሔር ለምን ወደ ጉባኤው እንደጠራኝ አስተዋልኩ። «ከዚያ አካባቢ ወጥቼ ክርስቲያኖች በብዛት በሚኖሩበት አካባቢ መኖር እንደምፈልግ ገለጥኩለት። እርሱም ሃሳቤን በመቀበል አንድ ሕንፃ የሚገነቡ ሁለት ወንድማማቾች እንደሚያውቅና በሚገነቡትም ሕንፃ ላይ አንዲት ትንሽ ክፍል ለኪራይ ማዘጋጀታቸውን ገለጠልኝ። «ከጥቂት ቀናት በኋላ አንጋግራያቸው እነግርሻለሁ» አለኝ።

በቀጣዩ ቀን ት/ቤት ሂጄ መልቀቂያዬን አስገባሁ። ርእሰ መምህር ፈታ መልቀቂያዬን በፍጥነት ነበር ያጸደቀኛልኝ። የወረዳው የትምህርት ቢሮም በፍጥነት ነበር መልቀቂያዬን ያጸደቀው። በዚያው ዕለት

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ትም መልቀቂያዬ ለትምህርት ምክትል ሚኒስትሩ ቢሮ ተላከልኝ። የእግዚአብሔር ኃይል ነገሮችን ሁሉ በፍጥነት እያሰከደልኝ ነበር። «ጌታ ሆይ ላንተ ምስጋና ይድረስህ፤ አቤቱ ደካማነቴን ተመልክተህ ብርታትን አድሰኝ። ከእነርሱ የሚመጣብኝን አስፈሪውን ነገር ሁሉ ለመቋቋም እችል ዘንድ በፊትህ ሞገስን ሰጠኝ። እንዳያዩኝ ዓይኖቼ ውን፤ እንዳይናገሩኝም አንደበታቸውን ያዘ፤ በትምህርት ሚኒስቴር የመጨረሻው መልቀቂያ እስኪሰጠኝ ድረስ ባንተ ኃይል እና ርዳታ በፊታቸው በጽናት እቆም ዘንድ አበርታኝ።

በማግሥቱ ቀን አያድ ደወለልኝና ሁለቱ ተቋራጭ ወንድማማቾች በሠሩት ሕንፃ ጣራ ላይ ያለውን አንድ ክፍል ሊያከራዩኝ መስማማታቸውን ገለጠልኝ። ቀጠሮ ይዘን አብረን በመሄድ ቤቴን አየኩ። ገና በደንብ ባይጠናቀቅም ክፍሉ ግን በጣም ያምራል። ወር በማይሞላ ጊዜ ውስጥ ሊያጠናቅቁት ቃል ገቡልኝ። አካባቢውን ዘወር ወር ብዬ ሳማትር ከመንገዱ ባሻገር የእመቤታችን ቤተ ክርስቲያን መኖሩን ተመልክትኩ። ሃሳቤን ሰብሰብ አድርጌ ጸሎት በልቤ አደረስኩ። ወዲያውኑ ሁለት ሰዎች ከጣራው ላይ ለወረውሩኝ ሲታገሉ በራእይ አየሁ። ዘወር ስል ማንም በአካባቢዬ የለም። እንዴት አስፈሪ ነገር ነው? ምን ሊደርስብኝ ይሆን? ደስታዬ ፍጹም እንዳይሆን የመጣ ነገር ይሆን እንዴ? ስሜቴን ተጭኜ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

የቤቴን ግንባታ መጠናቀቅ አለመጠናቀቅን የምመለከት መስዬ ደግሜ ወደ አካባቢው አመራሁ። ያው ስሜት እንደገና ረበሸኝ። እንዲያውም አሁን ከበሬቱ ይልቅ ባሰብኝ። ምን ማድረግ እንዳለብኝ ግራ ተጋባሁ። ወደ ቤቴ ስመለስ በልቡናዬ በጸሎት ላይ ነበርኩ «ጌታ ሆይ ይህንን ስሜት መረዳት አልቻልኩም፤ የነገርክኝ መልእክት ምንድን ነው?» ይህንን ነገር ለቄስ ቡትሮስ ለመንገር አሰብኩ።

ቄስ ቡትሮስን ለማነጋገር ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። ነገር ግን የት እንዳሉ በትክክል ሊነግረኝ የሚችል ሰው አጣሁ። ሰዎቹ የሚመልሱልኝ ነገር እርስ በርሱ የሚጣረሰ ነው። አንዳንዶች ዕረፍት ላይ ናቸው፤ ሌሎቹ ታምመው ተኝተዋል፤ ሌሎቹም ሌላ ነገር ይነግሩኛል። ጉዳዩ ለእኔ ሊገልጡልኝ ከሚችሉት በላይ ምሥጢራዊ መሆኑን ተረዳሁ። በዚህ ሁኔታ ጥቂት እንደቆየሁ አንዱ የቤተ ክርስቲያኑ ዲያቆን መጣና አስደንጋጫን መርዶ አረዳኝ። «ከሁለት ቀናት በፊት የመንግሥት የደገንነት ኃይሎች ቄስ ቡትሮስን ይዘዋቸው ሄደዋል።

ስቅለት ብዬ አለቀስኩ። ለእኔ የሚወዱኝ አባቴ ነበሩ። ጥያቄዬን ሁሉ ልረዳው በምችለው መንገድ የሚመልሱልኝ አባት ነበሩ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

የሚያጋጥሙኝን ችግሮች እና ፈተናዎች ሁሉ የማማክራቸው አማካሪ ሆኖ ነበሩ። ኢየሱስ ክርስቶስ በእርሳቸው አድሮ ሥራ ሲሠራ እመለከት ነበር። «እባክህ ደጉ እና ሩጎሩጉ ጌታ ሆይ እርዳቸው፤ አጽናቸውም፤ ኃይልህንም ሰጣቸው፤ ባደልካቸው ጸጋ የተነሣ ጽኑ ሰጣት መሆናቸውን ዐውቃለሁና። እኔም ይህንን መርዶ ሰምቼ እንዳልና ወጥ ርዳኝ» ብዬ ጸለይኩ።

ከቤተ ክርስቲያኑ ልወጣ ስል ቄስ ቡትሮስ ተለቅቀው በአንዱ ገዳም ውስጥ እንዳሉ ሰማሁ።

ወደ አዲሱ አፓርትመንት የምዛወርበት ቀን ደረሰ። ቀኑ እየቀረበ በሄደ ቁጥር ፍርሃቴም እየጨመረ መጣ። ደግሞ አሁን ያለሁ በትን ቤት እንደምለቅቅ ለባለቤቱ ነግራለሁ። ስለሆነም ወደ ኋላ ማለት አልቻልኩም። ይህንን እያሰብኩ ዕቃዬን በማዘጋጀት ላይ እያለሁ አስቸኳይ መልእክት አለ ብሎ ኢንጅነር አያድ ደወለልኝ። በቶሎ መገናኘት አለብን ስላለኝ ወደ ተቀጣጠርንበት ቦታ ሄድኩ።

እንደተገናኘን የሕንጻው ባለቤቶች ሊያገኙኝ እንደሚፈልጉ ነገረኝ። ሁለቱን ወንድማማች ተቋራጮች ስናገኛቸው የነገሩን ነገር አስደንጋጭ ነበር። አንደኛው «ክፍሉን ልናከራይሽ ባለመቻላችን እናዝናለን» አለኝ። «ለምን?» ስለ ጠየቅኩት። «በመንግሥት የደገንነት ቢሮ ለሚሠራ ጓደኛዬ አንቺ ወደዚህ ሕንጻ እንደምትገባ ስነግረው በማናቸውም መንገድ ናህድን ለመርዳት እንዳትሞክር፤ በመንግሥት የደገንነት አካል እጅግ የምትፈለግ ቤት ናትና፤ እርሷን ሲረዳ የተገኘ ሁሉ አስፈላጊው ርምጃ ይወሰድበታል» ሲል አስጠነቀቀኝ። በማለት አስረዳኝ።

መርዶው አጥንት የሚሠብር ነበር። ያንን አፓርትመንት በጎበኘሁ ቁጥር ደሰማኝ የነበረውን ያንን የሚዘገንን ስሜት አስታወስኩት። አሁን ከሆንኩት ነገር ይልቅ ከጣራው ላይ ቢወረውሩኝ የተሻለ ነበር። አዝኜና ተስፋ ቆርጫ ወደ ቤቴ ተመለስኩ። ጉዳቴ ከባድ ሆነ፤ ልሽከመውም አልተቻለኝም። «እባክህን ረድኤትህን አሁኑኑ ላክልኝ፤ ይህንን መከራ እንዳልፈው እባክህን ርዳኝ» ብዬ ጸለይኩ። ወዲያ ወም «የሆነው ሁሉ ላንቺ መልካም ነው። ይህንንም በኋላ ትረጂ ዋለሽ። እባክሽን ተረጋጊ፤ ነገ ገዳሙን ስትጎበኝ መፍትሔ ታገኛለሽ» የሚል የእግዚአብሔርን መልስ ሰማሁ።

በነጋታው በናጥራን ሸለቆ የሚገኙትን ገዳማት ለመላለም ሄድኩ። በዚያ ጉዞ ሳሚር የተባለ አንድ ጨዋ ክርስቲያን አገኘሁ። የደረሰብኝን ሁሉ በሰማ ጊዜ «መዲናት ናስር በሚባለው የካይሮ ክፍለ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ከተማ የሚገኝ የአጎቴ አፓርትመንት አለ። ሊያከራየው ስለሚፈልግ በጋዜጣ ላይ ማስታወቂያ አውጥቷል።» አለኝ። ለጉዳዩ ቀጠሮ ይዘን ተለያየን።

ያንን የወንድማማቾቹን ሕንጻ ስንበኝ ለምን የሥጋት ስሜት ይሰማኝ እንደነበር ገብተኛል። ያንን ሕንጻ ብከራየው ኖሮ ሰው ሁሉ ወዴት እንደምሄድ እና ከየት እንደምመጣ ሊከታተለኝ ይችል ነበር። ስለዚህም እግዚአብሔር ከዚያ ችግር ጠበቀኝ። አሁን ግን ሰው የማያውቀውን ቦታ አዘጋጀልኝ። ኮንትራቱን ተፈራርሜ ቁልፉን ተቀበልኩ። በቪክቶሪ ከተማ፤ አሥረኛው መንገድ ዳር የሚገኝ ባለ አንድ መኝታ ክፍል ቤት ነው። ዋጋውም ርካሽ ነበር።

ለእኛ መልካም የሆነውን ሁሉ የምታዘጋጅ ጌታ ሆይ ምስጋና ላንተ ይሁን። ይህንንም ቦታ ያዘጋጀሁልኝ አንተ ነህ። ሕዝብ ከሚበዛበት ቦታ የራቀቱ ብቻዬን ለመሆን የሚያስችል፤ ቦታ ነው። ሳሚር ቤቱን ጠጋገነልኝ። የኤሌክትሪክ መሥመሩንም ዘረጋ።

የትምህርት ቢሮው አሁን ካለሁበት ቦታ ስለሚርቅ በየጊዜው ጉዳዬን ለማስጨረስ መመላለስ አዳጋች ነበር። እናም የትምህርት ሚኒስትሩ መልቀቂያዬን በቶሎ ያጸድቁልኝ ዘንድ እንዲረዳኝ እግዚአብሔርን ለመንኩት። እርሱም «የጠየቅሽውን ነገር በነሐሴ 1989 ታገኝ ዋለሽ» ሲል መለሰልኝ።

ልቤ ተረጋግቶ ተጽናኖሁ። ወደ አዲሱ ቤቴም ለመግባት በሙሉ ልቤ ወሰንኩ። ሞሬድ የዕቃ መጫኛ መኪና ይዞልኝ መጣ። ሳሚር እና ጓደኛውም አገዙኝ። «አቤቱ ሞሬድን ከክፉ ነገር ሁሉ ጠብቀው» ስል ጸለይኩ። በኤይን ሻምስ የሚገኘውን አፓርትመንቴን ቀስ ብዬ ለቅቄ ወደ አዲሱ ቤቴ ገባሁ። በዚህ በለቀቅኩት ቤት ውስጥ ላለፉት 15 ወራት ኖራለሁ።

በቀጣዩ ቀን ወደ ት/ቢሮው አመራሁ። የምክትል ሚኒስትሩ ቢሮ ኃላፊ ሰላም አለኝና «እንኳን ደስ ያለሽ ሚኒስትሩ አጽድቀው ልሻል» አለኝ። ከዚህ በፊት መልቀቂያ አቅርቤ ስለ ተፈቀደልኝ በሚል ተደስቼ አላውቅም። «ይህ ሁሉ የሆነው በአንተ ነው» ብዬ አምላኬን አመሰግንኩት። መልቀቂያዬን ራሴ ወስጄ ለትምህርት አስተዳደሩ አስረከብኩ። እግዚአብሔር ስለተጨመረበት ሁሉም ነገር በፍጥነት ይከናወን ነበር።

ከዚያ ሰወጣ ሞሬድን እና ሳሚያን ስለሁኔታው ልነግራቸው ወደ ት/ቤት እግረ መንገዴን ጎራ አልኩ። ቢሮዬን ለመጨረሻ ጊዜ ገባሁ በት። መሬቱ በአረንጓዴ ምንጣፍ አሸብርቋል። መስኮቱን ከምንጣፍ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ጋር የሚሰማው ሻተሮች አሸብርቀውታል። ሥዕሎችም ግድግዳውን አሳምረውታል። ክፍሉ በውስጡ ሦስት ጠረጴዛዎችን ይይዛል። የእኔን እና የሁለቱ ረዳተኞችን። የትምህርት ቤቱ ፈተናዎች የሚቀመጡ በት እና የፈተና ማባዣው ማሽን ያለበት ክፍል በመሆኑ ልዩ ጥበቃ ይደረግለታል።

ለመጨረሻ ጊዜ የቢሮዬን ዙርያ ገባ ማተርኩት። እንዴት ባለ ዕብራይት እና ትዕቢት በዚያ ቢሮ ውስጥ እሠራ እንደነበር አስታወስኩ። በት/ቤቱ ውስጥ የሚገኙ ዋና ዋና ኃላፊዎችን ለመውሰድ ያደረግኩትን ትግል እና የት/ቤቱ አድራጊ ፍጣሪ ለመሆን እንድችል የተጠቀምኩባቸውን ዘዴዎች ሁሉ አስታወስኩት። እንዴት ያለሁ ከንቱ ነበርኩ። አሁን ግን ጌታ ሆይ አንተን ለመከተል ስል ሁሉንም ተውኳቸው። ሁሉም ነገሮች ከንቱዎች ናቸው፤ የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ ቃል ምን ያህል ጥልቅ ምስጢር እንደያዘ አሁን ገባኝ። መፍቀሬ ሰብእ እግዚአብሔር ሆይ በአንተ ፍቅር ውስጥ ስንኖርና ምን ያህልም እንደምትወደን ስናውቅ ሁሉም ነገር ለኛ ዋጋ ቢሰይሆናል። አንተ ለኛ ሁሉም ነገራችን ነህና።

ሞሬድ ቀድሞም ያደርገው እንደነበረው ወደ ቢሮዬ መጣና አጠገቤ ተቀመጠ። ልጄ መስሎ ነው የሚሰማኝ። ቀና ብዬ አየሁትና «ግን ሞሬድ የሌሎችን ስሜት ስረግጥና እንዲያ ያልተገባ ነገር ሁሉ ስናገርህ ለምን ነበር የምትታገሡኝ?» ስል ጠየቅኩ። እንዲህ ሲል ነበር የመለሰልኝ «ከሁለት ዓመት በፊት አራቱን ክርስቲያን ተማሪዎች እና ሁለቱን ክርስቲያን መምህራንን ፖስተር ለጥፈዋል ብለሽ መርማሪ እንዲጠራ ስታደርገህ እያነባሁ በእግዚአብሔር ፊት ቆሜ «ልጆችህን እንድታሰጩኝና እንድታሰፈራራ ይህችን ሴት ለምን ዕድል ትሰጣታለህ» ብዬ ጠየቅኩት። በሐልሜም በአንድ በዛፎች በተሞላ ጫካ ውስጥ ራሴን አገኘሁት። ዛሬኛ ግንድ እና ቅጠል እንጂ ፍሬ አልነበራቸውም። መሬቱ በድርቅ ምክንያት በትልቁ ተገምሷል። የማየው ነገር ሁሉ አሳዛኝ ነገር ነው። በመካከል ግን አንድ ታላቅ ዛፍ ብቅ አለ። ቅርንጫፎቹም እስከ ሰማይ ደረሱ። እያሌ ለምለም ቅጠሎችንም አወጣ። የዛፉን ውበት እያደነቅኩ ፊት ለፊት ቆሜ ነበር። ነገር ግን የዚህ ዛፍ ትርጉሙ ሊገባኝ ስላልቻለ "አምላክ ሆይ ሥራህ ታላቅ ነው፤ ነገር ግን በእነዚህ ዛፎች አማካኝነት ልታሰተምረኝ የፈቀድከውን ነገር ልረዳው አልቻልኩም" ስል ጠየቅኩት። አንድ ጎሳ ያለ ድምፅም «ከናህድ አትለይ! በቀጣዩ ጊዜም እግዚአብሔርን በናህድ ውስጥ ታገኘሃለህ» አለኝ። ባየሁት እና በሰማሁት ነገር እየተገረምኩ ከዕንቅልፊ ነቃሁ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

«ናህድ የእግዚአብሔርን ሥራ ልናይባት የምንችል ፍሬያማ ዛፍ ትሆናለች ማለት ነው? የማይታመን ነገር ቢመስልም እግዚአብሔር ግን እንዲህ እንዲሆን ፈቅዷል። እናም ልቀበለው ይገባኛል ብዬ አሰብኩ። ስለዚህም ካንቺ አልለይም ነበር። ክርስቲያን የሆነችውን ርእሰ መምህርት እስክታባርሪያት ድረስ ከሚደርስብሽ ጥቃት እና ችግር ሁሉ አንቺን ለመከላከል እተጋ ነበር። ያንን ነገር ስትፈጽሟ ግን «አሃ ያየሁት ሕልም ከሰይጣን የመጣ እንጂ ከእግዚአብሔር አልነበረም ማለት ነው» ብዬ አመንኩ። ይህች ሴትኮ ችግር ፈጣሪ ናት አልኩና ወደ ቤቴ ገብቼ ላንቺ ባደረግኩት ነገር በመፀፀት አለቀስኩ።

«በዚያ ሌሊት አስደናቂ ሕልም አየሁ። ሰፊ እና ንጹሕ በሆነ ጎዳና ላይ በመጓዝ ላይ ነበርኩ። በሰማይ ላይ ብርሃናቱ ፈክተዋል። ዓይኖቼን ወደ ሰማይ ሳነሣ ብልጭ ድርግም በሚሉ ከዋክብት የታጀበ አንድ የሚያበራ ትልቅ መስቀል አየሁ። ቀጥሎም እንዲሁ በተመሳሳይ ሁኔታ የታጀበ የሚያበራ ትንሽ መስቀል ተመለከትኩ። በልቤም "የማየውን ነገር ትርጉም አልተረዳሁትም" ስል ጌታዬን ጠየቅኩት። ከዚያም ትልቁ መስቀል ተሠወረና ያንቺን መልክ አየሁት፤ ቀጥሎም ትንሹ መስቀል ሲሠወር የልጅሽ መልክ መጣ። እኔም ድምጹን ከፍ አድርጌ «ይህ ሊታመን የማይችል ነገር ነው፤ በእውኑ ናህድ እና ልጄ በሰማይ የሚያበሩ መስቀሎች ናቸውን? የማይታመን ነው!» አልኩ። ነገሩ ግን እየተደጋገመ ሦስት ጊዜ ሲፈጸም አየሁት።

በሦስተኛውም ጊዜ «ጌታ ሆይ ሁሉን ቻይ እንደ ሆንክ፤ የሚሣንህም ነገር እንደሌለ አምናለሁ!» አልኩኝ። ስነቃ አንቺ ወደ ርትዕት ሃይማኖት የተጠራሽ ሰው መሆንሽን ርግጠኛ ሆኜ ነበር። እግዚአብሔር በአንቺና በልጅሽ ሊሠራ ስለ ፈቀደው ሥራ አመሰገንኩት። ያ ቀን ደርሶ እግዚአብሔርን የማመሰግንበትን ቀን ስናፈቀው ኖርኩ። እናም ይሄው ዘወትር አመሰግነዋለሁ።

«ለእኔ የገለጠልኝን ሁሉንም እስኪፈጽም ድረስ ላለፉት ሁለት ዓመታት ያንን በሕልሜ ያየሁትን ነገር ከማየው ነገር ጋር ሁሉ ሳዛምደው ኖርኩ።» ነበር ያለኝ።

ሞሬድን አየሁት። ለእኔ ተወዳጅ ልጄ ነው። ያንን አየሱስ ክርስቶስን ያየሁበትን ራእይ ለሞሬድ ስነግረው የሆነውን ነገር አስታወስኩት። እግዚአብሔር ላለፉት ሁለት ዓመታት በብርሃን እኔን የከበበ በትን ዘመናት አሰብኩት። እያንዳንዱ ቀን ካመጣው ነገር ጋር በፍጥነት አለፈ። ዛሬ ምርጫዬን መፈጸም እችላለሁና አምላኬን አመሰግናለሁ። እርሱን እንድመርጥ እና በዚያም እንድጸና አደርገኛልና።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ተወዳጁ ሳሚያ መጣችና አቅፋ ሳመችኝ። እርሷ ለእኔ እና ቴም እንጥም ናት። ከዚያ በፊት ተሰምቶኝ የማያወቅ አንዳች የደ ስታ ስሜት ተሰማኝ። ከልቤ እወዳታለሁ። እርሷም «እንደ ሌሎቹ ለምን ነበር የማትፈረኝ? ደግሞም እኔን ስትቀርቧኝ በሙሉ ጥንካሬ እና በራስሽ በመተማመን ነበር፤ ክርስቲያኖች እኔን እንዳትቀርቧኝ ሲያሰፈራሩኝ አንቺ ግን ቸል አልሸው፤ ይህንን ሁሉ ጀግንነት ከየት አገኘሽ» ስል ጠየቅኳት።

ሳሚያ የደስ ደስ ባለው ዓይኗ እያየችኝ «ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን ከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የመዛወርያው ደብዳቤ ሲደርስኝ በጣም ነበር የደነገጥኩት። ክርስቲያኖችን ከመጉዳት ፈጽማ ከማትመለስ፤ ትዕግሥት የሚባል ክልተፈጠረባት፤ እንደ ናህድ ካለች ዲን ጋር እንዴት መሥራት እችላለሁ? ዋናዋ ርእሰ መምህር ትምህርትህን ክርስቲያኖችን የምትጠላ ናት። ጉዳዩ ስላሳለብኝ ለመጸለይ በእግዚአብሔር ፊት ቆመኩ። «እባክህ በዚህ ት/ቤት በሚኖረኝ ቆይታ እርዳኝ» ብዬ ለመንኩት። የማታ ጸሎቴን ጨርሼ ወደ አልጋዬ አመራሁ። በሐልሜም ዕብነ በረድ በሚመስል ተዳፋት ላይ ቆሜ ነበር። የቆመኩበት ቦታ ንጹሕ ቢሆንም ዙርያው ግን ቆሻሻ ነበር። የቆምኩት ከፍታ ቦታ ላይ በመሆኑ ቆሻሻው ሊደርስብኝ አልቻለም። አጠገቤ የውኃ ቧንቧ ነበር። ቀጥሎም ንጹሕ ኩሬ ይታያል። ከዚያም ፓትርያርክ ቁርሎስ መጡ።

አቡነ ቁርሎስ እጅግ የምወዳቸው ቅዱስ ናቸው። ከማረፋቸው በፊት ብዙ ጊዜ እየሄድኩ እጠየቃቸው ነበር። እርሳቸውም «ሳሚያ እጅሽን ታጠቢ» አሉኝ። እኔም «እጅኮ ንፁሕ ነው» ስል መለስ ኩላቸው። እርሳቸው ግን ደግመው «ሂጂና እጅሽን ታጠቢ» አሉኝ። እኔም እጅን ታጠብኩና ወደ እርሳቸው ተመለስኩ። ይህ ነገርም ሦስት ጊዜ ተደጋገመብኝ።

ከዚያም ፓትርያርክ ቁርሎስ እጃቸውን አነሡና «ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን ት/ቤት ሂጂ፤ በዚያ አንድ የተለየ ተልዕኮ ተሰጥቶሽል» አሉኝ። ከዕንቅልፊ ስነ ቃል ጸሐፊ የሆንኩ ይመስለኝ ነበር። እናም ሥራውን ተቀበልኩት። አሁን ለረዳው ያልቻለኩትና በኋላ የሚገለጥልኝ አንድ ተልዕኮ ይኖረኝ ይሆናል ብዬ አመንኩ። ከአንቺ ጋራ ተቀራርቦን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መነጋገር ስንጀምር ወደዚህ ት/ቤት የተላኩበት ተልዕኮ አንቺ መሆንሽን ዐወቅኩ። እኔ ፊት በክርስቲያኖች ላይ ትፈጽሟል የነበረውን ክፉ ነገር እና ስላንቺ የሰማሁትን መጥፎ ወሬ ሁሉ ወደ ጎን ትቼ እወድሽ ነበር።

በመካከላችን ጠንካራ ወዳጅነት ተፈጠረ። ለምን እንደወደድ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ኩሽ አሁን ገብቶኛል። በክርስቶስ ከሚኖር ፍቅር በላይ ጠንካራ ወዳጅነት ወዴት አለ? አለችና ደግሞ አቀፈችኝ። «ልጅ ነሽ፤ ዳግም ልደትሽን የተቀበልሽው በእኔ እጅ ነው። ይህንን በዓይኔ ለማየት በመቻሉ ዕድለኛ ነኝ። እንዳንቺ ያለውን ሰው ለማዳን እግዚአብሔር እኔን በመሣርያነት በመጠቀሙ በረከትን አግኝቻለሁ።» አለች።

ቁልፎቼን ለርእሰ መምህርቷ አስረከብኳት። ከሳሚያ እና ከሞሬድ ጋር ከነበረኝ በጎ ቆይታ በቀር ከዚያ በመውጣቴ የሚፀዕተኝ ነገር የለም። የፍቅር እመቤት የሆነችውን ድንግል ማርያምን በዚያ ክፍሉ ውስጥ ማየቴ እና ስሟ በተጠራ ቁጥር በክፍሉ ውስጥ ያውደኝ የነበረውን ያንን ልዩ መዓዛ አልዘነጋውም። አዲሱ ልደቴ የተጀመረው እዚህ ክፍል ውስጥ ነው።

ቢሆንም የትም ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር እንዳለህ አምናለሁ። ጭቅጭቅ የማታውቀው ንጉሥ ከእኔ ጋር ነህ። ምን ያህል ጠንቃቃ እንደነበርኩና የነበረኝንም ሀብት ሁሉ አንተ ታውቃለህ። ሁሉን ትቼ ተከተልኩህ ለማለት አልቻልኩም። ያንን ማለት ብቻልማ ኖሮ ምንኛ ደስ ባለኝ ነበር።

እነሆ የልቤን በር መታህ፤ ድምፅህንም ሰማሁ፤ ላንተ በሬን ለመክፈት እንድችልም ረዳሽኝ። ወደ ቤቴ ገባህና ከእኔ ጋር ራት በላህ²⁴፤ በልቤ፣ በእእምሮዬ እና በሃሳቤ ለእኔ ሁሉንም ነገር ሆንክልኝ። ስለ እኔ ቆመህልኛል፤ ስለ እኔ ታስባለህ፤ ስለ እኔም ትወስናለህ። እውነታው ይህ ነው። ራሱን ከልቡ ለእግዚአብሔር አሳልፎ የሰጠ ቢኖር እግዚአብሔር ስለ እርሱ ይቆምለታል። የሚያይበት ዓይነት የሚናገርበት አንደበቱ፤ የሚሰማበትም ጆሮው ይሆንለታል።

ከሥራ ለመልቀቅ የሚሟሉትን አንዳንድ ነገሮች ለማጠናቀቅ ከአሥር ቀናት በኋላ ለመመለስ ተነጋግራ ከት/ቤቱ ወጣሁ። «ጌታ ሆይ አንተ ለቃልህ ታማኝ መሆንህን አምናለሁ። ከቀድሞው መኖር ያዬ ከኤይን ሻምስ ወደ አዲሱ መኖርያዬ ወደ ናስር ከተማ የተዛወረኩት በነሐሴ 1989 ነው። የመልቀቂያ ደብዳቤዬም ቃል በገባህልኝ መሠረት በነሐሴ 20 ቀን 1989 ዓም ተጠናቀቀ። ምሥጋና ላንተ ይሁን። በአሥረኛው መንገድ ያለው መኖርያዬ ብዙ ሕዝብ በማይበዛበት አካባቢ የሚገኝ ነው። ብዙዎቹ ቤቶች ባደጁት ናቸው። እዚህ እንቅስቃሴዬን ማንም አይከታተልም። ማንም ማን እንደሆንኩ አያውቅም። ከጎረቤቶቼ ጋር ስለማልቀራረብ ማንም አያውቀኝም።

እግዚአብሔር በእኔ አድሮ የሠራውን ሥራ በየቦታው መመስከር ጀመርኩ። በየቤተ ክርስቲያኑ፣ በየገዳማቱ፣ እንዲሁም ሁኔታው

24. ራእይ. 3-20

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በፈቀደበት ቦታ ሁሉ፡፡

በጳጉሜ አራት ቀን 1989 የመልቀቂያ ሂደቱን ለማጠናቀቅ ወደ ት/ቤቱ አመራሁ፡፡ ይህ ቀን ለመጨረሻ ጊዜ እዚያ ግቢ ውስጥ የገባሁበት ነው፡፡ ወደ ግቢው ስጠጋ ልቤ በጣም ይመታ ነበር፡፡ አንተ ግን ጌታ ሆይ መንገዴን ትመራኝ ዘንድ ከእኔ ጋር ነበርክ፡፡ ከሥራ የመሰናበቻውን ቅጽ ለመፈረም ወደ ርዕሰ መምህራን ቢሮ ገባሁ፡፡ ልክ መግባቴን ስታረጋግጥ በፍጥነት ወጥታ ቢሮውን በላይ ላይ ቆለፈችና ሙስሊሚን ምክትል ርዕሰ መምህርት እና ረዳት ዲኑን ጠርታ ማንም እንዳይገባ በሩን እንዲጠብቁ ነገረቻቸው፡፡ ተመልሳ ስትመጣ ልታወርድብኝ ያሰበኛው መከራ ከፊቷ ላይ ይነበባል፡፡ «መልቀቂያ ሽን ከመፈረሜ በፊት ሰላንቺ የሰማሁት እውነት መሆኑን እና አለ መሆኑን ማረጋገጥ እፈልጋለሁ» አለችኝ፡፡ እኔም ረጋ ብዬ «ምንድን ነው ስለ እኔ ለማወቅ የምትፈልገው?» ስል መለስኩላት፡፡ «አሁን ክርስቲያን ሆነኻል ወይስ አልሆንሽም?» ስትል ጠየቀችኝ፡፡ «ይህንን ነገር የነገረሽን ሰው ራሱን ለምን አትጠይቁውም» አልኳት፡፡ ምክትሏም ድምጹን ከፍ አድርጋ «ዙርያ ጥምጥም መሄዱን ትተሽ በቀጥታ መልሽልን» አለችኝ፡፡ ከእርሷ በላይ ጮኽ ብዬ «እኔ 47 ዓመቴ ነው፤ የተማርኩና ባለ ዲግሪ ነኝ፤ እናም ማንም በእኔ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ እንዲገባ አልፈቅድም» ስል ተናገርኳት፡፡

ምክትል ርዕሰ መምህርቷ ወደ እኔ ሮጥ ብላ መጥታ በሁለት እጆቿ እየናጠችኝ «አንቺ በእስልምና እገቱ ነሽ፡፡ እስልምና ደግሞ "ማንም ስሕተትን የተመለከተ ያርመው" ይላል፡፡ በመሆኑም በማናቸውም መንገድ አንቺን ማስተካከል አለብኝ» አለች፡፡ በዚህ ጊዜ እደ ልቡናዬን ዘርግቼ እግዚአብሔርን «ወደ እኔ ተመልከት፤ እርዳኝም፤ አቤቱ እኔን ለመርዳት ፍጠን»²⁵ አልኩ፡፡ ከዚያም ወደ እርሷ መለስ ብዬ በረጋ መንፈስ «ማነው ይህንን ያለሽ?» ብዬ ጠየቅኳት፡፡ ርዕሰ መምህርቷ ፈጠን ብላ ወደ እኔ በመቅረብ ነገሩን ልታበርደው ፈለገችና «እስልምናን ከክርስትና ጋር እያነፃፀርሽ በማጥናት ክርስትና ትክክለኛ መሆኑን አረጋግጥሽ ማለት ነው?» ብላ ጠየቀችኝ፡፡ እኔም ፈርጠም ብዬ «ፈጽሞ! እኔ እንደዚያ አላልኩም፡፡» አልኳት፡፡ እርሷም ቀጠል አድርጋ «ወይስ ቅድስት ድንግል ማርያም ክርስቲያናችን ማሳደድ እንድታቆሚ ነገረችሽ?» አለችኝ፡፡ አሁንም ጠንከር አድርጌ «እኔ እንደዚያ አልተናገርኩም» አልኳት፡፡

በሰጠሁት ምላሽ እግዚአብሔርን ክጀው ይሆን እንዴ? ብዬ

25. መዝ. 69፡2

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በማሰብ «በሕልሜ አየሁ ነው ያልኩት» አልኩና ያየሁትን ነገር በዝርዝር ነገርኳት፡፡ «ነጭ፣ የሚሰብ፣ በትከሻው የወረደ ወርቃማ ፀጉር ያለው፣ ዓይኖቹ እንደ ባሕር ውኃ ሰማያው ያን የሆኑ፣ እኔን አነጋገረኝ፤ እኔም ቃል ገባሁለት፡፡ እናም በእያንዳንዱ ጉዞዬ ቃሉን በመጠበቅ ላይ ነኝ» ስል አብራራሁላት፡፡

ርዕሰ መምህርቷ «እና ማን ነው ልትይ ነው?» ብላ አፈጠጠች፡፡ እኔም «መልአክ እግዚአብሔር» አልኳት፡፡ ተያይተው ግራ ተጋቡና «አሁን ርግጠኛ ሆንን፤ አነጋገርሽ ግራ የሚያጋባ ነው፤ መልስሽ ጥርጣሬያችንን ግልጽ አደረገልን፡፡ በሕይወት መቆየት አይገባሽም፤ ከመንግሥትም ጡረታ ማግኘት አይገባሽም፤ ለሠራሽው ሥራ ዋጋሽን ማግኘት አለብሽ» አሉኝ፡፡

ያን ጊዜ ጥንካሬዬ ጨመረልኝና «ፈርሚ፤ እዚህ ወረቀት ላይ ፈርሚ» ብዬ በርዕሰ መምህርቷ ላይ ጮኸብኩት፡፡ ደንግጣ ወንበሯ ላይ ዘፍ አለች፡፡ ከዚያም በፍጥነት መልቀቂያዬን ፈርማ ሰጠችኝ፡፡ እኔም ተቀብያት ወደ በሩ ፈጠን ብዬ አመራሁ፡፡ እንዳልወጣ ለማገድ ከበሩ ጀርባ አንድ አግዳሚ ወንበር ተጋድሟል፡፡ ወንበሩን አሸቀንጥሬ ጣልኩት፡፡ ይህንን ዐቅም ከየት እንዳገኘሁት ይገርመኛል፡፡ ቀጥቶ ወደ ግቢው በር በሩጫ ተጓዝኩ፡፡ ርዕሰ መምህርቷ እና ምክትሏ እየሮጡ ይከተሉኝ ነበር፡፡ ሊይዙኝ ግን አልቻሉም፡፡

በጥርጣሬ እና በሥጋት ስሜት ተውጪ በመንገድ ላይ ስጓዝ ከርዕሰ መምህርቷ እና ከምክትሏ ጋር የነበረኝን ሁኔታ እያሰብኩት ነበር፡፡ ያንን ከበባ እንዴት ላመልጠው ቻልኩ? በመንገድ ስጓዝ እያለ ቀስኩ እና ሕመም እየተሰማኝ ነበር፡፡

ዓይን ልቡናዬን ወደ እግዚአብሔር አነሣሁና «ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ፡፡ ደካማ መሆኔን ታውቃለህና፡፡ ወደ አንተ እለምንሃለሁና እርዳኝ፡፡ ደካማነቴን ይቅር ብለህ ብርታትን አድሰኝ፡፡» ብዬ ጸለይኩና ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ፡፡ እዚያ ስደርስ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የገባሁ ያህል ተሰማኝ፡፡ ያገኘኋቸው ጓደኞቼ «የሆኑ ሰዎች መጥተው ስለ አንቺ ሲጠይቁ ነበር» ብለው ነገሩኝ፡፡ ከንግግራቸው የመጣው ሰው ባለሥልጣን እና ክርስቲያን ያልሆነ መሆኑን ገመትኩ፡፡ ውስጥ ገብተው እየጠበቁኝ መሆኑንም ነገሩኝ፡፡ እኔም ፈጠን ብዬ ወደ ቤቴ ተመለስኩ፡፡ ርዕሰ መምህርቷና ምክትሏ ያቆሰሉኝ አሁንም ያመኛል፡፡ እናም አሁን ደግሞ ሌላ ቀስል የምሸከምበት ዐቅም የለኝም፡፡

በእቅፉ ውስጥ መሆኔን ስለማምን «ምን ማድረግ አለብኝ?» ስል እግዚአብሔርን ጠየቅኩት፡፡ እርሱም «ቤትሽን አሁኑኑ ለቅቀሽ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ውጭ» ሲል መለሰልኝ። ልቤ በሕመም ተመታ። የት መሄድ እችላለሁ? ሁሉም ሰው ሊያስጠጋኝ ፈቃደኛ አይደለም። ሁሉም ሲያየኝ ይሸሻል። ከእኔ ጋር መታየትን ሁሉም ይፈራዋል።

በነጋታው ለሞሬድ ልደውልለት ብዬ ወጣሁ። የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረገበት ሰው ስለሆነ እንደተለመደው ሊረዳኝ ፈቃደኛ እንደሚሆን አምናለሁ። ነገር ግን ምን ያደርጋል ከራስ ፀጉራ እስከ እግር ጥፍሬ የሚጠዘጠዝ መርዶ ነበር የሰማሁት። ሞሬድ ተይዞ ታሥሯል። ሞሬድ ታሠረ? ለምን? ምን ወንጀል ሠርቶ ነው? አቤቱ በምሕረትህ እባክህ ጉብኘው። ልጅህ መሆኑን ዐውቃለሁ። ልቤ በስቃይ ተመታ። ሞሬድ የታሠረው በእኔ ምክንያት ነው ብዬ አዘንኩ። መልሼ ደግሞ አይ አይደለም ጌታ ሆይ የአንተ ፈቃድ ስለሆነ ነው። እባክህ አሁንም ያንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ አይሁን። ሁሉም ነገር በእጅህ ነው። ወደ ቤቴ ብመለስኩ ልቀቂው ነው ያልከኝ።»

በዚህ ዓይነት ሃሳብ ሰዎች ሲቷ ልጅ ልትጠይቀኝ መጣች። «ፖሊስ ትናንትና ቤታችን መጥቶ ሲፈልግኸኝ ነበር» አለችኝ። «በላንቺ የምናውቀው ምንም ነገር እንደሌለ፣ አድራሻሽንም እንደማናውቅ ነገርናቸው። ከዚያም ወደ ት/ቤትሽ ሲሄዱ ከሁለት ቀናት በፊት መልቀቅሽ ተነገራቸው። የት እንደምትኖሩ ማንም እንደማያውቅ ርእሰ መምህርቷ ነገረቻቸው» አለችኝ።

አዎን ጌታ ሆይ ጥበቃህ እና እረኝነትህ በዙርያዬ ናቸው። ብርቱው ከንድህ እንደሚደግፈኝ አምናለሁ። ፖሊሶቹ ት/ቤት የሄዱት ሥራዬን ከለቀቅኩ ሁለት ቀናት እና ቤቴን ከለቀቅኩ በኋላ መሆኑ ያንተን ሥራ ይናገራል። በዘይቱን የነበረኝን ቤት «ተይው» ስትለኝ «ላንቺ ደገንነት ሲባል ነው» ያልከኝ ትከክል ነበር። በት/ቤቱ ያሉት ሁሉ ወደ ዘይቱን መዘዋወሪያ ያውቁ ነበር። ሁሉን ቻይ የሆነው ጌታ ዕቅድ ግን እኔን ጠበቀኝ።

ቴስ ቡትሮስ በቀራጭ ወረቀት ጽፈው የሰጡኝን ቃል አስታውሰኩት። እነዚያ ዘወትር እንዳልረሳቸው የነገሩኝን ቃላት አሰብኩ «ጌታ ያላዘዘውን የሚልና የሚፈጽም ማነው።»²⁶

ወደ እስክንድርያ ለመጓዝ ወሰንኩ። መጀመርያ ግን በትምህርት ሚኒስቴር የሚከናወነውን የጡረታ ሂደት ማጠናቀቅ አለብኝ። ወደ ትምህርት ቢሮው ልደርስ ስል ደስ የማይል ሰሜት ተሰማኝ። ውስጤ ሰላም ሊኖረው አልቻለም። ራሴን ለማረጋጋት ሞክርኩና «አንተ ግን አቤቱ ከእኔ አትራቅ፣ አቤቱ ጉልበቴ እኔን ለመርዳት

26. ሰፊ. 3-37

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ፍጠን» የሚለውን የዳዊት መዝሙር²⁷ በልቤ እየደጋገምኩ መጸለይ ቀጠልኩ። ነገሮቹ ሁሉ ባልታሰበ ሁኔታ አለቀልኝ። የቀረኝ ነገር ቢኖር የአገልግሎት ክፍያ ቼክ መቀበል ብቻ ነው²⁸። ገንዘቡ ጊዜ ስለሚወስድ ከሳምንት በኋላ እመለሳለሁ ብዬ ወጣሁ።

ወደ እስክንድርያ ሄጄ ከሳምንት በኋላ እመለሳለሁ ወይም ሴቷ ልጄን አልካትና ትቀበልልኛለች። ለጉዞው ለመዘጋጀት ወደ ቤቴ ስመለስ ይህ ቀን በዚያ ቤት ለመኖር የመጨረሻዬ ቀን ይሆናል ብዬ አሳሰብኩም ነበር። ይህንን አፓርትመንት ቁልፍን ገዝቼ ለመግባትና ውስጡን ለማስተካከል ብዙ ገንዘብ አውጥቻለሁ። ተራ ቤት ቢሆንም ለእኔ ግን ተመቻቸኝ ነበር። አሁንም ቢሆን ጌታ ሆይ ያንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ አይሁን።

በነጋታው ጠዋት አሥራ ሁለት ሰዓት ላይ ተገናኝተን ከጓደኛዬ ጋር ወደ እስክንድርያ ሄድን። መንገድ ላይ የአባ ብሶይን ገዳም ለመሳለም ቆም አልን። ከዚህ በፊት ይህንን ገዳም ለመሳለም መጥቼ ነበር። በምሥጢር እንደሚጠብቁት ቃል ገብተውልኝ እዚህ ገዳም ለሚኖሩ መነኮሳት ምሥክርነቴን ቀድቼ ሰጥቻቸው ነበር። ግን ምን ያደርጋል ያ ቴፕ በመላዋ ግብጽ ተባዝቶ ተበተነ። ያንን ካሴት የሰጠሁትን መነኮሴ በቀጣ ዓይን ተመለከትኩት። አሁን በእሥር ላይ ያለውን ሞሬድን አሰብኩት። ሳሚያንስ ምን አድርገዋት ይሆን? ጌታ ሆይ በርግጥ ይህ ሁሉ ያንተ ፈቃድ እንደሆነ አምናለሁ። ስለዚህም ለምን ሆነ ብዬ ጣልቃ አልገባም። ሕይወቴን እና ያለኝን ሁሉ ላንተ ሰጥቻለሁ። በዚያም አንተን ደስ የሚያሰኝህን ሁሉ አድርግ። አንተ ሩጎሩጎ አባቴ ነህና ላንተ መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ እፈጽማለሁ።

እስክንድርያ ስደርስ የተወሰኑ ጓደኞቼ ተቀበለኝና አጋሚ²⁹ ውስጥ ወደሚገኝ ቪላ ወሰዱኝ። አካባቢው ጸጥታ የነገሠበት ነው። ለዕረፍት መጥተው የነበሩት ተከራዮች በሙሉ ለቅቀውት ስለሄዱ እኔ ብቻ ነበርኩ ያለሁት። ጓደኞቼ ወደ እስክንድርያ ሲመለሱ እኔ እዚያው ቀረሁ። ለልጄ ደውዬ ወደ ትምህርት ቢሮው ሄዳ ገንዘቡን እንድትቀበልልኝ ነገርኳት። አሁን የቀረኝ ነገር ቢኖር እርሱ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሆይ አሁን ሁለመኖዬን በእግርህ ሥር ጥያለሁ። በመከራ ውስጥ ነኝ። ከባዱን ሽክምም እየተሸከምኩ ነው። እባክህ እርዳኝ፤ እነሆ ሽክሜን እግርህ ሥር አሳርፌያለሁ። እባክህን ወደ ዕቅድህ አስገባኝ። የዓይኔን ዕንባ የቀሰሌንም ደም እባክህ ጥረግ።

ላንተ ክብር ምስጋና ይግባህ። በችግራችን ወቅት መደገፊያችን

27. መዝ. 21-19
28. በዚያ ጊዜ ግብፅ ውስጥ የአገልግሎት ክፍያ ማለት የሚለው ወር ደመወዝ ያህል ነው
29. ከእስክንድርያ ከተማ ሃያ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ኮሚዩትራንያን ባሕር አጠገብ የሚገኝ መንደር

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ነህ። በዚያች ምሽት በእስክንደርያ ከተማ ያየሁትን ራእይ አላርሳውም። እኔን በርገራጌ እያየህኝ ከፊትህ ደም ሲወርድ አየሁ። ይህንን ሁሉ የተቀበልኩው ለእኔ ብለህ ነው። ያንን ስቃይህን ዘወትር አስበዋለሁ። ይቅር በላኝ። ለእኔ ስትል ምን ያህል መከራ እንደተቀበልክ አውቃለሁ። እኔም ላንተ ስል መከራን መቀበል ይገባኛል። እርዳኝ፤ መስቀሉን ተሸክሜ አንተን መከተል እችል ዘንድ ኃይል እና ጽናትን ስጠኝ።

በሳምንቱ ማለቂያ ሲቷ ልጄ ከጓደኞቿ ጋር መጣች። የአገልግሎት ገንዘቤን ለመውሰድ ወደ ትምህርት ቢሮው ስትሄድ ለእርሷ እንደማይሰጣትና እኔ ራሴ መውሰድ እንዳለብኝ ፐርሶኔሉ የነገራት መሆኑን ገለጠችልኝ። በትምህርት ቢሮው የሕዝብ ግንኙነት ሥራ አስኪያጅ የሆነችውን እገቱን እንድትቀበልልኝ ልኬያት ነበር። ነገር ግን «ናህድ በአገሪቱ የደገንነት መሥሪያ ቤት ስለምትፈለግና የአስተዳደሩ ዋና ሥራ አስኪያጅም በሰጠው መመሪያ መሠረት ገንዘቡን ራሰዋ ናህድ እንጂ አንቺ መውሰድ አትችይም» ብሎ እንደመለሳት ነገረችኝ።

እገቱም ሦስት አማራጮች ያሉት መልእክት በልጄ በኩል ላከችብኝ።

የሰለጠነው ቢሮ ሹም ከሆነው የእገቱ ባል ጋር ወደ ደገንነት ቢሮ እሄዳለሁ። ከዚያም የቤተ መንግሥቱ ፓይለት ከሆነው ከሌላዋ እገቱ ባል ጋር ሆነን በተሠራጨው ቴፕ ውስጥ ያለው ቃል ውሸት መሆኑን እና ይህንን ለመናገር የቻልኩትም በቄስ ቡትሮስ መሪነት ካህናቱ ጫና ስላሳደሩብኝ መሆኑን መግለጥ፤ ካህናቱ በቴፕ እንድቀዳ ያታለሉኝ መሆኑን ማስረዳት ነው። ከዚህም በተጨማሪ የመጀመርያውን የቴፕ ምስክርነት የሚያስተባብል ሌላ ቴፕ አቀዳለሁ። በዚህ ከተሰማማሁ ሰላማዊ መንገድ የሚከፈትልኝ ሲሆን ምንም ዓይነት ችግርም አያጋጥመኝም።

በመጀመርያው ሃሳብ ካልተሰማማሁ ደግሞ ሁለተኛው አማራጭ አእምሮዬ ንክ እንደሆነ ተቆጥሬ እኔን ወደ ሥነ አእምሮ ሐኪም ዘንድ በመውሰድ ቤተሰቦቼ ከልጅነቴ ጀምሮ የአእምሮ ችግር እንዳለብኝ ምስክርነት ይሰጣሉ። በመንግሥት ካድሬዎች ዘንድ ያላቸውን ከፍተኛ ሥልጣን በመጠቀም ምስክርነታቸው እንዲታመን ያደርጋሉ።

ከእገቶቼ የአንደኛዋ ባል የአካባቢው መስተዳድር ምክትል አስተዳዳሪ ነው። የሌላኛዋ ባል ደግሞ በቋንቋ እና ሥነ ልሳን ኮሌጅ የእንግሊዝኛ ቋንቋ ፐርፌሰር ነው። ከእነዚህም በተጨማሪ አንደኛው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወንድሜ የአደረጃጀት እና ጠቅላላ ሥርዓት ቢሮ ዋና ሥራ አስኪያጅ ነው። እነዚህ ናቸው እንግዲህ ስለ እኔ የአእምሮ ችግር የሚመሰክሩት።

የመጨረሻው አማራጭ ደግሞ ቤተሰቦቼ ማንም ሳያያቸው እኔን ጠልፈው በመግደል ሊቀብሩኝ ይችላሉ። ምክንያቱም መጀመርያውኑ ጠፍታለች ብለው ለሚመለከታቸው አካላት ሁሉ በመናገር እያስፈለጉኝ ስለሆነ አላገኘናትም ማለት ብቻ ይበቃቸዋል። ከዚህም ሌላ ደግሞ በማናቸውም የአውሮፕላን ማረፊያዎች፣ ኬላዎች እና የሕዝብ መሰብሰቢያዎች ሁሉ ፎቶግራፊ ስለተለጠፈ ከሀገር መውጣትም ሆነ ከቦታ ወደ ቦታ መንቀሳቀስ የማይታሰብ መሆኑን አረዳችኝ።

ሃሳቡን ማወጣት ማውረድ ያገኘኩ። እገቱ ያለችው ሁሉ የምሯን አልመስልሽ አለኝ። ርግጠኛ ናት? ወይስ ልታታልለኝ ፈልጋ ነው? አግኝቻት ነገሮችን ሁሉ ላረጋግጥ ፈለግኩ። እውነትም በስልክ ስንገናኝ የመጀመርያዎቹን ሁለት ዕድሎች ካልተጠቀምኩ የሚጠብቀኝ ሦስተኛው መሆኑን እየማለች ነገረችኝ። በደገንነት ቢሮው የሚሠራው ባሏም በ48 ሰዓታት ውስጥ አስይዞ የሚፈልገውን ሁሉ በኃይል እንደሚያስደርገኝ ዛተ።

እነዚህ ሁሉ ደጋግ ልቦች እንዴት ባለ ፍጥነት ተቀይረው ጨካኞች ሆኑ?
ዓለም ከመርፌ ዓይን ይልቅ ጠበባችብኝ። እጅግ ከማዘኔ የተነሣ ሞትን ተመኝሁ።
ያለሁበትን ቤት ያከራዩኝ ሰዎች የሆነውን ሁሉ ሲያውቁ እኛም ችግር እንዳይፈጠርብን ቤቱን ልቀቁልን አሉኝ።

የት ልሂድ?

ምዕራፍ ስድስት

አደን ተጀመረ

ጌታ ሆይ ሰፊ ተና አጋልጠህ አትሰጠንም፤ ብቻችንን እንድንሆንም አትተወንም፤ ከመከራው ጋር መውጫውን አብረህ ታዘጋጅልናለህ እንጂ።

አንጂነር ሳሚር የደረሰብንን ችግር በመስማቱ ማእምራህ³⁰ በተባለ ቦታ ወደሚገኝ ሌላ አፓርትመንት እንድንዛወር ለማድረግ እየጣረ መሆኑን ሴቷ ልጄ ነገረችኝ። በአሁኑ ጊዜ የመዝናኛ ወቅቱ ስላለፈ በአካባቢው ማንም አይኖርም። ስለዚህም ማንም ስለማያውቀኝ በሰላም እኖራለሁ ብዬ አሰብኩ። ሳሚር መጣና ወደ ቦታው ወሰደኝ። እዚያም እንደተለመደው እኔን ትተውኝ እነርሱ ወደ ካይሮ ተመለሱ። እግዚአብሔር ብቻ አብሮኝ ነበረ።

ከሦስት ቀናት በኋላ የእግዚአብሔር ድምፅ ቀሰቀሰኝ። የሳሚርን አፓርትመንት በአስቸኳይ ለቅቄ መውጣት እንዳለብኝም ነገረኝ። ደነገጥኩና «ለምን ጌታ ሆይ? ደግሞስ የት እሄዳለሁ» ብዬ ወደ እግዚአብሔር ጮህኩ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ሴቷ ልጄ ደወለች ልኝና «ሳሚርን የመንግሥት የደገንነት ኃይሎች ስለያዙት ቤቱን በአስቸኳይ ልቀቁ» ስትል ነገረችኝ። ምን ሳደርግ እችላለሁ? የትስ መሄጃ አለኝ?

ወዲያውም እግዚአብሔር መልሱን ሰጠኝ። «ወደ ገዳም ሂጅ፤ እዚያ መፍትሔውን ታገኛለሽ» አለኝ። እኔም ወደ ገዳሙ አመራሁ። እዚያ ያገኘኝ አባት እኔን በሕይወት በማየታቸው ተደሰቱ። «እግዚአብሔር ወደዚህ እንዲያመጣሽ እየለመንኩት ነበር» አሉኝ። ቀጠል አድርገውም «አንድ ወንድማችን የደረሰብሽን ስለ ሰማ የቤቱን ቁልፍ ሰጠን። ቤቱ የሚገኘው በእስክንድርያ ከተማ መካከል ሲሆን ከፍታው ላይ ሆኖ ባሕሩን የሚያሳይ ነው። ተከራዮቹ የሚፈልጉት በበጋው ጊዜ ብቻ በመሆኑ አሁን እዚያ ማንም የለም። አካባቢው በበጋ ለመዝናናት ለሚመጡ ቱሪስቶች የመቆያ ሥፍራ በመሆን ነው የሚያገለግለው። የምትፈልገውን ጊዜ ያህል መቆየት እንድትችሉ ፈቅዷል» አሉኝ።

ጌታ ሆይ በእያንዳንዱ እስትንፋሴ ቁጥር ባከብርህም እንኳን፤ የመሰጠንህም እንኳን ላንተ ጥበቃ ግን ውለታውን ለመክፈል አልች

30. ማእምራህ የእስክንድርያ ከተማ የመዝናኛ መንደር ነው።

ልም። እስከ ሕይወቴ ፍጻሜ እንኳን በፊትህ ብንበረከክ ለውለታህ በቂ አይሆንም። «ትሰብራለህ፤ ትጠግናለህም፤ ታቆስላለህ፤ እጆችህም ይፈውሳሉ»³¹»

እኒያ አባት ለሁለት ቀናት ያህል በካልዩብ³² ከሚገኙት ቤተሰቦቻቸው ጋር እንዳላልፍ ጋበዙኝና ሄድኩ። የልጆቼን ሁኔታ ለማወቅ በየጊዜው እደውልላቸው ነበር። አንድ ቀን ትንሿ ልጄ «በጎረቤታችን ስልክ አትደውይልን? እዚያ ሆነን አንቺን ለማናገር እናፍራለን» አለችኝ። እኛም በታናሽ እጎቴ ስልክ እንድደውልላቸው አሳሰበችኝ። የልጄ ሃሳብ አሳስቦሰተኝም። ለምን እንደዚያ ማድረግ ፈለጉ? ጎረቤታችን ጥሩ ሰው ናት። ልጆቿም እንደርሷው ጥሩዎች ናቸው። ለልጆቼ በደወልኩ ቁጥር እነርሱን ለማገናኘት አቅማምታ አታውቅም። ልጄን «የሆነ ተንኮል ልትሠሩ ነው አይደል?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም ምንም ክፋት የሌለበት እንደሆነና ከመጠን በላይ ተጠራጣሪ በመሆኔ ያለመደሰጥኝ ነገረችኝ። ስለዚህም በእጎቴ ቤት ስልክ ልደውልላቸው ቀጠሮ ያዘኩ።

የደወልኩት ከካህኑ ቤት ነበር። ወንዱ ልጄ የእኔን ደገንነት አጥብቆ ለማወቅ የፈለገ ይመስል ሰላምታውን አስረዘመው። እጎቴ ልትረዳኝ ብትፈልግም ከመጠን ያለፈ ለዘብተኛነት እየሁባት። የስልኩ ውይይት ከአስራ አምስት እስከ ሃያ ደቂቃ ባለው ጊዜ ውስጥ አበቃ። ወዲያው የእግዚአብሔር ድምፅ «ይህ ወጥመድ ነው» ሲለኝ ተሰማኝ. «አንቺን አጭበርብረው ያለሽበትን ቦታ ስልክ ለማወቅ የሠሩት ተንኮል ነው» አለኝ።

ከግማሽ ሰዓት በኋላ አንድ የሆነ ሰው ደወለና «ከውጭ ሀገር ለዚህ ስልክ ባለቤት በፖስታ ዕቃ ስለተላከለት የባለቤቱን ስም እና አድራሻ ለማወቅ ፈልጌ ነው» አለና ጠየቀ። ደዋዩ የተላከው ፖስታ ስም እና አድራሻ ሳይሆን የቤቱ ስልክ ብቻ እንደተጻፈበት ገለጠ። ወዲያው ትንሿ ልጄ በእጎቴ ስልክ እንድደውልላቸው ለምን እንደ ፈለገች ገባኝ። የእጎቴ ባል ከቤተ መንግሥቱ ጋር ግንኙነት ያለው ሰው በመሆኑ የካህኑን አድራሻ በስልኩ አማካኝነት በቀላሉ ለማግኘት ይችላል። ጌታ ሆይ እንዴት ያሉ ክፉዎች ናቸው። የሚፈልጉትን መረጃ በተለመደው መንገድ ለማግኘት ሰዓታት አይፈጅባቸውም። እኛም ከዚህ ቦታ በአስቸኳይ ለቅቄ መውጣት እንዳለብን ገባኝ።

ቶሎ ብዬ ከዚያ አካባቢ ወጣሁ። ልቤ በገዘን ተመቷል። እጎቴ፤ ወንዱ ልጄ፤ እና ትንሿ ሴት ልጄ ከደገንነቶች ጋር ተባብረው ወጥ

31. ኢዮብ. 5+18
32. ካልዩብ በታንታይ ግብጽ ከካይሮ ሰሜን 25 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ ከተማ

መድ አጠመዱልኝ ማለት ነው። ወንዱ ለጀኮ ዕድሜዬን በሙሉ የምወድደው ለጀ ነበር። የምወዳት ትንሽዎ ለጀ እና እንቴ - ይህንን ሳስበው ራሴን ልስት ምንም አልቀረኝም። የተፈጸመውን ሁሉ ማመን አልቻልኩም። ነገር ግን «ወንድምም ወንድሙን አባትም ልጁን አሳልፎ ይሰጣል፤ ለጀችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣል፤ ይገድላቸውማል፤ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠሳችሁ ትሆናላችሁ። እስከ መጨረሻው የሚጸና እርሱ ይድናል»³³ የሚለውን አስታውሱ።

ወደ ገባሬ ተአምራት ማር ሚና ገዳም ሄድኩ። ለማንም ስለ ማንነቴ ሳልናገር እዚያ ሦስት ቀናት ተቀመጥኩ። ገዳሙ ከካይሮ ደቡብ ምዕራብ 60 ኪሎ ሜትር ይርቃል። በየቀኑ ለቅዳሴ በጠዋት እነሣለሁ። ሥጋወ ደሙንም እቀበላለሁ። ቀሪውን ጊዜ ደግሞ በጸሎት አሳልፈዋለሁ። በዚህም ራሴን ለማረጋጋትና ለማጽናናት ቻልኩ።

በአራተኛው ቀን የኒያ የካህኑ ወንድም ሊወስደኝ ሲመጣ ገረመኝ። እኔም «ፖሊሶች ስምህን እና አድራሻህን እንደማያውቁ ርግ ጠኛ ነህ?» ስል ጠየቅኩት። «አረ ፈጽሞ! ፖሊሶ ጨርሶ ሊመጣ አይችልም። ምናልባት ከፍርሃትሽ የተነሣ ነገሮችን በሃሳብሽ የምትስያቸው ይመስለኛል። በይ ተነሽና እንሂድ፤ የተወሰነ ቀን ከቤተሰባችን ጋር ታሳልፈዋለሽ» አለኝ። ነገሩን በዚህ መልኩ ማቃለሉ እና አገላለጡ አልተመቻኝም። እናም «ምን ማድረግ ይሻለኛል?» ብዬ አሰብኩ። ምርጫ የለኝም። ዕቃዎቼን ሰብስቤ ወደ መኪናው በመሄድ ላይ እያለሁ «ይህ ሰው የመጣው ለፖሊሶ አሳልፎ ሊሰጥሽ ነው» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ። እናም ከድንጋጤዬ ብዛት ብርክ ያዘኝ። «ጌታ ሆይ ምን ላድርግ? ልተወውና ወደ እስክን ድርያ ለሂድ? መወሰን አቃተኝኮ» አልኩት።

ከልጁ ጋር በመኪና መጓዝ ጀመርን። በመንገድ ላይ እያለን በልቤ «በእጃቸው መውደቅን አልሻም፤ ርኅራኄ የሌላቸው አራዊት ናቸው። ለእነርሱ አሳልፈህ ትሰጠኛለህ?» እያልኩ እጸልይ ነበር። እግዚአብሔርም «አትጨነቂ፤ በትክክለኛው ጊዜ አድንሻለሁ፤ ያን ጊዜም ሁሉም ሥራዬን ዐውቀው ስሜን ያክብራሉ።» አለና መለሰልኝ። እኔም «ጌታ ሆይ ደካማነቴን ርዳኝ፤ ይቅርም በለኝ። የምታድነኝ ከሆነ እባክህን ምልክትን ስጠኝ። እጅግ በጣም ፈርቻለሁና» አልኩት። ወዲያውኑ ደመናት ፀሐይን ጋረዷት። ዝናምም ዘነመ። «እባክህን ደመናው ይገለጥ፤ ዝናቡም ይቆም» ስል እኔም አምላኪን ለመንኩት። ዝናቡ ሲያቆም ደቂቃ አልወሰደም። ደመናውም ተገለጠ። ፀሐይም በድጋሚ ወጣች። እኔም እግዚአብሔርን አመሰግንኩት።

33. ግቴ. 10፡21-22

ልጁ መኪናውን የሚነዳው ቀስ ብሎ ነው። በካይሮ/ እስክን ድርያ የበረሃ ጎዳና ላይ ከ40-50 ኪሎ ሜትር በማይል ነበር የሚያበርረው። በየደቂቃው ደግሞ በስፖኪዮው ወደ ጌላ ያያል። የሚያደርገውን ነገር የማልክታተለው መሰልኩ። ከዚያም «ቀስ ብለህ ለምን ትነዳህ?» ስል ጠየቅኩት። «መኪናው የቴክኒክ ችግር ስላለበት በፍጥነት ብነዳው እዚህ በረሃ ውስጥ ተበላሽቶ ይቀራል ብዬ ነው» አለኝ። በዚያ ሰዓት «ከአባ ብላይ ገዳም ስትደርሱ አስቆሚውና ሥራዬን ታያለሽ» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ። እንደተባልኩት ከአባ ብላይ ገዳም እርሻ ጋ ስንደርስ «አቆምልኝ» አልኩት። መጀመርያ እምቢ ሊለኝ ሞክረኩ፤ ነገር ግን ደጋግሜ ሰጨቀጭቀው ለጥቂት ደቂቃዎች ሊያቆምልኝ ተሰማማ።

እዚያ ስደርስ ያጋጠመኝ ነገር የሚገርም ነው። መነካቱ ሁሉ በካህኑ ቤት የደረሰውን ችግር ያውቃለሁ። «የት ነበርሽ? ፖሊሶ በእኩል ሌሊት መጥቶ የካህኑን ቤት እንደ በረበረና ያገኘውን ሁሉ እንዳሠረ ታውቂያለሽ?» ሲሉ ጠየቀኝ። አስቀድሜ የገመትኩት ነገር ቢሆንም አስደንጋጭ መርዶ ነበር። የካህኑን ወንድም በጥላቻ ዓይን አየሁት። እርሱም «ይቅር በይኝ፤ ሽማግሌውን ካህን በጭካኔ ሲመቷቸው ስላየሁ ተፈተንኩ» አለኝ። እኔም «እኔ ይቅር ብዬሃለሁ፤ እግዚአብሔር ይቅር ይበልህ» አልኩት።

አሁን ግን መሄድ ያለበት ብቻውን ነው። «ፈጽሞ ብቻዬን አልሂድም እባክሽ አብረሽኝ ነይ» ሲል ለመነኝ። «አእምሮ ቢስ መሰልኩህ እንዴ? ራሴን በራሴ አሳልፌ እንድሰጥ ትፈልጋለህ? አንዱ ያንተ ወንድም ምስክርነቴን በቴፕ እንድቀዳው፤ ስሜን እና አብረውኝ የነበሩትን አብሬ እንድቀዳ አደረገኝ። ያም መረጃ በገዳሙ ቤተ መጻሕፍት ውስጥ በምሥጢር እንደሚጠበቅ ቃል ገባልኝ። በቀጣዮቹ ቀናት ግን በመላው ግብፅ ተሠራጨ። ያ ሳያንስ አንተ ደግሞ በፈቃዴ እጄን ለፖሊሶ እንድሰጥ ልታገባኝ ትሞክራለህ» አልኩት።

እንዴት የተምታታ ነገር ነው። እያንዳንዱን የክፋት ጽዋ በመሳንጨት ላይ ነኝ። በጋይላኛ ጥሬ የተመታሁ ያህል ነው ያመመኝ። አንድ ሰው በሌላ ሰው ሲከዳ ምን ሊሰማው እንደሚችል ተረዳሁት። ጌታ ሆይ በማንም ላይ እየፈረድኩ አይደለምና እባክህን ይቅር በለኝ። ከአንተ ዘንድ ረድኤትን ካላገኘን በቀር እኛ ደካሞች ነንና። ያለ አንተ ረድኤት ማንንም ልንቋቋም አንችልም። ከደቀ መዛሙርትህ አንዱ በከጸህ ጊዜ የተሰማህን አሁን እኔም ቀመስኩት። ከመከራህ ጥቂቷን እንድቀምሳት አደርገህኛልን የተመሰገንክ ሁን።

አሁን ምን ባደርግ ጥሩ ነው?

በአባ ቢሾይ ገዳም የሚገኙት መነኮሳት ሁሉ መጡና ከበቡኝ። ከመካከላቸው አንዱ «ለፖሊስ እጅሽን መስጠት አለብኝ፤ መሸሹ አያ ዋጣሽም። ከበባው እየጠበብኸኝ ነውና ማምለጫ አይኖርሽም» አሉኝ። ሌላውም ቀበል አድርገው «በአንገትሽ ዙርያ ደም ተነክረሽ በሕልሚ አይቆሻለሁ፤ ትርጉሙም ለመገደል የታሠርሽ መሆኑን ያመለክታል» አሉኝ፤ ሦስተኛው ደግሞ «ስለ ክርስቶስ ብለሽ ሰማዕትነት መቀበልን አትፈልገም እንዴ? እርሱኮ ኑ እናንተ የአባቴ ብሩካን ዓለም ሳይ ፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ ብሏል» ብለው ጨመሩ በት። ሁሉም ቢላዋ ይዘው ያለ ርኅራኄ ሊያርዱኝ የከበቡኝ መሰለኝ።

እኔ ያን ጊዜ ለራሴ «ምናልባትምኮ እውነታቸውን ይሆናል። እጅን መስጠት ሳይኖርብኝ አይቀርም» በዬ አሰብኩ። የእጅ ቦርሳዬን ከፈትኩና የያዝኩትን ሁሉ ለመነኮሳቱ ሰጠኋቸው። እጅን ለመስጠትም ወሰንኩ። መጀመርያ ግን ወደ እስክንድርያ መሄድና ንብረቴን መሰብሰብ አለብኝ። ምክንያቱም በዚያ ያሉትን ዶክመንቶች ፖሊስ ካገኛቸው ነገር ሊከርብኝ ይችላል። ደግሞም ከእኔ ጋር ለመሆን የመጣችውን ትልቋን ልጄን ወደ አባቴ እንድትሄድ በማድረግ እኔን ከሚጠብቀኝ መከራ እንድታመልጥ ባደርጋት መልካም ነው። መቼም በመንግሥት የደገንነት ኃይሎች ሊደረሱብኝ የሚችለው ነገር የዋዛ አይሆንም። ነገር ግን ከእሳቱ ጉድጓድ ሠለስቱ ደቂቅን ያዳኝ እግዚአብሔር እኔንም እንደሚያድነኝ እምናለሁ። ደግሞስ ለምን አያደርገውም? እኔኮ ለእርሱ ብርቅዬ ልጁ ነኝ።

የካህኑ ወንድም ትቶኝ ለብቻው ሄደ። እኔ ግን በካይሮ/ እስክንድርያ የበረሃ ጎዳና አጋማሽ በሚገኘው የእንግዳ ማረፊያ ከታላቋ ሴት ልጄ ጋር መቆየት ፈለግኩ። መቼም አንዱን የከባድ መኪና ሾፈር ብንለምነው ሳይወስደን አይቀርም። ወደ እስክንድርያ ለመሄድ ለአንድ ሰዓት ያህል ታክሲ ጠበቅን። ከዚያም የግሬይሃውንድ አውቶ ቡስ ቆመልንና ወደ እስክንድርያ ወሰደን።

መንገድ ላይ በልቤ «እግዚአብሔር ሆይ ይህ መጨረሻዬ ነውን? እውን ለመንግሥት የደገንነት ኃይሎች እጄን መስጠት አለብኝን? እነርሱን አንተ ከእኔ በላይ ታውቃቸዋለህ። የጭካኔያቸውን መጠን ታውቀዋለህ። እኔ ግን ያንን መቋቋም የማልችል ደካማ ነኝ። እባክህ ህን በሚደርሱብኝ መከራ ምክንያት እንዳልዳከም እርዳኝ።» እያልኩ እጸልይ ነበር። እርሱም ወዲያውኑ ድምፁን አሰማኝ። «እጅሽን እንድትሰጡ ብፈልግ ኖሮ አሳልፎ ሊሰጥሽ መምጣቱን አልነግርሽም ነበር። የገዳሙን እርሻ እንድትጎበኝ የነገርኩሽም እዚያ እውነቱን እንድትረጅ ብዬ ነው። እንዲሁም አሳልፎ እንደማልሰጥሽ ምልክት ልሰጥሽ ብዬ ነው። ፈጽመሽ እጅሽን አትሰጭ፤ ወደ እስክንድርያ ሂጅና

እዚያ ጠብቂ» አለኝ።

እስክንድርያ ስደርስ በጣም ደክሞኝና ታክቶኝ ነበር። ያንተ ሰላም ግን እለምርዬን ሁሉ የሚያልፍ ነው። መኖርያዬን ወደ ሌላ ቦታ መቀየር አለብኝ። ምናልባት አንዱ አድራሻዬን ነገሯቸው ሊይዙኝ ይመጡ ይሆናል እያልኩ በሃሳብ ስላጋ ያንን ሌሊት በዚያው ቤት እንዳሳልፍና ጠዋት ሌላ ቤት እንድፈልግ እግዚአብሔር መራኝ።

በነጋታው አንዲት የተሟላች ክፍል ወዳለቻቸው ክርስቲያን ቤተሰቦች እግዚአብሔር መራኝ። በዚያው ቀን ያንኑ ክፍል በሊዝ ተከራየነው። በዚያ ቦታ ረዘም ላለ ጊዜ መቆየት እንድችል ለአክራዮቼ ስለ ማንነቴ አልነገርካቸውም። ካይሮ ደውዬ ጓደኞቼን ጠራኋቸው። አንደኛው ድምጹን ሲሰማ ማመን አልቻለም ነበር። «እውነት አንቺ ናህድ ነሽ? ፈጽሞ ማመንኮ አቃተኝ፤ የመንግሥት የደገንነት ኃይሎች አግኝተውሽ እንደ ገደሉሽ ሰምተን ነበር። ወደ አንቺ መተንን እስክናይሽና የሆነውን ሁሉ ካንቺ እስክንሰማ እባክሽን ካለሽበት ቦታ ወደ ሌላ አትሂጅ» አለኝ። እንዳለውም ለአስቸኳይ ጉዳይ ካልሆነ በቀር ከቤቴ አልወጣም ነበር።

አንድ ቀን የቤቴ አከራይ የክፍሌን የመተሪያ ደወል ደወለች። ወደ ውስጥ እንድትዘልቅ ስጋብዛት «በኢየሱስ ክርስቶስ አምና ክርስቲያን ስለ ሆነኝ ሙስሊም ሴት ሰምተሻል? ስሟ ናህድ ይባላል።» አለችኝ። እኔም በፍርሃት ተውጫ ስለ እርሷ መሰማቴን ነገርካት። እርሷም በደስታ ተውጣ «ክርስቶስን እንዴት በራእይ እንዳየችውና እንዴት እርሱ እንዳነጋገራት የሰጠችውን የምስክርነት ካሊት ገዝተ ነዋል» አለችኝ። «ታዲያ አመንኻት» ስለ ጠየቅካት። «አዎ ያለ ጥርጥር። ያንን የመሰለ ሥልጣን፤ የትምህርት ደረጃ ያላት፤ ያንን ከመሰለ ታላቅ ቤተሰብ የተወለደች ሴት እንዴት በውሽት ታሪክ ራስዋን ለመከራ አሳልፋ ትሰጣለች ብለሽ ነው። ያየችው ነገር እውነት ካልሆነ በቀር» አለችኝ።

አምላክ ሆይ ክብር ምስጋና ይግባህ። ይህንን መሰማት ብቻ ለእኔ በቂዬ ነው። የኔን ጽድቅ ሳይሆን፤ መጠን የሌለውን ክብርህን በእኔ ለመግለጥ ወድደህ ስለ መረጠክኝ አመሰግንሃለሁ። ዛሬም ዘወትርም በእስትንፋሴ ቁጥር ልክ አመሰግንሃለሁ። አብረን ወደ እርሷ ቤት ገባንና የምስክርነቱን ቴፕ አዳመጥነው። ነገሩን ለመጀመርያ ጊዜ የሰማሁ ሰው መሰልኩ። እኔ ግን እያንዳንዳን ነገር በዓይነ ገሊና የ እመለክታት ነበር።

ሲያልቅ «ፖሊስ እስክንድርያ ከተማ መሆንዋን ደርሶበት እየፈ

34. ፊል. 4+7

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለጋት ነው አሉ» አለችኝ።

አሃ! እስከንድርያን ለቅቄ የሆነ ቦታ መሄድ አለብኝ ማለት ነው። ይሁን እንጂ የሚረዳኝ ሰው እስካገኝ ድረስ መጠበቅ ነበረብኝ። ከሁለት ቀናት በኋላ የማምነው አንድ ጓደኛዬ ሊገበኝ መጣ። ሲያየኝ ግድግዳ ተጠራጠረው። «አንቺ በእገትሽ ቤት ለሌጆቻሽ ስልክ እንድትደውይ ያደረገው ያለሽበትን ቦታ ለመለየት ሲል የመንግሥት የደገንነት ኃይል ነውከ። እናም የስልኩን ባለቤት ስም እና አድራሻ ሲያገኙ በእኩል ሌሊት ፖሊስ አካባቢውን ከብዞ መመንጫ ጀመረ። አንቺን በቦታው ሲያጠብቅ ያገኙትን ሁሉ አሠሩ። ያለ ርገራጌ ሁሉንም መግረፍና ማሰቃየት ጀመሩ። በዚህ ምክንያት የቀስ ቡትሮስ ወንድም መከራውን መቋቋም ስላልቻለ አንቺን አሳልፎ ለመስጠት አሰበ። ወደ ማር ሚና ገዳም በመጓዝ አንቺን አምጥቶ ሲሰጣቸው ተሰማማ። አንቺን ያሳፈረበት መኪና በሚከታተሉት ሁለት የደገንነት መኪናቸ ታጅቦ ነበር። አባ ብሶይ ገዳም እንደ ደረሳችሁ ስትቆሙ አልፈዋችሁ ሄዱና ጠበቋችሁ።

ልክ የልጅ መኪና በዋናው መንገድ ላይ መጓዝ ሲጀምር ተከተሉትና አብረውት ሄዱ። አንቺና ልጅሽ መኪናው ውስጥ ያላችሁ መስላቸው ነበር። የካይሮ መግቢያ ኬላ እስኪደርስ ድረስ ተከተሉት። ለአንድ ሰዓት ተኩል ያህል ከአንቺ ርቀው ከነዱ በኋላ ነበር በመኪናው ውስጥ ያለመኖርሽን የተረዱት።

የመንግሥት ደገንነቶች መንገዱን ሁሉ ዘግተው ወደ ካይሮ የሚገቡ መኪናችን ሁሉ መፈተሽ ጀመሩ። በፍተሻ እንዳላገኙሽ ሲያወቁ ወደ አባ ብሶይ ገዳም እርሻ ተመለሱና ፍለጋቸውን አጧጧ ፉት። በዚያ ሲያጠብቅ ደግሞ ከፖሊስ ልታመልጥ ስትሽሽ ተገደለች ብለው አስወሩ ማለት ነው። አብሮሽ የነበረው ያ ልጅም በእሥር ቤት በመሰቃየት ላይ ይገኛል።»

ሳሚር አፓርትመንት እንድታገኝ ረድተሃታል ተብሎ ታሥሯል። ያንቺን የምስክርነት ቴፕ ሲያባዛ የተገኘ አንድ ሰውም እንዲሁ ታሥሯል። ያንቺ ሴት ልጅ ጸሐፊው ሆና ትሠራ ስለነበር እና አንቺንም በገንዘብ ስለረዳሽ ኢንጂነር ራሽድም ታሥሯል። ሁሉም ክርስትናን በመስበክ እስልምናን እንድትቀይሩ አድርገዋል በሚል ወንጀል ተከስሰዋል³⁵። አሁን ከእጃቸው እንዳመለጥሽ ስላወቁ በእስክንድርያ ከተማ፣ በካይሮ እንዲሁም በመግቢያና መውጫ በሮች መንገድ እየዘጉ ፍተሻቸውን አጠናክረዋል» አለና የራሴን ታሪክ አጫወተኝ።

35. በእስልምና ሀገሮች እስላምን ሰብክ ክርስቲያን ማድረግ በወንጀል ያስተግላል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እስክንድርያን ለቅቄ ካይሮ ለመግባት ወሰንኩ። ሁሉንም ለእኔ እንደሚሆን አድርገው የምታከናውን እንተ ነህ። አንዱ ጓደኛዬ በእርሷ አፓርትመንት እንድቆይ ጋበዘችኝ። ዕቃዬን ሰብሰቤ ወደ ካይሮ አመራሁ።

የእስክንድርያ መውጫ መንገድ ለፍተሻ ተዘግቷል። ከከተማው የሚወጡትን መኪናች ሁሉ የደገንነት ኃይሎች እያስቆሙ ይፈትሻሉ። የኛ ተራ ደረሰና ኬላው ላይ ቆምን። አንዱ ፈታሽ ዝቅ ብሎ እንኳን በመኪናው ውስጥ ምን እንዳለ ሳያይ «እለፉ» አለን። መንገዳችንን እየመራሁ ከፈታችን እንተ ከሄድክ ማን ሊያስቆመን ይችላል?

ካይሮ ደረሰንና ወደ ሄልዮፖሊስ³⁶ አመራን። የምንሄድ በት ቤት በኩዝ አካባቢ ከሚገኘው የፖሊስ ጣቢያ አጠገብ ነበር። እዚያ ሁሉም ያውቁኛል። ስለሆነም መስኮቴን መክፈት፣ ከቤቴ ወጣ ማለት፣ ትንሽ እንኳን ድምፅ ማሰማት፣ ሌላው ቀርቶ በር መክፈት እንኳን አልቻልንም ነበር። ምክንያቱም በዚያ አፓርትመንት ተከራይ መኖሩ መታወቅ የለበትምና።

በዚያ የሚገኙ ሁሉ ያ ቤት ባዶ መሆኑን እና ማንም በውስጡ እንደሌለበት ነው የሚያውቁት።

36. ሄልዮፖሊስ በሰሜን ካይሮ የሚገኝ ከፍለ ከተማ ነው።

ምዕራፍ ሰባት ስደት

ቀናቱ ቀርፈው እያሉ ነበር የሚያዘግጡት። ከባድ የሆነ ጭን ቀት ተጫጭኖኛል። ታላቋ ልጅ አብራኝ አለች። አብረን ከግብጽ ለመውጣት ወስነናል። በዚያ ቤት ውስጥ እያንዳንዱን ቀን በረሃብ ነበር ያሳለፍነው። እንዲያም ተርቦን እንኳን ከዚያ ቤት መውጣት አንችልም ነበር። በዚያ የተደበቅንበትን መጋረጃ መግለጥ አደጋ ነው። አንድ ሰው ማታ መጥቶ ምግብ እስኪጠጥን በትዕግሥት መጠበቅ ነበረብን። እንደዚህ ምግብ የሚያመጣልን ሰው ለሁለት ቀናት ያህል ለሥራ ወደ ሌላ ቦታ ይሄዳል። እኛም ረሃቡን ችለን እርሱን መጠበቅ ግዴታችን ነበር። በዚያ ቦታ ከትዕግሥት በቀር ምንም ነገር ማድረግ አንችልም ነበር። በዚህ መልኩ ዐርባ ቀናት አለፉ። ምናልባት ለሠራሁት ኃጢአት እግዚአብሔር እየቀጣኝ ይሆናል ብዬ አሰብኩ። ጌታ የሚወደውን ይቀጣልና።።

«ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ በድዩህ ይሆናልና፤ ደግሞስ እንዲህ ያለውን መከራ እስከመቼ ነው የምሸከ መው» እያልኩ እጸልይ ነበር። እሥር ቤት ያለሁ ያህል ነበር የሚሰ ማኝ። በዚህ መካከል አንዱ ንደኛዬ ከሀገር ለመውጣት የሚያስችሉ ሁለት ፓስፖርቶች ሊያገኝልኝ እንደሚችል ቃል ገባልኝ። እኔም እግዚአብሔርን «በዚህ ሁኔታ መቀጠል አልችልምና እባክህን ርዳኝ» ብዬ ለመንኩት። የእግዚአብሔርም ድምፅ «ከመጀመርያው ጀምሮ የነገርኩሽን አላስተዋልሽምን፤ ወደ እኔ ተመልከኝ፤ እያሌ ጊዜ ከመከራ አውጥቼሻለሁ፤ አንቺ ግን አሁንም ትፈራይላለሽ፤ ፈራሽ በሰ ባሽ በሆኑ ሰዎችም ትተማመኛለሽ፤ አሁንም ተነሽና ውጭ፤ እኔ ላንቺ ፓስፖርትሽን አዘጋጅልሻለሁ። በአዲስ ስምም ወደ ውጭ ትወ ጫለሽ» አለኝ። «ይህ ሰውክ ከጊዜ በፊት ቃል ገብቶልሽ የነበረ ሰው ነው። ነገር ግን የምስክርነትሽ ካሴት በሰፊው ሲሠራጭና ነገሩ ከቁጥ ጥር ውጭ ሲሆን ፈራና ካንቺ ራቀ። አሁንም ይህንን ሥራ እንዲ ሠራልሽ ኃይል እና ጽንዖት እሰጠዋለሁ። አይዘሽ አትፍሪ፤ ሰላሜ ካንቺ ጋር ነው።» አለኝ።

ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። ደካማ ነኝና። ድካሜን አበርትተህ ኃይ

37. ዕባራ. 12-6

ልህን አድለኝ። በነጋታው የእግዚአብሔርን ጋሻ እና መከታነት ተማ ምኔ ከቤቴ ወጣሁ። ለዚያ ንደኛዬ ሰደውለለት «ትናንት እያሰብ ኩሽ ነበር። እኔና ቤተሰቤ ባንቺ ጉዳይ ላይ ተወያየንና በጉዳዩ ጸላይ ንበት። በመጨረሻም ሁለት የመታወቂያ ካርዶች ላንቺና ለልጄሽ ለማውጣት ወሰንን። እባክሽን ያንቺን እና የልጅሽን ፎቶግራፎች ላኪ ልኝ። በተቻለ መጠን በፎቶአችሁ ላይ ራሳችሁን ቀየር ለማድረግ ሞክሩ። ደግሞም አፍጥኝው» አለኝ።

ይህንን ሰሰማ በደስታ ልዘልል ምንም አልቀረልኝም ነበር። ጌታ ሆይ ትናንት አንተ በነገርከኝ ሰዓት መታወቂያውን ሊያወጡልኝ ተሰ ማሙ ማለት ነው፤ የመታወቂያ ካርድ ስለ አንድ ሰው ማንነት፤ ሃይ ማኖት፤ ሞያ፤ የምርጫ ክልል፤ የልደት ቀንና ቦታ፤ ዕድሜ፤ ክብ ደት እና ቁመት ወዘተ የሚይዝ ነው። ከዚህም በላይ ደግሞ የባለ መታወቂያውን ፎቶግራፍ ይይዛል። አንተ ባታጸናቸው ኖሮ እንዴት ችግርን እያወቁ ሊያወጡልኝ ይወስኑ ነበር? አመሰግንህ ዘንድ እግርህ ሥር እደፋለሁ። እነሆ ድምፅህን ሰማሁት፤ እንዲህም አልከኝ «አይ ዘሽ ኃይልና ጽናትን እኔ እሰጠዋለሁ፤ እርሱም ላንቺ እና ለልጅሽ ገና ፓስፖርቱን ጨምሮ ያወጣል»።

ይህንን ሰው ለማግኘት የተቀጣጠርንበት ቦታ ሄድኩ። የሚኖ ረው ከካይሮ ሰባ ኪሎ ሜትር ርቆ በሚገኝ ከተማ ነው። እዚያ ሰደ ርስ ክርስቲያናዊ በሆነ አቀባበል ተቀበለኝ። ወለም ዘለም የማያወቅ ሰው ሆኖ አገኘሁት። የሁለታችንን ፎቶ ግራፎች ሰጠሁትና በሁለት ቀናት ውስጥ መታወቂያውን ሊሰጠኝ ቃል ገባልኝ። ከዚያም ወደ ካይሮ ተመለስኩ። እንዴት ነገሮች ሁሉ በአንድ አፍታ ተለዋወጡ። በካይሮ ጎዳናዎች ላይ ያለ ፍርሃት እንዝ ነበር። የምጠቀመውም የሕ ዝብ ማመላለሻ ትራንስፖርት ነበር። ፍርሃት ከእኔ ርቋል። የእግዚአ ብሔርም ሰላም በውስጤ ነግሦአል።

ነገሮችን በጉጉት ነበር የምጠብቃቸው። አዲሱን መታወቂያ የማ ገኝበትን ቀንና ሰዓት መቁጠር ጀመርኩ። አይቀርምና ቀኑ ደረሰ፤ ከዚያም ሰውዬው ወዳለበት ቦታ አመራን። ሰውዬው ቃሉን አክብሮ ሁሉንም መታወቂያዎች እጂ ላይ አስረከበኝ። እግዚአብሔር ካዘነ ማን እምቢ ይላል! እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። ያ ንደኛዬ «ወደ ውጭ መሄድ ትፈልገዋለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። «አዎን ወደ ውጭ ለመ ውጣት አስባለሁ፤ ግን ይህንን ለምን ጠየቅከኝ?» ብዬ መልሼ ጠየቅ ኩት። «ላንቺና ለልጅሽ ሁለት ፓስፖርቶችን ለማግኘት አስቤያለሁ፤ ነገር ግን ከሌላ ከተማ ነው። ትስማሚያለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። «አሰማ ማለሁ እንጂ» አልኩት። «አስፈላጊ ቅጻ ቅጻችን ሞልቼ ለመጨረስ አንድ አሥር ቀን ያህል ስጭኝ» አለኝ። እኔም አመሰግንኩት።

ወደ ቤቴ ስመለስ ልቤን ወደ አምላኬ አነሣሁ። «ጌታ ሆይ አመሰግንሃለሁ። አንተን ብቻ አመሰግናለሁ። በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አንተ ለቃልህ ታማኝ ነህ። አንተ ሁሉን በእጅህ ታደርጋለህ። ለእኛ ካንተ ሌላ የሚያስፈልገን ነገር የለም። ራሳቸውን ላንተ ያስረከቡ ሰዎች ብቻ ናቸው አንተ የሰዎችን ሕይወት በሚገባ የምትመራ መሆኑን የሚያውቁት። ሁሉንም በበረከት ስትገባኝ አንተ ፈጣን ነህ። ትናንት ሲፈራኝ እና ሲሸሸኝ የነበረውን ሰው በደቂቃዎች ውስጥ ለወጥከውና ለእኔ መታወቂያ ከማውጣትም አልፎ ፓስፖርት እንዳገኝ የሚተጋልኝ ሰው ሆኑ።»

ወደ ቤቴ ተመለስኩና ወደ እስክንድርያ ለመሄድ ወሰንኩ። የግል ትራንስፖርት አያስፈልገኝም። ግሬይሃውንድ በተባለው የሕዝብ አውቶቡስ ተሳፈርን። አምላኬ ሆይ አንተ ከፊቴ ቀድመህ መንገዱን እየመራኸኝ ነበር። የምሄደው ካንተ ጳላ ጳላ ነው። ሰላምና ደስታ፣ ጥበቃ እና ክብካቤ ካንተ ዘንድ ናቸው።

እስክንድርያ ከተማ በባሕሩ ዳር ወደሚገኘው እና ጸጥ ወዳለው አፓርትመንት ጉዞ ጀመርን። ወቅቱ ታገሳስ በመሆኑ አየሩ ቀዝቃዛ ነው። በአካባቢው ማንም አልነበረም። አንተ ግን በልቤ እና በነፍሴ ውስጥ አብረህኝ ነበርክ።

ዐሥር ቀናት አለፉ። መቼም ፓስፖርቱ አሁን ተዘጋጅቶ ማለት አለበት። የሚያወጣልንን ሰው ለማግኘት ሄድኩ። በሕጉ መሠረት በሁለት ምስክሮች አስመሰክሮ ፓስፖርቱን አዘጋጅቶ ጠበቀኝ። አብረን ፓስፖርቱን ለመቀበል ወደሌላው ከተማ ተጓዥን። ፓስፖርቱን ጨርሰው ማጎተም አድርገው ሰጡን። እግዚአብሔር ሆይ አንተ መጋቢት አንተም ወላኝ ነህ። እንዴት ሊሆን ይችላል ብሎ መደነኝ አያስፈልገኝም። ይህ የአንተ ተአምር ነውና። ለስምህ ክብር ምስጋና ይሁን።

አዲሱን መታወቂያ እና ፓስፖርት ይዘን ወደ እስክንድርያ ተመለስን። አሁን ጥያቄው የመግቢያውን ቪዛ እንዴት እናገኘዋለን የሚለው ነበር። ደግሞስ ለቪዛ ማመልከት ያለብን የትኛው ሀገር ነው? እያልኩ አስብ ነበር። ካይሮ ውስጥ በቆየሁባቸው ሃምሳ ቀናት አንዱን ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። እዚያ አንድ ካህን አገኘሁ።

ቤታቸው ጋበዙኝና ሄድኩ። «ለመንግሥት ደገንነት እጅሽን መስጠት አለብሽ፤ በሽሽት መኖር የለብሽም፤ ባንቺ የተነሣ በእሥር የሚሰቃዩ ብዙ ሰዎች አሉ» ቢሉ መከሩኝ። እኔም ረጋ ብዬ «ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ እኔ ምንም ማድረግ አልችልም» አልኳቸው። «አንቺን ለመያዝ ባለመቻላቸው መናደዳቸውን ታውቁ

ያለሽ? በዚህ ምክንያትም አንቺን የሚያውቅሽንም ሆነ ካሴቱን የያዘውን ሁሉ ከመያዝ አይመለሱም» በማለት ይበልጥ ሊያስፈራሩኝ ሞከሩ። «በእጃቸው እንደማልወድቅ እግዚአብሔር ቃል ገብቶልኛል። እኔ የተላከሁበት ሌላ ተልዕኮ አለኝ፤ እርሱ ሁሉን ላንቺ አዘጋጃለሁና አትፍራ ብሎኛል» አልኳቸው።

የምቀልድ ስለመሰላቸው የለበጣ ፈገገታ አሳዩኝና «እኔ ግን በቶሎ እጅሽን ብትሰጭ ሁኔታው የተሻለ ይሆንልኛል ብዬ እመክር ሻለሁ» አሉኝ። እኔም «ምናልባት ቢይዙኝና ቢደበድቡኝ ያን ጊዜ በመከራው ተገፋፍቼ በገንዘብ የሚረዱኝንና ያስጠለሉኝን ሰዎች ስም እነግራቸው ይሆናል» አልኳቸው። ልክ ይህንን ስናገር ደነገጠና «በጭራሽ የአንዱንም ስም መንገር የለብሽም፤ ማንኛውም ሰው አንቺ ባለ ጥሩ ደረጃና ባለ ጥሩ ደመወዝ እንደነበርሽ ያውቃል። ካጠራቀ ምኩት ገንዘብና ከመኪናዬ ሽያጭ ነው የተጠቀምኩት ማለት ነው ያለብሽ» አሉኝ።

«አዲስ መታወቂያ እና አዲስ ፓስፖርት እንደምናገኝና ከሀገር የምንወጣበትንም መንገድ እንዳመቻቸልን እግዚአብሔር ነገርኛል» ስላቸው «ያንን ማድረግ ከቻልሽግ ወደ አንዱ የአውሮፓ ሀገር የመግቢያ ቪዛ አገኛልሽ ነበር» አሉኝ። እጃቸውን ስሜ ከዚያ ቤት ወጣሁ።

«ወደ አንዱ የአውሮፓ ሀገር የመግቢያ ቪዛ አገኛልሻለሁ» ያሉኝን ነገር ሳስበው ገሊናዩን መታኝና መልሼ ደወልኩላቸው። ከዚያም ፓስፖርቱን ልሰጣቸው ተቀጣጠርን። «አቤቱ ጌታ ሆይ ሰማይና ምድር ያልፋል፤ ቃልህ ግን አያልፍም፤ አላጻርጥም ሰላንተ እናገራለሁ፤ ዐውጃለሁ፤ ቃልህ የማይታበል መሆኑን እኔው ራሴ ደርሶልኝ አይቼዋለሁና። እንዳውቅህ፤ እንድወድህና በአንተ ልቡናዬን ሁሉ እንዳላርፍ አድርገህኛልና አመሰግንሃለሁ።»

ካወቅኩበት ጊዜ በፊት ላውቅህ እፈልግ ነበር። አንተ ግን ሁሉን የምታደርግበት የራስህ ጊዜ አለህ። አንተ ምንጊዜም ትከክለኛውን ጊዜ ትመርጣለህ።

በነጋታው የግሬይሃውንድን አውቶቡስ ይዘን ወደ ካይሮ አመራን። የሚገርመው ነገር ፍተሻው በየኪላዎቹ ላይ ተጧጡኋል። ነገር ግን ፖሊሶቹ የሚፈትሹት የግል መኪናችን ብቻ ነበር። መቼም ደፍሬ በአውቶቡስ የምሄድ አይመስላቸውም። አሁንም ፈርቼ የምሸሽ፤ የምደበኝ መሰላቸዋል። ወይም ራሴን በመኪና የዕቃ መጫኛ ውስጥ ሠውሬ ለማለፍ የምጥር አድርገው ይገምታሉ።

ለምን? ምክንያቱም አንተን አያውቁማ!

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወምናል³⁸ የሚለውን አልተረዱማ! የቃሉንም ትርጉም ፈጽሞ አያውቁትም። እኔ ግን በአንተ ፈቃድ ዐወቅኩት። ኖርኩበትም። ድምጺንም ከፍ አድርጌ «እግዚአብሔርን ቸር እንደሆነ ቅመሱ፣ እዩም³⁹» ለማለት ይዳዳኛል።

ካይሮ ውስጥ በጠራራ ፀሐይ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ። ከጓደኞቼ ጋር እገናኛለሁ። ማንም ግን አያዩኝም ነበር። በመጨረሻም ለካህኑ ፓስፖርቶቻችንን ሰጥቻቸው ወደ እስክንድርያ ተመለሰኩ። ታክሲው ሰባት ሰዎች እስኪሞላላት ጠበቀና ተንቀሳቀሰ። እኔና ልጄ ከፊት ከሾፊሩ አጠገብ ነበር የተቀመጥነው። የተወሰነ መንገድ ከተጓዥን በኋላ በአንዱ የፍተሻ ኪላ ደረሰንና ቆምን። ፈታሽ በሩን ከፈተና ከኋላ ያሉትን ብቻ አየት አድርጎ እጁን በማወዛወዝ እለፋ አለ። የሰው ዘር ሁሉ ተስፋ ለሆነው ለመድኃኔዓለም ክብር ምስጋና ይሁን።

1990 ዓም ገባ። ባለፉት ጊዜያት ላደረግክልኝ ሁሉ በፊትህ ቆሜ ምስጋና አቀረብኩ። 1989 ዓም የሆነውን ሁሉ እንደ ፊልም በጎሊናዬ አየው ነበር። እንዴት ያለ የውጣ ውረድ ዘመን ነበር። ነገር ግን በነገሮች ሁሉ ያንተ ክንድ ይጠብቀኝ፣ ያድነኝም ነበር። ስምህ ቅዱስ ነው⁴⁰፣ ካንተ ጋር እና ላንተ ካልሆኑ የእኔ የሕልውናዬ ዕለታት ምን ዋጋ አላቸው። እንተን ለማዬት እጓጓ ነበር። በዚህ ዓለም የተቆረጠልኝ ዘመኔ የሚያልቀው መቼ ይሆን? እኔ ለዚህ ዓለም እንግዳ ነኝና⁴¹።

«ኔታ ሆይ ወደ አንተ ውሰደኝ። እናት የምታጠባውን ልጅ እንደምትከባከብ ሁሉ የሚከባከበኝ ማነው⁴²? ለትኬት የሚሆነውን ገንዘብ ከየት ይሆን የማገኘው? ፎቶዬ በመላዋ ግብጽ ተለጥፏል። ታድያ እንዴት ይሆን በአውሮፕላን ተላፍሬ የምጓዘው። ስሜስ አዲስ ስም ነው። ፎቶዬን ግን ማንም ሊለውጠው አይችልም። ታድያ የአውሮፕላን ማረፊያውን ፍተሻ እንዴት ይሆን የማልፈው? እርግጥ ነው ለእኔ የማይቻል ለአንተ ይቻላል⁴³። ተስፋዬ አንተ ነህ፣ ጭንቀቴንም ሁሉ በእግርህ ሥር አራግፊያለሁ።» እንዲህ እያልኩ በልቤ ስቃትት «አትፍሪ፣ ወደ እኔም ተመልከቺ።» የሚል ድምፅህን ሰማሁ። ያን ጊዜ ውስጤ ተረጋጋ። አንተ ምንጊዜም ታጽናኛለህ፣ ታበረታኛለህም።

38. ሮጜ.8+31
39. መዝ.33+8
40. ሉቃ.1+50
41. ዕብራ.11+13፣መዝ.38+12
42. . ኢላ.66+10-13
43. ሉቃ.1+37

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዚያ ሌሊት እግዚአብሔር ትኬቶቼን ሲሰጠኝ በራእይ አየሁ። ስነቃ በእግዚአብሔር ፊት ለምስጋና ቆምኩ። አመሰግንሃለሁ፣ አከብርሃለሁ፣ አወድስህማለሁ፣ ደግሞም ለድካሜ ይቅርታን ካንተ አለም ናለሁ።

ቀናቱ አለፉ። ቪዛውን የምቀበልበት ቀን ደረሰ። ያንን የተለመደውን ግሬይሃውንድ እውቀቱን ይገዛ ወደ ካይሮ ሄድኩኝ። እንደተለመደው የመንግሥት የጸጥታ ኃይሎች መንገዱን ዘግተው ይፈትሻሉ። ማንም ግን ሊያዩኝ አልቻለም። ቪዛውን አገኘሁ። ካህኑ «3000 ፓውንድ አዘጋጅቼልሻለሁ። ገንዘብ ያስፈልግሻል ብዬ አምናለሁ። እንደዚሁም ለጉዞሽ እንዲሆንሽ 1000 ዶላር ተዘጋጅቶልሻል» አሉኝ። እኔም 3000ውን ፓውንድ አልወሰድም። በሰማይ ያለው አባቴ ትኬቱን ሲሰጠኝ አይቻለሁና እባክዎን ትኬቱን ይግዙልኝ» አልኳቸው። እርሳቸውም በዚህ ተስማሙ። እኛም አመሰግንን ወደ እስክንድርያ አመራን።

በሕዝብ ማመላለሻ ትራንስፖርት ፊት ለፊት ተቀምጠን ነበር የተመለስነው። ፍተሻው ቀጥሏል። አያዩንም እንጂ ይፈልጉናል። ውስጤን አረጋግተህ ፍርሃተን አውጥተህ የጣልካልኝ አምላክ ምስጋና ይግባህ።

ወደ እስክንድርያ ከመመለሴ በፊት አንድ ጓደኛዬን ለማግኘት ፈልጌ ነበር። እርሷ እግዚአብሔር ልቡናዋን ብርሃን ያደረገላት ጥሩ ክርስቲያን ነበረች። ብዙዎች ፈርተው በራቁኝ ጊዜ ልቧን እና በርዋን የከፈተችልኝ ሰው ናት። ከአንድ ወር በላይ ለሆነ ጊዜ ከጎኔ ሳትለይ በቤቷ አስጠልላኛለች። በፍቅር ስለተከባከበችኝ እናቴ ትመስ ለኛለች። ባልዋ እንደ ወንድሜ፣ ልጆቿ እንደ ልጆቼ ነበሩ። ለሂድና ልጠይቃት ይሆን? ብዬ እግዚአብሔርን ጠየቅኩት። እርሱም «ሂጂ ጠይቂያት። አትፍሪ» አለኝ። ከዚያም ወደ ቤቷ አመራሁ። ገና በሩቁ ስታዩኝ ሮጣ መጥታ በፍቅር ተጠመጠመችብኝ። ከእርሷ ጋር አንድ ሰዓት ያህል ቆየሁ።

በጨዋታችን መካከል ወንድሚ «ምን እያሰብሽ ነው ታድያ፣ ለምን ከካይሮ ውጭ በሚገኝ ሌላ አውሮፕላን ማረፊያ አትጠቀሚም። ደግሞም ሌላ የትራንስፖርት መንገድ ተጠቅመሽ ወደ አውሮፕላን ማረፊያው ሂጅ እንጂ በቀጥታ ወደ መዳረሻሽ አትብረሪ» ሲል የሚገርም ሃሳብ ለገሰኝ። ይህ የእግዚአብሔር መልእክት መሆን አለበት። ወደዚህ ቤት ለመምጣት ያለ ምክንያት ልቤን አላነሣሣኸውም፣ የመንገዱን ነገር ልታመለከተኝ ነው ማለት ነው።

እንዴት ታላቅ ነህ፣ እንዴትስ ድንቅ ነህ፣ ልቤ እና ነፍሴ ፍቅ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ርህን ለዓለም ያውጃል። ሃሳቤ እና ገሊናዬ ባንተ ታድሰዋል። ሰው ሁሉ ያንተ ጥበቃ ከሚታሰበው እና ከሚጠበቀው በላይ መሆናቸውን ያውቅ ይሆን?

ሃሳብ ሁሉ አይደርስብም። የሰማይ ወርቅን፣ የባሕር ዓሦችን፣ ሌላው ቀርቶ የምድር ትላትልን ሳይጠይቁ የምትመግባቸው አንተ ነህ። ታዲያ ዘመናቸውን እና ሕይወታቸውን ሙሉ ሳንተ ያስረክቡህን ልጆችህን ለእንዴት አትመግባቸውም? ምንጊዜም ከእኔ አለመለየትህን እንድረዳ ታደርጋለህ፤ ጠፍቼ የነበርኩት ልጅህ እኔ እንደሆንኩ ይሰማኛል። አንተ በፍቅርህ በቸርነትህ እና በደግነትህ አጥሎ ቅልቀህኛል።

እስከንድርያ እስከንደርስ ድረስ የጓደኛዬ ወንድም የመከረኝ ምክር በገሊናዬ ይመላለስ ነበር። ይህንን የመሰለ መንገድ ያዘጋጀ ልጅን እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። ከሁለት ቀናት በኋላ ካህኑ ደወሉልኝና «ነገ ዕቃዎችሽን ሁሉ ይዘሽ ነይ። ሁሉም ነገር ተዘጋጅቶልሻል» ብለው አበሠሩኝ። በአካል ስንገናኝ ደግሞ «ከካይሮ አውሮፕላን ማረፊያ ለመነሣት እንዳልፈለግሽና ከሌላ አውሮፕላን ማረፊያ ለመሣፈር ማሰብሽን የሆነ ነገር በጆሮዬ ሽው አለኝ። ስለዚህም ጉዞውን ከፋፍለን እናቀናጀው ማለት ነው። ወደ ጉዞሽ መጨረሻ በሌላ ሀገር በኩል ተሸጋግረሽ ብትሂጅ ይመረጣል» በማለት የሚደነቅ ነገር ነገሩኝ።

ይህንን ነገር በድጋሚ ስሰማው የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን አረጋገጥኩ። አንተ ለእኔ ከራሴ በላይ ትቀርቦኛለህ። እኔ ያለሁት ባንተ ነው። የወይኑ ቅርንጫፍ ነኝና። ሁላችንን የክርስቶስ አካል አይደለንምን? ጌታ ሆይ ያንተ ጥበቃ እንዴት ምቹ ነው፤ አንተ ሁላችንንም ትመግባለህ። በነገር ሁሉም ትመራለህ። ከተቀደሱት ለጆችህ ትኩቱን ተቀብያለሁ።

ከጸላይን በኋላ ከካህኑ ዘንድ የመሰነባበቻ ግብዣ ተጋባዝን፤ ካይሮንም ተሰናበትኳት። ካይሮን ካሁን በኋላ ደግሜ የማያት አይመስለኝም።

ሀገሪን እጅግ በጣም አወድድ ነበር። በርሷ ውስጥ መኖርም እጅግ ደስ ይለኝ ነበር። ነገር ግን እንዳንተ ፈቃድ እንጂ እንደ እኔ ፈቃድ አይሁን። መከራ በከበባኝ ቁጥር ስንት ጊዜ ወደ አንተ መሆኩ? ሕዝብህን እስራኤልን ከግብጽ አውጥተህ እንደመራሃቸው፤ እኔን እና ልጆንም ምራን። በቀጣዩ ሰንበትም ወደ መጨረሻው መዳረሻዬ በባቡር አመራሁ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በአውሮፕላን ወደምንሳፈርበት ከተማ ደረሰን። እዚያም ጥቂት ቀናትን አሳለፍን። ቀናቱ በፍጥነት ነበር የሚጓዙት። በእግዚአብሔር ፊት ቆሜ ሙሴ የጸለየውን ጸሎት ጸለይኩ። «አንተ ከኛ ጋር ካልወጣህስ ከዚህ አታውግን» ያን ጊዜ እግዚአብሔር «አትፍሪ፤ ርምጃሽን ሁሉ እጠብቃለሁና» ሲል በፍጥነት መለሰልኝ። እኔም «አቤቱ ወደ ጸጥታው ወደብ ምራኝ» አልኩት።

አውሮፕላን ማረፊያው በሰዓቱ ነበር የደረሰነው። ከልጄ ጋር ተያይዘን ፓስፖርት ወደሚመረመርበት ቢሮ ገባን። በሃሳብ ብዛት ራሴን ልሰት ትንሽ ነበር የቀረኝ። «አቤቱ የቀረኝንን ይህችን ወሳኝና ከባድ ሰዓት እባክህን ርዳኝ» ብዬ እየጸለይኩ ነበር። በፓስፖርት ፈታሹ የደገንነት ሹም ጠረጴዛ ላይ "ትፈለጋለኝ" ተብሎ ፎቶዬ ተለጥፏል። ሹሙ ፓስፖርቴን እና ትኩቴን ተቀበለና ካገለበጠው በኋላ ለምን እንደምወጣ ጠየቀኝ። ለሕክምና እንደምሄድና እዚያ ዘመዶቼ ስላሉ ከእነርሱ ጋር እንደምሰነብት እንደ ቀልድ አድርጌ ነገርኩት። እርሱም የመውጫ ቪዛውን መታና መሄድ ትችያለሽ ብሎ አሰናበተኝ። ልጄ ከኔ በኋላ ቆማለች። የርሷም ቪዛ ተመታላትና ወደ መሣፈሪያው ቦታ አመራን። እየሆነ ያለው ነገር ሁሉ ማመን የምችለው ነገር አይደለም።

ከደቂቃዎች በኋላ ስሜን በማይክራፎን ጠፍና ፓስፖርቴን ይገድ እንድመጣ ተናገሩ። ልቤ በኃይል ሲመታ በዙርያዬ ካሉት ድምፆች ሁሉ እርሱ ብቻ የሚሰማ ይመስል ነበር። መቆም ተሳነኝና ተቀመጥኩ። ያን ጊዜ በልቡናዬ ወደ እግዚአብሔር ጮኼ «ጌታ ሆይ ቃል ገብተህልኝ ነበር። በእነዚህ ጨካኝ ሰዎች እጅ እንደማልወድቅ ቃል ገብተህልኝ ነበር። አሁንም እንደቃለህ እንደሚሆን አምናለሁ» እያልኩ እጸልይ ነበር። ወዲያውም «በሰላም ትጓዣለሽና አትፍሪ» የሚለውን የጌታዬን ድምፅ ሰማሁት።

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ፓስፖርት መርማሪው ሹም ወደ እኛ መጥቶ ምንም ቃል ሳይናገር ፓስፖርቴን መለሰልኝ። ወደ አውሮፕላን እንድንሳፈር ስንጠራ ከደሰታችን ብዛት እኔና ልጄ ዕቃችንን ረስተን ነበር የገባነው።

ለኛ በዚያ ወቅት ዋናው ነገር ከዚያ ሀገር መውጣታችን ነበር። አሁንም ስማችን በድጋሚ ተጠራ። ከድንጋጤዬ የተነሣ ተዘላፊ ለፍኩና መልስ መስጠት አቃተኝ። ልጄ የሆነውን ለማየት ወጣች። ለካ ረስተነው የነበረውን ዕቃችንን እንድንወስድ ኑሯል የጠፋን።

ከአክራሪ አሰልጦና ወደ ክርስትና

ጥቂት እና አስጨናቂ ደቂቃዎች አሉ።

ከዚያም አውሮፕላኑ ተንቀሳቀሰ።

አከባቢው ተነሣ።

እናም እየራቀ.....እየራቀ.....

እየራቀ.....እየራቀ .....ሄደ።

† † ፈጸመ †

የባለ ታሪካ ማስታወሻ

በስመ ኦብ ወወልድ ወመንጌስ ቅዱስ አሐዲ አምላክ፤ አሜን።

ስቃወመው እና ሳሳድደው የነበረውን እምነት ዛሬ በጽናት እንድመሰክርለት ጸጋውን የሰጠኝ ጌታ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። ለእግዚአብሔር ኦብ እና በመከራችን ወቅት ረድኤቱ ለማይለየን፤ እኔን ትግጥቱ ባርያውን ለእናንተ መጽናኛ እሆን ዘንድ ለፈቀደ ለመድኃኒታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምስጋና ይገባል። ይህንን ሁሉ ያደረገልኝ ስለ በን ሥራዬ አይደለም፤ ለእናንተ ድኅነት ሲባል በእኔ ላይ ባደረገው በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት እንጂ። ዘወትር እግዚአብሔርን አክብሩት፤ በእኔ ያደረገውን ድንቅ ሥራውንም አስቡ፤ እኔን ሰው ሰብኮ አልመለሰኝም። እምነቴን ያገኘሁት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ከራሱ ነው። ዛሬም ዘወትርም ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁን፤ አሜን።

ይህንን ምስክርነት የምጽፈው በእግዚአብሔር ፊት ነው። እንደማልዋሽ እርሱ ያውቃል። የእግዚአብሔር ሥራው እንዴት ድንቅ እንደ ሆነ፤ በእኔም ላይ ያደረገውን ድንቅ ሥራ አመሰክራለሁ።

ጌታ ሆይ ስምህን ለመስደብ አንደበቴ ፈጣን እና ያልታረመ ነበር። አንተ ግን የአንተ በግ አደረግከኝ። ከአሁን በኋላ ራሴን ለአንተ አሳልፌ ሰጥቻለሁ። አንተን ለዓለም አሰብካለሁ። ከአሁን በኋላ የእኔ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ይሁን። ሁለመናዬ ያንተ ነው። ይህ መሆኑ ብቻ ለእኔ በቁዬ ነው። ሌላ ተጨማሪ ነገር አልጠይቅም። ከፈቃድህ ውጭ አንዳች ነገር አደርግ ዘንድ አሳልፈህ አትሰጠኝ። እባክህን በልብናዬ ያለው ፍቅርህ ይምረኝ።

መስማትንስ በጆሮዬ ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ አየችህ፤

(እ.ዮ.ብ. 42\$25)